

Onsdag den 23. november 2011 (D)

1

16. møde

Onsdag den 23. november 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Når statsministeren på sit ugentlige pressemøde den 15. november 2011 giver udtryk for, at IC4-skandalen er et arvestykke, som man har overtaget fra den tidligere regering, er det så udtryk for, at statsministeren ikke er bekendt med, at det var under den socialdemokratiske statsminister Poul Nyrup Rasmussens ledelse, at man i sin tid traf beslutning om at bestille de famøse IC4-tog?
(Spm. nr. S 784).

2) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Vil statsministeren bekræfte, at regeringen i alle tilfælde, som det står i regeringsgrundlaget, vil respektere Statsrevisorernes og Ombudsmandens afgørelser?
(Spm. nr. S 802).

3) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren ikke enig i, at det er vigtigt, at vælgerne får at vide, hvornår noget er et løfte, og hvornår det ikke er?
(Spm. nr. S 826, skr. begr.).

4) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren ikke enig i, at det har offentlig interesse, at statsministeren redegør for de konkrete retsregler om sikkerhedsgodkendelse i Statsministeriets sikkerhedscirkulære, cirkulære nr. 204 af 7. december 2001, og redegør for, om disse regler også gælder for ministre, og om disse regler har været retsgrundlaget for statsministerens behandling af sagen om sikkerhedsvurdering af Henrik Sass Larsen?
(Spm. nr. S 830, skr. begr.).

5) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke konkrete initiativer han mener, at regeringen bør tage for at forhindre en ny massakre på de 3.400

beboere i Camp Ashraf i Irak, herunder om regeringen vil svare positivt på opfordringen fra Europarådets Politiske Komité om at modtage flygtninge fra lejren?
(Spm. nr. S 845).

6) Til finansministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens vurdering, at DREAM-modellen er en troværdig økonomisk model?
(Spm. nr. S 832).

7) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvilken realvækst forventer ministeren, at kommunerne kan budgettere med for 2012 og 2013 efter indgåelsen af finanslovaftalen?
(Spm. nr. S 829).

8) Til finansministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren redegøre for sin opfattelse af den samlede finanslovaftales virkning på arbejdsudbuddet, og mener ministeren, at finanslovaftalernes virkning på arbejdsudbuddet er med til at gøre dansk økonomi mere holdbar?
(Spm. nr. S 837).

9) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvad forventer ministeren, at jobeffekten af regeringens finanslovsforslag inklusive fremrykningen af offentlige investeringer vil være i 2014 og 2015?
(Spm. nr. S 840).

10) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at de midlertidige job, der skabes ved fremrykningen af offentlige investeringer, mere end opvejer de negative konsekvenser af regeringens politik på beskæftigelsen i form af afskaffelse af starthjælp, kontanthjælpsloft, 450-timers-regel, forhøjelse af NO_x-afgift, ekstra afgifter på grænsehandelsfølsomme varer, stramninger i den såkaldte pengetanksregel, afgift på reklamer m.v.?
(Spm. nr. S 854).

11) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvilke initiativer tager regeringen med finanslovaftalen for at modvirke, at Danmark skævvrides, for så vidt angår bosætning og vækst?
(Spm. nr. S 831).

12) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvad forventer ministeren, at jobeffekten af regeringens samlede finanslovsforslag vil være i 2012, når man både tager højde for kickstarten og skatte- og afgiftsstigningerne?

(Spm. nr. S 842).

13) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at regeringens aftale om den økonomiske ramme for finansloven med Enhedslisten lever op til såvel regeringsgrundlægens budskab om en skatte- og afgiftsramme på 5 mia. kr. som finansministerens egne udtalelser?

(Spm. nr. S 855).

14) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringen og Enhedslistens afgift på reklametryksager vil ramme økonomisk dårligt stillede personer relativt hårdere end personer med højere indkomster?

(Spm. nr. S 836).

15) Til skatteministeren af:

Mads Rørvig (V):

Bekymrer det ministeren, at hårdere beskatning af internationale virksomheder vil betyde, at de flytter deres forretning og dermed arbejdspladser ud af Danmark, jf. koncernen Nestlés udmelding i dagbladet Børsen den 30. oktober 2011?

(Spm. nr. S 838).

16) Til skatteministeren af:

Mads Rørvig (V):

Er det ministerens holdning, at danske og udenlandske virksomheder, der planlægger deres skattebetaling i overensstemmelse med skattelovgivningens bogstav, men måske ikke dens ånd, gør brug af de »skattehuller«, der omtales i Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF's fælles udenrigspolitiske oplæg »En aktiv og ansvarlig udenrigspolitik«?

(Spm. nr. S 841).

17) Til skatteministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren oplyse baggrunden for, at grænseaftalen mellem den tidligere VK-regering og Dansk Folkeparti ophæves, og har det baggrund i politiske holdninger, eller har det baggrund i, at effekten af kontrollen ikke har været målbar, ved at Syd- og Sønderjyllands Polit har fået overdraget flere sager af toldkontrollen end sammenlignet med tiden før grænsekontrollen?

(Spm. nr. S 857).

18) Til transportministeren af:

Lars Barfoed (KF):

Vil ministeren give tilsagn om, at der vil blive gennemført en VVM-undersøgelse inden etableringen af en betalingsring, så Folketinget og offentligheden får kendskab til de trafikale og miljømæssige konsekvenser, som en betalingsring vil medføre?

(Spm. nr. S 833).

19) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvornår vil ministeren fremsætte lovforslaget, der forbyder udsættelser af børnefamilier (et lovforslag, som Mette Frederiksen lovede i Ekstra Bladet den 15. maj 2011)?

(Spm. nr. S 843).

20) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvorfor har regeringen skiftet holdning til et forbud mod udsættelser af børnefamilier (jf. Mette Frederiksens udtalelse i Ekstra Bladet den 15. maj 2011)?

(Spm. nr. S 846).

21) Til beskæftigelsesministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Bakker ministeren op om og synes ministeren, at det er en god ide, at 3F arbejder på, at overenskomsterne bliver mindre afhængige af kristne helligdage, med det formål at give plads til muslimske helligdage, og at dette skrives ind i overenskomsterne?

(Spm. nr. S 811).

22) Til beskæftigelsesministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at det bliver økonomisk attraktivt at rejse til Danmark for udlændinge, der erfaringsmæssigt ikke bidrager til samfundet, når regeringen bl.a. afskaffer starthjælpen?

(Spm. nr. S 816).

23) Til børne- og undervisningsministeren af:

Merete Riisager (LA):

Hvordan forholder ministeren sig til, at formanden for Gymnasieskolernes Rektorforening betegner gymnasieaftalen om et fleksibelt loft over gymnasieklassestørrelserne som en katastrofe og en bombe under gymnasiet, som flere skoler vil gå konkurs på grund af?

(Spm. nr. S 839).

24) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, som hun udtaler til Ritzau den 3. november 2011, at det er nyt, at en stor andel af midlerne til psykiatriområdet fra satspuljen er permanente, og hvordan hænger det sammen med SUU (2010-11), alm. del, svar på spørgsmål 319?

(Spm. nr. S 698).

25) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Hvis en stor andel af permanente midler til psykiatrien fra satspuljen skal få kritikken om »sporadiske og tilfældige midler« til psykiatrien til at forstumme, hvornår mener ministeren så, at kritikken burde være stoppet, henset til at de permanente midler i nogen tid har udgjort hovedparten af satspuljens midler til psykiatrien, jf. SUU (2010-11), alm. del, svar på spørgsmål 319?

(Spm. nr. S 699).

26) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at S-SF inden folketingsvalget fik tydeliggjort over for vælgerne, at en rød regering ville sikre, at Region Syddanmark mister penge til byggeriet af et nyt universitetshospital i Odense, hvis den vælger at bevare akutfunktionen i Svendborg?

(Spm. nr. S 851).

27) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at ministerens parti og den øvrige regering er løbet fra partiernes eget forslag om, at der maksimalt må være 30 minutters transporttid til nærmeste akutsygehus?

(Spm. nr. S 853).

28) Til forsvarsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at når den danske indsats i Afghanistan er slut, skal Danmark ikke have et forsvar, der er klar til en ny operation i stil med krigen i Afghanistan, fordi det er for dyrt og Danmark er for lille?

(Spm. nr. S 264).

29) Til forsvarsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at de 10 års internationale indsats i Afghanistan har bragt fremskridt, og at den militære indsats har nytte? (Spm. nr. S 266).

30) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad mener ministeren om, at den nuværende forsvarsforligskreds er blevet lovet, at der ikke kan ske en udskillelsesprocedure om indkøb af skibsbaserede helikoptere uden inddragelse af forsvarsforligskredsen?

(Spm. nr. S 847).

31) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvordan stiller ministeren sig til den tidligere forsvarsministers tilfald om at inddrage og give forsvarsforligskredsen mulighed for at stille spørgsmål til forsvarrets indstilling, når de tre skibsbaserede helikoptere skal begrænses til to kandidater, jf. processen omkring indkøb af nye skibsbaserede helikoptere?

(Spm. nr. S 849).

32) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Kan ministeren uddybe, hvad det er, der for ministeren gør den svenske kirke til et fyrtårn og et forbillede?

(Spm. nr. S 856, skr. begr.).

33) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvordan harmonerer ministerens tale om større selvbestemmelse med, at ministeren og regeringen vil pålægge folkekirken et kønsneutralt ægteskab?

(Spm. nr. S 858, skr. begr.).

34) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ansvarlig økonomisk politik, at regeringen i sit oplæg til FFL 2012 påtænker at hæve ulandsbistanden, samtidig med at regeringen forventer et underskud på statsfinanser på næsten 100 mia. kr.?

(Spm. nr. S 683).

35) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvad er ministerens holdning til ulandsbistandens effektivitet, og er ministerens enig i professor Martin Paldam fra Aarhus Universitets konklusion, som er baseret på 40 års intensiv forskning, om, at effekten af bistandshjælpen overordnet set er lig nul?

(Spm. nr. S 685, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Så er mødet åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Lovforslag nr. L 38 (Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2012).

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 39 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forbud mod visse konstruktive ændringer, tilladelse til påhængsvogn til stor knallert og venstregående sidevogn til veteranmotorcykel)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 40 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Fordeling af opgaver mellem politikredsene og statsadvokaturerne m.v.)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget finansministeren.

Til finansministeren er der anmeldt følgende spørgsmål:

Kristian Jensen (V)

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Peter Christensen (V)

Martin Geertsen (V)

Karsten Lauritzen (V)

Torsten Schack Pedersen (V)

Bent Bøgsted (DF)

Alex Ahrendtsen (DF)

Inger Støjberg (V)

Mads Rørvig (V)

Gitte Lillelund Bech (V)

Flere kan melde sig, men jeg tvivler på, at vi når alle de nævnte.

I første runde har spørger og minister som bekendt begge op til 2 minutters taletid, og herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til hr. Kristian Jensen. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 28

Kristian Jensen (V):

Regeringen har i den forløbne weekend indgået en finanslovaftale, som i høj grad lægger op til at gøre det dyrere at være dansker. Da finansministeren fremlagde regeringens eget udspil, kunne vi høre, at der var blevet lagt stor vægt på, at der var en forbrugertillidskrise, og at manglende forbrugertillid faktisk var et stort problem. Og vi har senest set en ny undersøgelse, der viste, at forbrugerne er gået endnu mere i sort, at de ikke er optimistiske.

Så er det, at jeg har svært ved at forstå, hvad det præcis er i regeringens finanslovaftale, der så at sige ændrer det oplæg, som regeringen overtog fra VK-regeringen, til noget værre i forhold til forbrugerne med de nye skatter og afgifter, der bliver opkrævet. Hvad er det i regeringens finanslov, som finansministeren måtte mene skulle hjælpe på en forbrugertillid, på en lyst til at gå ud og bruge noget af

den store opsparring, danskerne har haft i de forløbne år, og omsætte den i handel og skabe omsætning i butikker, i servicefagene?

Hvis man går en tur og ser på den danske detailhandel, vil man se, at der er en meget sort situation. Der er mange butikker, der har levet på de reserver og den opsparring, der måtte have været. Man kan se, at de i øjeblikket stadig ligger markant under det niveau, der skal være for en rentabel forretning, så der er behov for at få stimuleret forbrugernes lyst til at bruge den opsparring, der har været igennem de seneste år.

Og der er spørgsmålet ganske kort: Hvad i finansloven mener finansministeren er til gavn for forbrugertilliden?

Kl. 13:03

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen spørgsmålet kan besvares utrolig enkelt. Der er flere elementer i finansloven, som gavner i den sammenhæng, spørgeren sigter til. Først og fremmest tror jeg det er vigtigt helt grundlæggende at holde fast i, at det, der ligger i finanslovforslaget, er en realistisk vurdering af den økonomiske situation.

Altså, vi overtog ikke et fallitbo, men en økonomi i en alvorlig situation og med et stort underskud. Det var større, end vi havde fået oplyst, og det viste sig, at de optimistiske tilkendegivelser, vi havde fået under valgkampen, om, at man nu var ude af krisen, var forkerte. Og jeg tror, at det, forbrugerne nu reagerer på, er realiteterne og ikke den skatte- og afgiftspakke, der er fremlagt af regeringen. De reagerer på de realiteter, man kan se, når man kigger ud ad vinduet, nemlig økonomien i resten af Europa, nøgletallene i Danmark, og der er frygt for at miste sit arbejde, frygt for, at det går baglæns med dansk økonomi og med den globale økonomi.

Der har regeringen en realistisk indstilling; vi siger tingene, som de er, i stedet for at skabe en afstand imellem de realiteter, alle og enhver kan forvisse sig om ved at kigge på virkeligheden, og det, man taler om i dansk politik. Det er det ene.

Det andet er, at oplægget til finansloven og den aftale, der nu er indgået, indeholder en kickstart, som aktivt trækker i retning af at skabe mere vækst og bedre beskæftigelse i forhold til den situation, der ville have været uden kickstart. Og det bidrager positivt. Jeg står ikke her i dag og siger – det har jeg ikke sagt på noget tidspunkt – at det i sig selv er noget, jeg kan garantere ændrer situationen. Situationen er alvorlig, men det skubber i den rigtige retning.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:05

Kristian Jensen (V):

Jeg er glad for, at regeringen nu siger tingene, som de er, i modsætning til dengang, hvor den ikke var regering, og hvor man ikke sagde tingene, som de var.

Jeg synes sådan set ikke, der var så meget svar på mit spørgsmål, for ministeren siger, at forbrugerne reagerer på omverdenen, og det er sådan set rigtigt nok. Forbrugerne reagerer på, at det går langsomt med den europæiske økonomi, men så forstår jeg bare ikke, hvorfor man oven i den stigende mistillid, som forbrugerne har, lægger yderligere skatter og afgifter for 5 mia. kr. Der sker noget inden for byggesektoren i den aftale om fremrykning af f.eks. det almenlystige boligbyggeri, som vi har lavet i fællesskab, det er korrekt.

Men for butikkerne, for serviceerhvervene er den eneste ting, som de får ud af finansloven, at der for det første kommer øgede skatter og afgifter, så der bliver mindre mulighed for handel og ser-

viceopgaver. Og det andet er, at på de områder, hvor man øger skatter og afgifter, er man med til at flytte en stor del af handelen syd for grænsen. Så jeg kan godt forstå, at forbrugertilliden er nede. Jeg vil gerne have et svar på, hvad man har tænkt sig at gøre ved det.

Kl. 13:06

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo simpelt hen ikke en korrekt gengivelse af helt elementære økonomiske sammenhænge, hr. Kristian Jensen kommer med. Det er jo ikke sådan, at det, når man foretager en kickstart og centrerer noget af kickstarten i bygge- og anlægssektoren, så kun har effekt i bygge- og anlægssektoren. Det spreder sig jo til resten af økonomien, og det tror jeg at hr. Kristian Jensen udmærket godt ved med den baggrund, han har som økonomisk fagminister i den tidligere regering.

Hr. Kristian Jensen har jo i den regering, han sad i, selv eksperimenteret med at løse krisen ved hjælp af store, ufinansierede skattelettelser. Det virkede ikke, det gav ikke større tillid, mere optimisme eller højere vækst. Nu siger vi tingene som de er, nemlig at der ikke er nogen nemme løsninger, og at hvis man skal tage nogle nye initiativer i Danmark, skal de finansieres krone til krone, f.eks. når man investerer i bedre uddannelse og sundhed, og det må alle bidrage til. Det tror jeg er et langt bedre grundlag for fremgang end den der urealistiske sirenesang om skattelettelser, man hørte fra Venstre i weekenden.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:07

Kristian Jensen (V):

Jeg er ked af, at finansministeren fraviger princippet om at sige tingene, som de er. Det er jo ikke korrekt, når det bliver sagt, at der er givet ufinansierede skattelettelser. Skattereformen i 2009 var fuldt finansieret; skattereformen i 2007 var fuldt finansieret, og forårspakken i 2004 var faktisk med til at skabe en økonomisk kickstart, der gjorde, at vi langt hurtigere end resten af Europa kom ind i et positivt konjunkturløb.

Jeg kunne godt tænke mig, at der blev givet et svar. Jeg kan ikke huske, hvor mange omgange vi har tilbage, men nu forsøger jeg igen: Hvad er det, der ligger i finansloven, bortset fra skatte- og afgiftsstigninger på 5 mia. kr., der vil få den almindelige forbruger til at have mere tillid og bruge af den store opsparring, der er blevet oparbejdet de senere år?

Når man kigger på tallene fra den finansielle sektor, kan man se, at der faktisk er blevet foretaget opsparring blandt de almindelige danskere. Det burde på et eller andet tidspunkt udløses i et forbrug, det siger enhver økonomisk teori, og det ville være godt, hvis man fik stimuleret det forbrug, for det ville skabe arbejdspladser i stedet for at koste arbejdspladser. Så hvad ligger der i regeringens finanslov, der stimulerer den almindelige danskers forbrugertillid?

Kl. 13:08

Formanden:

Det var det sidste spørgsmål, kan jeg oplyse hr. Kristian Jensen om. Finansministeren.

Kl. 13:08

Kl. 13:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det forholder sig jo, præcis som hr. Kristian Jensen siger. Mange danskere har en ganske stor opsparing eller vælger aktivt at holde tilbage med forbruget – ikke fordi man for så vidt mangler overskud i sin økonomi, eller fordi man ikke kan betale 15 øre mere for en Filur-is, når pengene skal bruges til bedre sundhed, men fordi man ikke tror på fremtiden, fordi man anser den økonomiske situation for at være langt mere alvorlig, end hr. Kristian Jensens formand, den tidligere statsminister, gjorde gældende i valgkampen, og fordi man er bekymret for beskæftigelsesudsigterne.

Derfor har vi heldigvis fået en regering, som gør noget, når det gælder job og beskæftigelse, hvilket Venstre, så vidt jeg forstår, i et eller andet omfang støtter, selv om det har været svært at finde ud af undervejs. Men det er da glædeligt.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for spørgsmål til finansministeren, værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Se, nu har vi jo fået regeringens finanslovaftale, det samlede finanslovforslag for 2012, og ja, der er mange ting i den, men der er specielt én ting, jeg lige hæfter mig ved ikke er med i finanslovaftalen, og som jeg gerne vil høre finansministerens holdning til hvorfor ikke er kommet med, og det er en afgiftsomlægning på biler.

Sagen er jo, at den 19. oktober kunne vi læse i Berlingske Tiden, at Socialdemokratiets energi- og klimaordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, lancerede et meget, meget stort, omsiggribende forslag til ændring af bilafgifterne. Det var et meget vidtrækkende udspil, der ville gøre, at der ville blive vendt op og ned på de afgifter, vi kender i dag, altså gøre de miljørigtige biler, hvis man kan kalde dem det, meget, meget dyrere, og de mindre, miljørigtige biler meget billigere.

Sagen er, at når man annoncerer sådan noget og endda gør det i en artikel i Berlingske Tidende den 19. oktober, hvor det fremgår, at hun har partiledelsens tilladelse til at komme med et sådant udspil – hvad vi jo også må gå ud fra, når man kommer med så stort et udspil – samtidig med at skatteministeren i samme artikel bekræfter, at regeringen forbereder et udspil til en omlægning af bilafgifterne, så ved vi jo godt, hvordan det kan påvirke bilsalget i Danmark. Altså, skal man ud at købe bil i en tid, hvor man ved, at regeringen arbejder på en omlægning, gør man det nok kun, hvis man skal købe en meget dyr og miljørigtig bil, for den vil blive dyrere, mens man måske venter med at købe den miljørigtige bil. Det vil sige, at det jo påvirker adfærden i en ugunstig retning.

Så jeg vil spørge finansministeren: Når man har lanceret sådan noget som det her forud for finanslovforhandlingerne, hvorfor sikrer man sig så ikke, at man har fået en fælles forståelse for en omlægning, man kan gå ud at fortælle om, og at man så får lavet den omlægning, så forbrugerne ved, hvad de har at gøre godt med?

Kl. 13:11

Formanden:

Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo fuldstændig korrekt, at det er en del af regeringens planer at lægge op til og at foretage en omlægning af bilbeskatningen i Danmark. Det kommer regeringen med et samlet oplæg til, når det oplæg er færdigt.

Det er også korrekt, at Socialdemokratiets energiordfører har gjort holdninger gældende i den sammenhæng, hvilket jeg synes er helt udmærket. De holdninger, der er gjort gældende, dækker ikke et endeligt oplæg fra regeringens side. Det må man se på, når det kommer, og det arbejder vi med i øjeblikket.

Jeg noterer mig, at den her debat om omlægning af bilafgifterne har kørt i en årrække. Det er muligt, jeg husker forkert, men som jeg forstår det, indgik man bredt en transportinfrastrukturaftale, hvor man lagde op til at se på muligheden for at indføre roadpricing i Danmark. Så det er jo en debat, vi har haft løbende, og mange partier har været involveret i den. Det kan være, jeg har forkerte oplysninger, men det er ikke mit indtryk, at der har været noget decideret boom i salget af firhjulstrækkere efter fru Pernille Rosenkrantz-Theils udmeldinger i Berlingske Tidende.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er jo selvfølgelig glad for, at finansministeren altså bekræfter min udlægning og også bekræfter, at regeringen arbejder med en omlægning.

Jeg er så noget chokeret over, at finansministeren ikke mener, at der er nogen sammenhæng mellem at sige politisk, at man arbejder på en omlægning af bilafgifterne, og så den adfærd, forbrugerne udviser i forhold til at købe biler. Han mener, at man kan tage det fuldstændig uafhængigt af hinanden, og henviser til en debat, der har været om roadpricing og det generelle princip om, om man skulle gennemføre det eller ikke skulle gennemføre det, og hvad det ville betyde på lang sigt, og gør det samme med en helt konkret diskussion om, hvorvidt bilafgifter bliver ændret.

Resultatet er, at man risikerer at gå ud at købe en bil i dag, som om kort tid bliver sat ned i pris, fordi regeringen har lavet en afgiftsomlægning, med det resultat, at man altså har købt en bil for dyrt og måske har gæld i bilen, der gør, at man har svært ved at få den solgt igen på et tidspunkt til en brugtvoغنpris, der er bare rimelig set i forhold til det, man har købt den for. Finansministeren må da erkende, at her spiller regeringen med noget meget, meget vigtigt i forhold til forbrugernes økonomi.

Kl. 13:13

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:13

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen der er så afgjort tale om noget vigtigt, men det er også sådan, synes jeg, at der er tale om et centralt politisk spørgsmål, som vi selvfølgelig skal have en politisk debat om. Medmindre jeg husker helt forkert – og man skal jo ikke sige noget forkert, når man er i Folketingssalen – har hr. Kristian Thulesen Dahls parti selv været en del af en politisk aftale, hvor man klart tilkendegav, at man ville se på muligheden for at indføre roadpricing og på den baggrund ned-sætte registreringsafgifterne, hvilket efter min bedste overbevisning ikke har rystet bilmarkedet. Så man skal udvise omhu, ja, men natur-

ligvis må der være plads til en politisk debat om den retning, samfundet skal gå i, også på det her område.

Kl. 13:13

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Sidst, vi lavede om på afgifterne, var i 2007, og da var vi fuldstændig bevidste om, at det skulle gå stærkt. Altså, fra det tidspunkt, man begynder en diskussion om at omlægge bilafgifterne, til man rent faktisk gør det, skal der ikke gå lang tid, for det indebærer den risiko, at det kan påvirke bilmarkedet. Finansministeren må også være bekendt med, at bilsalget er gået ned, og at bilforhandlere åbent siger, at det her har en meget negativ virkning på bilsalget.

Derfor vil jeg blive nødt til at bruge mit sidste spørgsmål til konkret at spørge finansministeren, om han vil være indstillet på her i Folketinget at gå ind i et hurtigtarbejdende udvalg for at sikre, at der kommer en afklaring til gavn for både dem, der skal sælges biler, og selvfølgelig i første omgang for dem, der skal købe biler, så de ved, hvad de har at forholde sig til. Kunne finansministeren overveje, når der nu skal være forhandlinger allerede fra på fredag om energiområdet, som bilområdet jo er nært knyttet til, fordi det også handler om at forbruge energi og om, hvor langt biler kører på literen – omlægningen skal jo generere en miljøgevinst – om man så ikke i virkeligheden skulle tage en diskussion dér mellem de politiske partier, så man meget hurtigt kunne finde en afklaring til gavn for forbrugerne?

Kl. 13:15

Formanden:

Finansministeren for det sidste svar.

Kl. 13:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg minder bare igen hr. Kristian Thulesen Dahl om, at hr. Kristian Thulesen Dahls parti selv har været med i en aftale, hvori man tilkendegav, at man ville arbejde med indførslen af roadpricing. Det var så ikke en tanke, der nød fremme senere i den daværende regerings virke, det var faktisk noget, man lod ligge uanset hensynet til bilmarkedet.

Nu arbejder regeringen, som har siddet i et par måneder, med et bud på en omlægning af registreringsafgifterne, og det kommer til politisk debat, når det er færdigt. Man skal orientere sig mod skatteministeren i forhold til en mere præcis tilkendegivelse om fremdriften i det arbejde, og det vil ikke blive drøftet i forbindelse med energiforhandlingerne på fredag.

Kl. 13:15

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til finansministeren er af hr. Peter Christensen. Hr. Peter Christensen, værsgo.

Kl. 13:15

Spm. nr. US 30

Peter Christensen (V):

Vi kan læse i dag i dagbladet Børsen, at forbrugertilliden er helt i bund, en meget alvorlig situation for dansk økonomi, fordi det er en af de faktorer, som kunne være med til at skabe noget vækst i Danmark. Når danskerne bliver spurgt om deres egen økonomi, kan vi se, at aldrig har tvivlen været så stor. Vi skal helt tilbage til 1990 for at finde en tilsvarende situation, hvor danskerne har været lige så bekymrede for deres egen økonomi.

Det får mig til at ville spørge finansministeren, om det får regeringen til at genoverveje nogle af sine politikker, herunder den meget store skatte- og afgiftsregning, man vil sende ud til danskerne. Når man nu kan se, at danskerne er så bekymrede, ville det så ikke være en fornuftig ting – hvis ikke regeringen vil tage afgiftsstigningerne helt af bordet – at udskyde, hvornår de rammer danskerne, sådan at vi kan få tilliden op, sådan at vi kan få danskerne til at bruge nogle af deres penge, så vi kan få noget aktivitet i vores samfund, og så vi kan få skabt nogle arbejdspladser.

En gang imellem kan man jo som politiker være nødt til at kigge ud ad vinduet og forholde sig til den virkelighed, der er der, også selv om den kan stå lidt i vejen for, hvad man har siddet og aftalt inde i mørke lokaler i forbindelse med en finanslovforhandling. Jeg vil sådan set spørge finansministeren, om han tør åbne vinduet og kigge ud.

Kl. 13:17

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg arbejder generelt gerne for åbent vindue i næsten enhver sammenhæng. Jeg synes ikke, at det er regeringen, der har grund til genoverveje den måde, vi har tilrettelagt den økonomiske politik på i lyset af den seneste globale, økonomiske udvikling, europæiske økonomiske udvikling, danske økonomiske udvikling og de tal, spørgeren refererer til.

Tværtimod var det jo oppositionen og Venstre, som vedholdende under valgkampen postulerede, at vi nu var inde i et selvbærende op-sving på baggrund af et kvartals positiv vækst, og som så efterfølgende har måttet erkende i lyset af det, vi ser nu, at det ikke var korrekt, og at den kickstart, der er lagt op til af regeringen, og som nu er aftalt ikke alene med Enhedslisten, men heldigvis også med Venstres deltagelse på visse felter, har været fuldstændig nødvendig og tiltrængt for at skabe vækst og beskæftigelse i Danmark, og som også må erkende, at vi bevæger os ind i en ny og sværere tid, end man har været vant til hidtil, og hvor man må operere efter et forsigtighedsprincip, og hvor man må finansiere nye initiativer krone for krone.

Der synes jeg jo, at Venstre bevæger sig – i hvert fald som jeg hører det, det kan være vanskeligt at få styr på, hvad der præcis bliver sagt i hvilke sammenhænge – i den modsatte retning med den melding, der kom i weekenden om nye, ufinansierede skattelettelser. Det har vi forhåbentlig til gode at debattere nærmere i den kommende tid.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:18

Peter Christensen (V):

Det er jo altid værd at lytte efter, om der er noget, vi kan være enige om. Det er helt klart, at vi bevæger os ind i en svær tid, og at det har været svært længe. Desto vigtigere er det jo sådan set at overveje, om det er godt for danskernes privatforbrug at sende så store afgiftsstigninger ud til dem.

Statsministeren sagde på sit pressemøde den 15. november:

»Vi ved også godt, at de afgiftsforhøjelser, som vi har lagt op til, de bon'er jo hårdt ud på familiernes budget«.

Det er en viden, regeringen har, holdt op mod en viden, hvor finansministeren fremlægger sin finanslov med ordene om, at privatforbruget har det rigtig svært.

Når man har to egentlig så fornuftige konklusioner, undrer det mig, at man handler stik imod dem med det resultat, at vi i dag kan

se, at forbrugertilliden aldrig har været lavere, ja, vi skal helt tilbage til 1990 for at finde et tilsvarende lavt niveau, og at det slet ikke giver baggrund for regeringen til at prøve at overveje, om man måske skulle udskyde de afgiftsstigninger lidt. I stedet for begynder man at snakke om Venstre. Vi mangler lige at høre, at det også er Venstres skyld, at forbrugertilliden er faldet.

Kl. 13:20

Formanden:

Ja tak! Så er det finansministerens tur til at svare.

Kl. 13:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, jeg står ikke og beskylder Venstre for noget som helst. Jeg peger bare på de holdninger, Venstre selv har gjort gældende, og det er så åbenbart ubehageligt, men det kan jeg jo ikke gøre for. Det er jo Venstre, der i weekenden har fremture med budskabet om, at man skal sætte skatten ned, uden at ville fortælle, hvor pengene skal komme fra.

Der er det bare min stille reaktion, at det tror jeg ikke på nogen måde er tillidsskabende, heller ikke blandt forbrugerne, fordi det er den strategi, der har været Venstres hele krisen igennem, nemlig at sænke skatterne med henblik på at give folk flere penge mellem hænderne, for så ville de nok også bruge nogle af dem, og så gik det hele af sig selv. Det er, hvad jeg kalder for en nem løsning. Den har ikke virket, og jeg tror, at tiden er løbet fra den. Det er simpelt hen bare det, der ligger i regeringens politik.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:20

Peter Christensen (V):

Det er jo en interessant situation, at regeringen nu konkluderer, at det at lade folk beholde nogle flere af deres egne penge ikke virker, så nu tager man pengene fra dem og bruger dem for dem, samtidig med at det sådan set allerede nu kan ses, hvad konklusionen er. Der er økonomer, der udtaler sig i samme artikel og siger: Jamen det er jo, fordi man ikke har en tillid til, at den såkaldte kickstart vil bidrage, når den sammenholdes med, at man samtidig vil plukke danskerne for så mange penge.

Jeg mener jo egentlig ikke, at det interessante er, om regeringen vil lægge afgift på sure asier eller rødkål – det er jo teknik – for der er alligevel kun danskerne til at betale pengene. Og det er jo derfor, de nu bremser op og siger: Vi er bekymrede for vores egen økonomi.

Det er egentlig det budskab, danskerne giver finansministeren, og der er ingen refleksion over det andet end, at man har måttet give Enhedslisten nogle gaver, og det skal man bruge nogle skattekroner til at finansiere. Hvordan virkeligheden så ser ud derude, ser jo ikke ud til at påvirke finansministeren.

Kl. 13:22

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:22

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har to ting. For det første tror jeg, det er en god idé, når man vil citere andre mennesker, særlig økonomer, at man så citerer dem i stedet for sådan at gengive løst, hvad man synes de har sagt. Og som jeg hørte det, hr. Peter Christensen fik sagt her, var det ikke noget citat.

For det andet vil jeg sige, at jeg ikke håber, at hr. Peter Christensen står her i Folketinget og påstår, at den skatte- og afgiftspakke, vi

har lagt op til, på 5 mia. kr. i sig selv har været udløsende for den udvikling, vi har set på forbrugersiden med de seneste tal. For det er en grundlæggende usaglig påstand, og det tror jeg også godt hr. Peter Christensen ved.

Forbrugerne reagerer på en alvorlig økonomisk situation. De reagerer realistisk, de drager en anden konklusion på udviklingen i økonomien, end hvad Venstre forsøgte at gøre gældende i valgkampen, og det kan man jo ikke bebrejde dem. De peger på, at forholdene ikke var, som Venstre forsøgte at gøre gældende. Og det, regeringen siger i den sammenhæng, er, at så må vi finde løsninger, men det bliver svære løsninger, for de involverer, at vi betaler regningerne kroner til krone.

Kl. 13:23

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til finansministeren er af hr. Martin Geertsen. Hr. Martin Geertsen, værsgo.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 31**Martin Geertsen (V):**

Tak for det. Det er også et spørgsmål om noget, som måske ikke rammer forbrugerne endnu, men som jo potentielt kan komme til det, nemlig betalingsringen i København, som optager mig en lillebitte smule. Det er såmænd ikke, fordi jeg forventer, at vi skal have sådan en lang drøftelse om, hvad der er godt og skidt ved betalingsringen i København, og hvad den eventuelt måtte komme til at udvirke af gener for den københavnske befolkning, nej, det, jeg sådan er en lillebitte smule optaget af, er det, der meget konkret står i regeringsgrundlaget. Der står en lille passage om, at man forventer at få 2 mia. kr. ind i indtægter, og der kunne jeg godt tænke mig at få bo-ret lidt i, hvad regeringen egentlig mener med »forventer«.

Er det en målsætning, som regeringen har om, at der skal hentes 2 mia. kr. ind i indtægter? Hvor sikker er man på, at man får de 2 mia. kr. i kassen? Har man sådan nogen indikation på, hvornår man forventer at få de 2 mia. kr. i kassen? Og ikke mindst er der til sidst spørgsmålet: Er det ikke sådan, at det, når man har en forventning om at få 2 mia. kr. i kassen, jo så også har en betydning for, hvordan man kan indrette betalingsringen, altså hvor den skal ligge, og hvad passageprisen i givet fald vil blive?

Kl. 13:25

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu tror jeg helt generelt, at jeg, hvad angår de mere detaljerede spørgsmål om indretningen af betalingsringen og dens projektering, vil råde spørgeren til at rette dem til transportministeren. Det overstiger mine evner at svare eksakt på de spørgsmål både generelt og her i dag.

Men jeg vil da gerne sige helt generelt, at indikationen i regeringsgrundlaget er at forsøge at lave en betalingsring med det ambitionsniveau at sikre indtægter på 2 mia. kr., som jo ikke skal i statskassen – det er en helt grundlæggende pointe, som man måske har en tendens til at hoppe let og elegant hen over, når man har stillet sig kritisk over for betalingsringen, men det er netop penge, der skal bruges på at gøre den kollektive trafik bedre og billigere, så vi i det hele taget styrker hovedstadsområdet og gavner de familier, der i øjeblikket sidder fast i bilkøer ind og ud af København morgen og eftermiddag.

Så det er det ambitionsniveau, der lægges op til, og der er det jo også klart, at det i medfør af forsigtighedsprincippet er sådan, at man skal have vedtaget en betalingsring, som sikrer et provenu af den størrelsesorden, før man så kan bruge de penge. Og lykkes det ikke at foretage en sådan vedtagelse, kan man heller ikke bruge pengene. Det er meget enkelt.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 13:26

Martin Geertsen (V):

Jeg vil stadig væk godt spørge en lille smule ind til de 2 mia. kr. For jeg går ud fra, at man i regeringen ikke synes, det er sådan et lillebitte hjørne af den politiske diskussion. Det har jo været rimelig centralt, både i valgkampen og efterfølgende, det har været en central politisk diskussion, så derfor er jeg selvfølgelig en lille smule optaget af de der 2 mia. kr., som man forventer at det bliver.

Nu vil jeg ikke lægge finansministeren ord i munden – det skulle ligge mig fjernt – men jeg vil alligevel spørge, om vi så kan oversætte det, der står i regeringsgrundlaget, om, hvad man forventer, med, at det er en målsætning? Altså, er det en målsætning for regeringen, at man vil hente 2 mia. kr. i indtægter på betalingsringen?

Kl. 13:27

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er da et klart sigtepunkt for arbejdet, men det er ikke, for nu at bruge et begreb, der er kendt og elsket af oppositionen, noget løfte.

Der arbejdes med at projekttere en betalingsring. Det er et sigtepunkt, at man kan etablere den på et ambitionsniveau, der giver 2 mia. kr., som vi kan investere i bedre og billigere kollektiv trafik. Og så må man afvente det konkrete forslag og se, om vi kan nå det mål. Det, som man kan være sikker på, er, at vi håndterer det ansvarligt og forsigtigt, så vi ikke bruger flere penge, end vi har sikret indtægter for.

Kl. 13:27

Formanden:

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 13:27

Martin Geertsen (V):

Så jeg skal forstå det derhen, og nu prøver jeg igen at lade være med at lægge finansministeren ord i munden, at de 2 mia. kr., som man har som målsætning eller sigtepunkt, eller hvad vi nu skal kalde det, sådan set er at sidestille med de andre sigtepunkter og målsætninger, man har med betalingsringen. Det væsentligste er jo sådan set at få begrænset trængslen, kan jeg forstå på regeringen. Men er de to sigtepunkter og målsætninger sidestillet?

Kl. 13:28

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:28

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg påskønner virkelig den nænsomme spørgeform, det synes jeg klæder spørgeren og Folketinget som sådan.

Jeg ved ikke, om de kan siges at være sidestillet. Det primære mål med indførelsen af en betalingsring er jo at reducere trængslen,

at sikre bedre vilkår for de mennesker, der sidder i bilkøer, bedre miljø, at skabe muligheder for at investere i kollektiv trafik, gøre den billigere, i det hele taget styrke hovedstadsområdet ved at skaffe indtægter, der gør, at vi kan få en positiv udvikling i en situation, hvor det er svært at se, hvor de indtægter ellers skulle komme fra. Det er det grundlæggende.

Så er der et konkret tal, som er et sigtepunkt, det er naturligvis underordnet det grundlæggende. Men jeg skal ikke bevæge mig dybere ind i en regeringsgrundlagsdogmatik ved den her lejlighed.

Kl. 13:28

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Karsten Lauritzen. Hr. Karsten Lauritzen, værsgo.

Kl. 13:29

Spm. nr. US 32

Karsten Lauritzen (V):

Finansministeren har lavet en finanslov, i hvilken man øger NO_x-afgiften, og det har jo stor betydning for en række større danske virksomheder, bl.a. for Aalborg Portland. Inden man var færdig med finansloven, udtalte finansministeren under overskriften »S holder hånden under Portland«, at finansministeren er villig til at se på Aalborg Portlands bundfradrag. Det vil blive en del af drøftelserne, sagde finansministeren til Nordjyske Stiftstidende.

Nu kan man så forstå med det lovforslag, der er fremsat efter finanslovaftalens og en aftale om NO_x-afgiftens indgåelse, at den her drøftelse, som jeg tror folk har opfattet som en hjælpende hånd, i virkeligheden er blevet en halvering af bundfradraget for Aalborg Portland i forhold til grå cement.

Så bliver jeg nødt til at spørge finansministeren, hvordan det, som finansministeren i Nordjyske Stiftstidende siger skal være en hjælpende hånd til Aalborg Portland, lige pludselig i drøftelserne ender med en halvering af bundfradraget. Hvordan er der sammenhæng i det? vil jeg spørge finansministeren.

Kl. 13:30

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er skatteministeren, der konkret arbejder med lovforslaget om en NO_x-afgift. Men så vidt jeg er orienteret, arbejder man stadig væk på, så vidt det overhovedet er muligt, at indrette bundfradraget på en måde, der tager størst mulig hensyn til de virksomheder, spørgeren siger til.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:30

Karsten Lauritzen (V):

Det kan jo være, jeg tager fejl, men der står, at finansministeren udtaler sig, og finansministeren siger, hvilket finansministeren er fuldstændig klar over:

»Der er nogle muligheder for at se på Aalborg Portlands bundfradrag, og det vil blive en del af drøftelserne, så jeg tror ikke, det er en rigtig vurdering.«

Det, der er en rigtig vurdering, er, at Aalborg Portland siger, at hvis det bliver virkelighed, er de tvunget til at lukke og slukke. Det, der er sket siden, er, at de 10 mio. kr., Aalborg Portland troede de

skulle betale ekstra i afgift, i de her drøftelser, i forbindelse med hvilke finansministeren siger man tager hånd om Aalborg Portland, nu er blevet til 40 mio. kr. Og Aalborg Portland melder ud i dag, at det kan betyde, at man vil flytte til udlandet og ens konkurrencesituation vil blive svækket betydeligt.

Det er ikke rigtigt, vil jeg sige til finansministeren, at man fortsat drøfter det. Der er fremsat et lovforslag, og her halverer man bundfradraget for cementproduktion. Der bliver jeg nødt til at spørge finansministeren: Hvad er der sket, siden finansministeren meldte ud, at man ville gøre noget for Aalborg Portland, man ville forbedre konkurrenceevnen for den her virksomhed, fordi den rammes ekstra hårdt, og så til, at man faktisk gør afgiften endnu værre end den, der oprindeligt var på bordet?

Kl. 13:31

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er som sagt skatteministeren, man skal rette den konkrete forespørgsel om indretningen af NO_x-afgiften og bundfradraget til. Sådan som jeg forstår skatteministeren, arbejder man på at indrette bundfradraget så hensigtsmæssigt som muligt for danske virksomheder, herunder Aalborg Portland. Det er der, så vidt jeg har forstået, også en EU-problemstilling forbundet med, og det er skatteministeren, der tager sig af det spørgsmål. Efter bedste evne forsøger man at indrette det på en måde, der tager hensyn til danske virksomheder, herunder også Aalborg Portland.

Men NO_x-afgiften er efter vores opfattelse en nødvendighed af flere årsager; både for at sikre et betydeligt provenu og af miljømæssige hensyn. Det er jo en afgift på luftforurening, hvilket spørgeren formentlig er bekendt med. Og det er en afgift, der sikrer, at vi får mindre luftforurening og færre skader som følge af luftforurening i fremtiden. Det står regeringen helt og fuldt bag.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:32

Karsten Lauritzen (V):

Det har finansministeren jo ret i. Men det er bare noget, der fører til, at arbejdspladser flytter ud. Og jeg kan forstå, at finansministeren tidligere har ønsket at tage hånd om Aalborg Portland. Det forslag, der er lagt frem, er langt værre end det forslag, der oprindeligt var på bordet.

Jeg kan også forstå, at i Socialdemokratiets »Fair Forandring«, som jeg også tror at finansministeren, da han havde en anden stilling i Socialdemokratiet, var en del af, er der faktisk skrevet ind på side 17, at man skal være meget opmærksom på, at det her er meget følsomt for cementindustrien. Så derfor skal den særordning, der er i dag, videreføres. Jeg kan forstå, at den særordning, der i dag, halverer man så nu. Det er der ikke sammenhæng i, vil jeg sige til finansministeren.

Det her med *låger og skuffer* kan godt lyde som en dårlig køkkenreklame, men det er det, finansministeren gør, han *lover og skuffer*, når han stiller sig frem foran de nordjyske vælgere og siger, at Aalborg Portland ikke skal rammes ekstra hårdt. Men i et forsøg på at gøre det bedre, gør man det meget værre, end det var til at starte med. Det hænger da ikke sammen, vil jeg sige til finansministeren. Man laver en finanslov, der fører til, at arbejdspladser flytter ud af Danmark, fordi man forhøjer en NO_x-afgift fuldstændig ekstremt og halverer et bundfradrag, man har lovet at fastholde som en særordning.

Kl. 13:33

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er som sagt mit indtryk, at skatteministeren arbejder på at sikre indretningen af bundfradraget, vi taler om, på en måde, der er så hensigtsmæssig som muligt, også i forhold til at få en EU-godkendelse af det forhold.

Det er ikke korrekt, at der er flyttet arbejdspladser ud af Danmark på baggrund af den her afgift. Det er korrekt, at der ligger nogle udtalelser fra Aalborg Portland på baggrund af, at man skal betale en forureningsafgift, fordi man forurener. Det er så det, vi har at bygge debatten på i øjeblikket. Men der er jo reelt ikke sket nogen udflytning af arbejdspladser på den baggrund.

Kl. 13:34

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Næste spørgsmål til finansministeren er af hr. Torsten Schack Pedersen, værsgo.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 33**Torsten Schack Pedersen (V):**

Tak for det. Jeg vil sådan set bare følge sporet, for jeg synes, det er ret interessant, at det løfte, som finansministeren har givet i Nordjyske Stiftstidende, ikke er realiseret, for lovforslaget *er* jo fremsat, og derfor er det ikke noget, der har været drøftet under finanslovforhandlingerne.

Jeg betragter det som en tilståelsessag og synes, det er stærkt bekymrende, at finansministeren i de nordjyske medier siger, at det er han meget opmærksom på, og at det vil han gøre noget ved, samtidig med at man altså har et finanslovforløb, hvor man åbenbart ikke drøfter det. For man må jo formode, at det lovforslag, som skatteministeren har fremsat i mandags, selvfølgelig afspejler de drøftelser, der har været under finanslovforhandlingerne, og der må man jo så bare konstatere, at det løfte, som finansministeren har givet i Nordjyske Stiftstidende til de nordjyske læsere, til medarbejderne på Aalborg Portland, har vist sig ikke at holde stik, for det er ikke drøftet under finanslovforhandlingerne.

Mener finansministeren ikke, at der er en voldsom uoverensstemmelse mellem det, som finansministeren har sagt til Nordjyske Stiftstidende om, at det vil man tage hånd om i finanslovforhandlingerne, og så det, at lovforslaget i mandags er fremsat på en måde, som er en skærpelse i forhold til det, der tidligere har været meldt ud?

Kl. 13:35

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det mener jeg ikke. Så vidt jeg er orienteret – men det er som sagt skatteministeren, der orienterer om fremsættelsen af lovforslaget om en NO_x-afgift, og det er skatteministeren, man kan rette mere præcise spørgsmål til om indretningen af et bundfradrag og de muligheder, der er i forhold til EU-reglerne – gør man alt, hvad der er muligt inden for rammerne af EU-lovgivningen for at sikre en så hensigtsmæssig som muligt indretning af det her bundfradrag og den her afgift.

Men det grundlæggende er, at regeringen – som meldt ud i forbindelse med finanslovsforslaget – ønsker at indføre en NO_x-afgift for at begrænse forureningen og for at sikre et højere provenu. Og der er NO_x-forurening fra den pågældende virksomhed, det kommer man ikke udenom, sådan er det.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen, hvis man skulle være optaget af den miljømæssige effekt, skulle det vel være muligt for virksomhederne at nå at tilrettelægge det på en måde, så der ville være tale om en miljømæssig effekt, og jeg tror altså, det er de færreste, der forestiller sig, at en virksomhed kan nå at ændre sin produktion grundlæggende fra den 21. november til den 1. januar, hvor den her afgift skal træde i kraft. Og det er jo ikke bare noget, som vi i oppositionen er optaget af. Altså, Dansk Metal melder ud nu, at den røde finanslov afvikler industrijob – det er helt konkret i anledning af de meldinger, der er kommet fra Aalborg Portland i dag.

Jeg synes, det klinger noget hult, at man har en regering, der i et regeringsgrundlag taler om arbejdspladser og konkurrenceevne, men når vi så bliver konkrete, indfører man en så voldsom forhøjelse af en afgift, at det vil afvikle danske arbejdspladser og bare flytte produktionen til vore nabolande, hvor afgiften ikke eksisterer eller er betydelig lavere. Hvordan synes finansministeren at det her forslag harmonerer med de flotte ord, som regeringen ellers ønsker at hylde sig selv med i sit regeringsgrundlag? For nu skal det jo stå sin helt konkrete prøve; nu er det ikke nok med festtaler, nu er det ikke nok med flotte hensigter, nu er det de konkrete forslag, der tæller.

Kl. 13:37

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Regeringen hylder jo ikke på nogen måde sig selv i regeringsgrundlaget – og spørgeren hylder os så heller ikke, kan jeg forstå – men udstikker en politisk kurs, som er forholdsvis klar og ligger i god forlængelse af den nyere danmarkshistorie, nemlig at det er muligt i Danmark – det *har* vist sig muligt og er også muligt for fremtiden – både at passe godt på miljøet og have en stærk konkurrenceevne. Vi har virksomheder, der er længst fremme, når det gælder teknologi og rene produktionsformer, og der har spørgerens parti over tid haft et noget, om man så må sige, skiftende forhold til lige præcis den tankegang. Altså, først var man meget imod, så husker jeg en statsminister, der hed Anders Fogh Rasmussen, og som i hvert fald i en periode fortrød, at det var sådan, man havde stillet sig, og nu er man så åbenbart tilbage igen med sådan en helt grundlæggende skepsis over for en aktiv miljøpolitik og sammenhængen i forhold til at udvikle vækst og konkurrenceevne i samfundet. Men det må spørgeren jo selv om.

Den nyere danmarkshistorie viser, at det kan lade sig gøre, og det kan det også fremadrettet, og ikke alene kan det lade sig gøre, det er også en del af svaret på, hvordan Danmark kommer ud på den anden side af den her krise som et stærkt samfund, der kan noget særligt og har arbejdspladser, der byder på noget særligt i forhold til resten af verden.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det kniber jo bare med at få de flotte ambitioner og de konkrete tiltag til at harmonere. Det er jo det, der er problemet. Her taler man om en afgift, der vil koste danske arbejdspladser, og som vil betyde, at produktionen vil flytte ud af landet og foregå under miljømæssige vilkår, som er lempeligere end dem, vi kender i Danmark. Jeg har altså svært ved at se, at der skulle komme noget godt ud af det.

Det er altså stærkt bekymrende, at når vi begynder at blive konkrete i forhold til de ting, som regeringen melder ud, må vi bare konstatere med hensyn til de ord, der er om hensyntagen til konkurrenceevnen, og at man skal sørge for, at der kan skabes vækst og beskæftigelse og investeringer i det her land, så sker der det, at hver eneste gang vi kommer til de konkrete forslag fra regeringen, trækker de den forkerte vej. Og det er jo som sagt ikke noget, vi bare finder på fra oppositionens side. Dansk Metal har samme opfattelse, altså at denne røde finanslov afvikler industrijob. Mener finansministeren ikke, at det er særdeles bekymrende, at selv tidligere venner i fagbevægelsen nu kritiserer regeringen for dens finanslov?

Kl. 13:39

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det mener jeg ikke er bekymrende. Jeg tror, der er en helt grundlæggende forskel på mit og regeringens syn på de her forhold og så spørgerens syn. Altså, spørgeren har åbenbart den opfattelse, at jo mindre man passer på miljøet, og jo mere man tillader forurening, jo bedre konkurrenceevne får man. Og med det udgangspunkt er det jo bare en lille smule vanskeligt at forstå, hvordan Danmark er blevet et af verdens rigeste samfund i en tidsalder, hvor der virkelig har været en offensiv miljøpolitik, og hvor man så i den periode, hvor spørgerens parti stod for regeringsansvaret, altså de seneste 10 år, ikke gjorde noget for miljøet og mistede konkurrenceevne. Det er bare helt grundlæggende vanskeligt at få de ting til at hænge sammen, men det må spørgeren og spørgerens parti jo så arbejde videre med.

Kl. 13:40

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til finansministeren er af hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 34**Bent Bøgsted (DF):**

Tak. Nu har vi lige hørt en længere debat med finansministeren om NO_x-afgifter og afgifter i det hele taget, der belaster Dansk Industri og dermed også produktionsarbejdspladser. Jeg ved jo, at regeringen har sagt, at der skal skabes arbejdspladser, at der skal skabes vækst. Så er det ufatteligt for Dansk Folkeparti, at vi skal se på en regering, der går ud og pålægger virksomheder afgifter, som egentlig afskaffer arbejdspladser.

Lad os følge op på Aalborg Portland og også genindvindingsindustrier, plastindustrier, der bliver hårdt ramt af NO_x-afgiften. Det koster arbejdspladser, men finansministeren slår det hen med, at det egentlig ikke er hans ansvar, det er skatteministeren, der har lavet det her. Jeg troede ellers, at finansministeren havde ansvaret for finansloven og dermed også for den afgift, der er blevet pålagt Aalborg Portland og andre genindvindingsindustrier.

Man må så spørge: Hvad er mest gavnligt? Er det, at en virksomhed bliver pålagt en afgift og dermed bliver tvunget af en socialdemokratisk regering, der ellers siger, at man værner om arbejdspladserne, til at flytte produktionen til udlandet, fordi man ikke konkurrencemæssigt kan klare sig i Danmark med en så stor afgift – eller at det måske ikke er i en krisetid, man skal pålægge produktionen yderligere afgifter? Man skulle måske gå en anden vej og spørge, hvad der skal til, for at man kan skabe arbejdspladser. Men det ser finansministeren åbenbart stort på.

Jeg vil da godt i den forbindelse høre, om det overhovedet ikke har nogen betydning for finansministeren, hvis en stor virksomhed med 350 ansatte med omkring 500 ansatte i følgeindustrier i Aalborg kommer til at lukke og produktionen så flytter til udlandet. Påvirker det slet ikke finansministeren at høre den slags?

Kl. 13:42

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det påvirker da afgjort både mig og resten af regeringen. Det er bare sådan, at vi lever her i Danmark i et samfund, der har haft en stolt tradition for at passe godt på miljøet, ikke de seneste 10 år, hvor man har ladet stå til, men længere tilbage. Og det har man været i stand til at forene med at have et stærkt erhvervsliv, der, netop fordi vi passer godt på miljøet i Danmark, har været foran teknologisk på en lang række områder i en retning, som andre lande senere har været nødt til at bevæge sig videre ad.

Det stopper ikke her. Det er vores grundlæggende filosofi, at Danmark ikke kan overleve på at have løsere og lavere miljøkrav, lavere skatter og lavere lønninger end andre lande. Vi bliver nødt til at satse på at være noget særligt.

Det er spørgeren så muligvis ikke enig i. Spørgeren har så også som den forrige spørger det helt grundlæggende problem, der handler om at forklare, hvordan vi i himlens navn så er blevet et af verdens rigeste samfund, når vi har forfulgt den kurs så konsekvent, som vi har gjort det i Danmark.

Nu gør vi noget med den her NO_x-afgift for at begrænse NO_x-forureningen. Vi sikrer samtidig et provenu til at investere i forskning, investere i uddannelse, investere i, at folk bliver dygtigere i Danmark. At vi ad den vej bliver mere konkurrencedygtige synes jeg er dybt fornuftigt og i god forlængelse af den kurs, der har bragt Danmark så langt hidtil.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:44

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg kunne forstå på finansministeren, at miljøet kommer i første række; skidt med arbejdspladserne, hvis ikke arbejdspladserne lige er af den slags, som passer ind i finansministerens syn på miljøet.

Selvfølgelig synes vi også i Dansk Folkeparti, at man skal have et godt miljø, en god natur, det har slet ikke noget med det her at gøre, men man kan godt arbejde på at få begge dele. Aalborg Portland har jo nedbragt deres NO_x-udledning, den har de jo arbejdet på at nedbringe. Vi ser jo også, at der i nabolandene Norge og Sverige, som regeringen også har henvist til, er en høj afgift, men at afgiften går tilbage til virksomhederne med henblik på at nedbringe forureningen, og dertil kommer, at cementindustrien er holdt udenfor i den situation, netop fordi det er en særlig tung industri. For Aalborg Portlands vedkommende produceres 90 pct. til eksport, og det betyder,

at der vil være en indtægt, som finansministeren kommer til at mangle, hvis Aalborg Portland bliver nødt til at lukke.

Kl. 13:45

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:45

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg siger netop ikke, at miljøet kommer før alt andet. Jeg er da glad for at høre, at Dansk Folkeparti tænker varmt på miljøet, men det er ikke noget, man sådan rigtigt har kunnet konstatere i de forløbne 10 år, når man så den politik, der blev ført, og som Dansk Folkeparti jo har haft en afgørende indflydelse på hele vejen igennem. Men lad det nu ligge.

Grundlæggende er min pointe jo, at det her i Danmark har kunnet lade sig gøre at føre en offensiv miljøpolitik, samtidig med at man har kunnet tjene penge på at være foran. Og når det drejer sig om Sverige, som spørgeren henviser til, er det sådan, så vidt det er oplyst for mig, at Sverige faktisk evner at have en væsentlig lavere NO_x-forurening for cementindustrien, end vi gør i Danmark. Så der er åbenbart muligheder for at gøre det endnu bedre, end det har været tilfældet hidtil.

Så jeg tror bare, vi må konstatere, at spørgeren og jeg ser grundlæggende forskelligt på muligheden for bæredygtigt at drive en moderne økonomi med respekt for miljøet og samtidig have en høj konkurrenceevne i forhold til udlandet. Jeg tror, at det er den vej, vi skal, jeg tror, at det er den vej, der gør, at vi bliver til noget særligt i Danmark, og jeg tror, at det er det, vi skal leve af i fremtiden. Det gør spørgeren åbenbart ikke, og det må jeg jo så have respekt for.

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:46

Bent Bøgsted (DF):

Det er måske netop der, finansministeren overser noget. For en virksomhed som Aalborg Portland, men også plastgenbrugsindustrier, hvor man smelter plastik om, gør jo netop en stor indsats for miljøet. Aalborg Portland bruger årligt i deres produktion 700.000 t af samfundets restprodukter, de bliver skaffet af vejen på en miljømæssigt god måde, og de leverer varme til 30.000 husstande i Aalborg.

Jeg skal lige oplyse finansministeren om, at Aalborg normalt er et stærkt socialdemokratisk område, og at det er finansministerens egne vælgere, der bliver ramt, hvis Aalborg Portland lukker, ved at der så netop kommer store stigninger i fjernvarmepriserne på den her måde, samt at finansministeren vil stå tilbage med 700.000 t industriaffald, der skal skaffes af vejen på en anden måde.

Jeg kan bare konstatere, at det ikke rører finansministeren på nogen som helst måde. Man skal have den afgift ind i statskassen, så skidt med, om det koster arbejdspladser og går ud over afskaffelsen af industrirestprodukter.

Kl. 13:47

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:47

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det synspunkt har jeg nu ikke gjort gældende på noget som helst tidspunkt, på ingen måde. Jeg har da fuldstændig forståelse for, at en virksomhed og nogle mennesker, der står til at skulle betale en afgift, fordi man har en forurening, som rammer resten af samfundet,

og som vi ønsker at begrænse, udtrykker kritik i den sammenhæng, respekt for det.

Jeg gør bare grundlæggende det synspunkt gældende, at vi her i Danmark passer på miljøet og samtidig sikrer, at vi har en høj konkurrenceevne. Det har kunnet lade sig gøre, ikke bare i begrænset omfang, altså som et kompromis mellem to hensyn, men i et formidabelt godt omfang op til nu, men med 10 års pause, da man havde en borgerlig regering, der ikke tænkte på den måde.

Nu gør vi noget mod NO_x-forureningen, og vi sikrer samtidig et provenu, som vi kan investere i bedre uddannelse, ikke mindst til de ledige, hvad jeg tror at hr. Bent Bøgsted selv har arbejdet med i en årrække. Og vi forsøger så at indrette tingene på en måde, der er så hensigtsmæssig og skånsom som muligt; det er det, vi arbejder på.

Kl. 13:48

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Hr. Alex Ahrendtsen for spørgsmål til finansministeren. Værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 35

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Vi fortsætter lidt i NO_x-sporet. Regeringen har indgået en aftale med Enhedslisten om de såkaldte kvælstofoxider, som er forurenende. Det rammer danske gartnerier ganske hårdt med 100 mio. kr. om året. I Dansk Folkeparti er vi bekymret for dette. Mit spørgsmål er: Er det regeringens politik at lukke danske gartnerier og hjælpe konkurrerende firmaer i Holland, Tyskland osv.?

Kl. 13:49

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er ikke regeringens politik at lukke danske gartnerier, men det er regeringens politik at sørge for, at vi har en stærk miljøpolitik i Danmark, at vi har mindre forurening, også NO_x-forurening, og at vi sikrer et provenu til statskassen, der gør, at vi kan investere i nogle af de ting, vi har brug for, herunder uddannelse og ikke mindst uddannelse til ledige. Det er det, vi har gjort.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:49

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvorfor indfører man så denne afgift? Gartnerierne har det svært. De ligger i hård konkurrence med udenlandske gartnerier. Man kan sige sig selv, at disse NO_x-afgifter forværrer deres konkurrenceevne.

Tager finansministeren slet ikke disse advarsler alvorligt?

Kl. 13:50

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg lytter bestemt til alle advarsler, det gør hele regeringen, men vi har den grundlæggende linje, at der ikke er nogen fremtid for Danmark ved at blive et land, der accepterer forurening og konkurrerer med andre lande på dårlig miljøbeskyttelse. Der er ingen fremtid

for det. Det er der ikke nu, det var der ikke for 10 år siden, og det var der ikke for 20 år siden.

Vi traf for mange år siden det grundlæggende valg, at Danmark skulle være langt fremme, når det gjaldt miljøet, også i forhold til andre lande, og at vi skulle tilpasse os på en måde, der gjorde, at vi kunne leve på at være bedst, når det gjaldt miljøet, i stedet for at se det som en belastning for vores økonomi.

Lige præcis den måde at tænke på har man så i den borgerlige fløj haft et skiftende forhold til. Venstre har jo i en periode sammen med De Konservative gjort gældende, at man var enig. Man må give Dansk Folkeparti, at de aldrig på noget tidspunkt har forstået den pointe, og det er jo på en eller anden måde konsistent. Det må jeg give spørgeren.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:51

Alex Ahrendtsen (DF):

Altså, det er jo svært at sige, at gartnerier er svært forurenende. Branchen eksporterer for 3 mia. kr. om året. Mener finansministeren ikke, at det er værd at beskytte og hjælpe denne branche i stedet for at brandskatte den, når den ikke er svært forurenende?

Kl. 13:51

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg mener, at NO_x-forureningen er et problem, et helt konkret miljøproblem, som man bør gøre noget ved, og det er det, vi har gjort. Så enkelt er det.

Kl. 13:51

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til finansministeren er af fru Inger Støjberg. Værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 36

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Jeg har sådan set et ret simpelt spørgsmål til finansministeren, nemlig om finansministeren kan forstå, at koncernøkonomi- og finansdirektøren oppe i Aalborg Portland er i chok og meget skuffet over regeringens fremsatte lovforslag om NO_x-afgiften.

For det er nemlig sådan, at finansministeren jo selv på et ret tidligt tidspunkt, da man diskuterede Aalborg Portlands fremtid, sagde – og det er et citat, for det ved jeg at finansministeren holder meget af, fra Nordjyske Stiftstidende den 4. november:

»Der er nogle muligheder for at se på Aalborg Portlands bundfradrag, og det vil blive en del af drøftelserne, så jeg tror ikke, det er en rigtig vurdering.«

Det siger finansministeren om fremtiden for Aalborg Portland, for der siger Aalborg Portland ligesom for første gang, at man kan få et problem. Siden hen har også skatteministeren været ude at sige: Vi finder en løsning på de her ting for Aalborg Portland, for det er en vigtig virksomhed.

Derfor vil jeg bare i dag høre finansministeren, om han kan forstå, at man er meget, meget skuffet og også chokeret i Aalborg Portland over det lovforslag, som regeringen har fremsat.

Kl. 13:53

Kl. 13:55

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:53

Kl. 13:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som oplyst til de tidligere spørgere kan jeg sige, at det, så vidt det er oplyst for mig, stadig væk er tilfældet, at skatteministeren arbejder aktivt på at finde en løsning, og det gælder det pågældende bundfradrag, som skal godkendes i EU. Hvordan problemstillingen præcist er indrettet, og hvad tidsforløbet i det er, må man gå til skatteministeren for at få en nærmere debat om.

Når det gælder min tolkning af de udtalelser, der er kommet i dag, kan jeg sige, at der jo ikke er noget overraskende i, at en virksomhed, der er pålagt en afgift, udtrykker kritik af den afgift. Sådan er den politiske debat jo. Altså, man havde da formentlig hellere været foruden, og det er jo fair nok.

Jeg må bare holde fast i, at vi har et problem med NO_x-forureningen i Danmark, som vi forsøger at løse med den her afgift, og det sikrer så samtidig et provenu, som vi kan investere i nogle af de ting, vi har brug for. Det er det helt grundlæggende.

Kl. 13:54

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:54

Inger Støjberg (V):

Jeg vil da give finansministeren ret så langt, at jeg da tror, at de fleste virksomheder gerne vil være skatter og afgifter foruden, men det, man sådan set fornemmer lidt, er, at regeringen gerne vil være foruden den her meget store virksomhed, nemlig Aalborg Portland, som har meget stor betydning i Nordjylland.

Det undrer mig bare meget, at finansministeren siger, som han gør i dag, fordi han jo den 4. november lod forstå, at man ville prøve at friholde Aalborg Portland. Det er jo ikke korrekt, at skatteministeren sidder og arbejder – ja, det kan godt være han sidder og arbejder, men han har i hvert fald fremsat et lovforslag, fordi det gjorde han allerede i mandags på det her område. Så der er jo altså nogle ting, der ikke hænger sammen.

Så jeg vil spørge finansministeren: Er det forståeligt, at Aalborg Portland føler sig både tilsidesat og skuffet på baggrund af de udtalelser, som både finansministeren og skatteministeren er kommet med, hvor man ligesom gav udtryk for, at man ville friholde Aalborg Portland?

Kl. 13:55

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er forståeligt, at en virksomhed udtrykker kritik af, at den skal yde et bidrag til samfundsøkonomien, som den hellere havde været foruden. Det er ikke korrekt, at regeringen ønsker noget ondt for Aalborg Portland, tværtimod. Så vidt det er oplyst for mig, arbejder skatteministeren på at finde en indretning af det pågældende bundfradrag, som er hensigtsmæssig for Aalborg Portland. Der gør sig så det forhold gældende, at det skal godkendes af EU, og det arbejder skatteministeren, så vidt jeg er orienteret, på at finde en mulighed for at få gjort. Den nærmere proces i forbindelse med det skal man spørge skatteministeren om.

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Men hvis det nu ikke bare er ord, når finansministeren siger, at man faktisk ønsker det godt for Aalborg Portland, havde man jo ikke fremsat et lovforslag, der gør, at Aalborg Portland muligvis må dreje nøglen om. Der er jo også kritik fra Dansk Metals medlemmer oppe i Nordjylland, fordi det her koster arbejdspladser.

Så hvis det nu ikke bare havde været ord den 4. november, da finansministeren sagde, at man ville skabe gode muligheder for Aalborg Portland, hvis det ikke bare havde været ord, da skatteministeren i sidste uge sagde, at man ville finde en løsning, så havde lovforlaget jo set helt anderledes ud, vil jeg sige til finansministeren. Så havde man jo netop gjort noget for Aalborg Portland. Men sagen er jo, at man ikke gør noget. Man siger, at man gerne vil, men når så først lovforslaget kommer, fanger bordet, og så er der jo netop ikke taget hensyn til en virksomhed som Aalborg Portland.

Så igen vil jeg spørge finansministeren: Er det forståeligt, at man har en direktør på Aalborg Portland, der er dybt skuffet, han siger ligefrem selv i dag, at han er chokeret over regeringen?

Kl. 13:56

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er ikke forståeligt. Det er forståeligt, at man udtrykker en kritik, fordi man skal yde et bidrag, man hellere havde været foruden. Sådan er det jo. Det vil jo gøre sig gældende i en række sammenhænge, hvor man beder mennesker om at yde et bidrag. Det er bare nødvendigt, hvis man vil drive en samfundsøkonomi som den danske, der bygger på, at alle bidrager og vi reguleres til mindre forurening.

Det er, som jeg har oplyst tidligere også til tidligere spørgere, tilfældet, at skatteministeren arbejder på en indretning af det her, som kan godkendes i EU og også på det punkt følge alle regler. Det kan skatteministeren oplyse nærmere om. Det kan man rette spørgsmål til ham om ved lejlighed.

Kl. 13:57

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg ser ikke mulighed for, at vi kan nå flere spørgsmål inden for timen. Det kan vi ikke, der er 2 minutter til klokken er 14, så vi holder en lillebitte pause.

Hvis det kan foregå inden for 2 minutter med spørgsmål og svar, så værsgo til hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:58

Spm. nr. US 37**Mads Rørvig (V):**

Tak for det. Hvad er forskellen på en iPhone og en iPad?

Kl. 13:58

Formanden:

Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har mange svagheder, og en af dem er, at jeg er meget dårligere til it end mine børn, men så vidt jeg er orienteret, er der i hvert fald en størrelsesforskel.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:58

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Nu har finansministeren en høj uddannelse og kan en række ting. Finansministeren og regeringen stiller jo netop som krav til virksomhedsejere, små og store i Danmark, at de skal kunne kende forskel på dem som følge af det nye beskatningsgrundlag, man vil lave for en ny multimediebeskatning. En iPhone bliver beskattet, men en iPad gør ikke. Jeg kan forstå på finansministeren, at det er størrelsen, der er afgørende for, om de skal beskattes eller ej. Kan finansministeren ikke se, at det er fuldstændig håbløst?

Kl. 13:58

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Selv med den kritiske tone, vi har mellem hinanden her i Folketinget, tror jeg ikke, man kan udlægge mit svar, som at det var størrelsen, der gjorde, om man skulle beskattes det ene frem for det andet.

Jeg tror, spørgerens spørgsmål indikerer en nagende dårlig samvittighed over, at man fra Venstres side ikke har kunnet medvirke til at afskaffe den dybt upopulære multimedieskat, man selv indførte, da man sad i regering, fordi man ikke kunne bekvempe sig til at finde de indtægter, der skulle til for at gennemføre det forslag, fordi man ikke vil efterleve det forsigtighedsprincip, den nye regering har lanceret, fordi man ikke forstår, at vi står i en alvorlig økonomisk situation, der kræver, at man finder finansieringen krone til krone, når man skal gennemføre forslag, der i øvrigt er dybt fornuftige. Det ved jeg noget om, men it ved jeg ikke så meget om.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til finansministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Det var flot at klare det inden for 2 minutter. Det siger jeg både til spørgeren og til ministeren.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:59

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at fru Merete Riisager har taget spørgsmål nr. 23 og fru Charlotte Brix spørgsmål nr. 27 på dagsordenen tilbage. Endvidere overgår spørgsmål nr. 30 og 31 af Troels Lund Poulsen til skriftlig besvarelse efter ønske fra spørgeren.

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 784

1) Til statsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Når statsministeren på sit ugentlige pressemøde den 15. november 2011 giver udtryk for, at IC4-skandalen er et arvestykke, som man har overtaget fra den tidligere regering, er det så udtryk for, at statsministeren ikke er bekendt med, at det var under den socialdemokratiske statsminister Poul Nyrup Rasmussens ledelse, at man i sin tid traf beslutning om at bestille de famøse IC4-tog?

Formanden:

Hr. Kim Christiansen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 14:00

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Når statsministeren på sit ugentlige pressemøde den 15. november 2011 giver udtryk for, at IC4-skandalen er et arvestykke, som man har overtaget fra den tidligere regering, er det så udtryk for, at statsministeren ikke er bekendt med, at det var under den socialdemokratiske statsminister Poul Nyrup Rasmussens ledelse, at man i sin tid traf beslutning om at bestille de famøse IC4-tog?

Kl. 14:00

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Nej, det siger sig selv, at jeg da er fuldt ud klar over, at den beslutning, der blev taget om at købe IC4-togene, blev taget i 1999. Når jeg beskriver det som et arvestykke, refererer jeg til det simple faktum, at vi igennem rigtig mange år har haft problemer med IC4-togene, faktisk helt tilbage fra 2003, hvor det første tog efter planen så at sige skulle have været på skinnerne og have været leveret.

Derfor må man jo bare konstatere, at problemerne med IC4-togene ikke blev løst under den tidligere regering, og at den nuværende regering således arver de problemer, der har været med IC4-togene.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:01

Kim Christiansen (DF):

Jeg er glad for, at det ikke var en bevidst handling fra statsministerens side – det kunne man måske fristes til at tro det var, når nu statsministeren var vidende om historikken i det her.

Men jeg er sikker på, at statsministeren så også ved, at man i 1997, også under Poul Nyrups ledelse, også besluttede at omdanne DSB til en selvstændig offentlig virksomhed. Det vil jo sige, at i alle de beslutninger, der er blevet taget, udover at Buksti i 2000 bevilgede pengene, har DSB jo ageret som en selvstændig virksomhed. Jeg håber også, at statsministeren er enig med mig i, at vi som politikere jo ikke kan gå ind og bestemme, hvordan de skal drive deres virksomhed. Vi er eneaktionærer, ja, men de har egen bestyrelse og egen ledelse.

Jeg har her 6 A4-sider med faktaark om, hvordan DSB har ageret igennem årene, og i den forbindelse vil jeg bare gøre opmærksom på, at der den 20. august 2008 var et møde ude hos DSB, hvor man blev redegjorde for det ultimatum, der var blevet givet til Ansaldo-Breda, og man kom ind på, hvordan og hvorledes de skulle håndtere IC4-togene.

Det er vi jo nødt til at stole på som politikere. Og jeg er nødt til at sige, at der altså sad to socialdemokrater med. Den 20. august var hr. Benny Engelbrecht til stede, og ved et møde den 22. oktober senere samme år var både hr. Magnus Heunicke og hr. Benny Engelbrecht

til stede. Så det er jo ikke således, at Socialdemokraterne ikke har haft mulighed for at være med og deltage i den her proces.

Kl. 14:03

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er ikke helt sikker på, hvad ordføreren spørger mig om, men jeg lytter da nøje til den fremstilling, der kommer her. Jeg skal bare lige sige, at det ikke var utilsigtet, at jeg sagde, at det var arvestykke – det var et arvestykke. Det er en sag, som har voldt store vanskeligheder; det er ikke ting, der har været nemme at løse for den tidligere regering, det erkender jeg. Men vi er jo nødt til at konstatere, at det er et arvestykke fra den tidligere regering. Der blev truffet nogle beslutninger i 1999, der er forhold, der er gået galt siden da, og vi har så nogle problemer, vi skal løse her og nu. På den måde står jeg fuldstændig ved, at der er tale om et arvestykke med IC4-togene. Jeg håber så nu, at vi kan få løst nogle af de udfordringer, der er, og selvfølgelig også, at vi kan gøre det i fællesskab.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:03

Kim Christiansen (DF):

Jeg er meget enig med statsministeren i, at vi skal løse den her problematik, og derfor har Dansk Folkeparti også erklæret sig meget enig i, at vi skal have startet en elektrificering, som jo i øvrigt også blev stoppet af Socialdemokraterne tilbage i 1998. Det var ligesom det, der skabte baggrunden for, at man var nødt til at købe nogle dieseltog. Men jeg vil sige, at der ikke har været den store vilje fra den nye transportministers side til, at vi skal løse det her problem.

Men jeg vil bare lige spørge statsministeren: Hvordan kan man sige, at det her er noget man har arvet, når man i hele perioden godt nok ikke har været i regering, men dog har siddet med ved forhandlingerne? Vi har jo en tradition for at have brede forlig i transportforligskredsen, og igennem hele forløbet har Socialdemokraterne siddet med ved bordet og været med til at træffe de beslutninger. Er det ikke korrekt opfattet?

Mit spørgsmål går så på, om ikke Socialdemokratiet burde have gjort sin indflydelse gældende dér. Men når jeg bladrer tilbage, ser jeg ikke nogen referater om, at man på noget tidspunkt har været kritisk over for den proces, der er foregået.

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, der er en spændende dobbelthed i spørgerens logik, for på den ene side er det udelukkende Nyrupregeringens skyld, at man ikke kom i gang med elektrificeringen, og på den anden side har vi hos Socialdemokraterne også en del af ansvaret for alle de beslutninger, der er taget på trafikområdet. Jeg vedkender mig gerne, at vi også har taget ansvar på transportområdet. Sådan synes jeg også det skal være. Jeg tror, transportområdet er bedst tjent med, at vi netop har brede aftaler.

Det ændrer ikke på det, jeg sagde. De problemer, vi har med IC4, er og bliver et arvestykke fra den tidligere regering til os, men jeg håber også, at vi kan løse dem i fællesskab. Det er også det, vi har taget udgangspunkt i, når vi netop ønsker at starte elektrificeringen

mellem Esbjerg og Lunderskov. Den diskussion er så også stødt på vanskeligheder, men jeg håber, at de kan løses i den kommende tid. Men en af vanskelighederne er, at den fuldt ud klare finansiering, som transportministeren har foreslået, vil man ikke acceptere, bl.a. fra DF's side.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:06

Kim Christiansen (DF):

I forbindelse med det sidste vil jeg sige, at det er korrekt, men vi har dog været meget konstruktive i den proces og har foreslået anden finansiering. Jeg forventer da også, når nu transportministeren får besindet sig på et tidspunkt, at vi vil blive indkaldt til nye forhandlinger. Det glæder vi os allerede til.

Jeg vil bare lige afslutningsvis spørge statsministeren: Når man nu har været med i alle processer, man har kendt til hele forløbet, burde man så ikke fra Socialdemokratiets side have været mere kritisk over for en beslutning, man selv har været med til at træffe i slutningen af 1990'erne? Og burde man så ikke også have taget et medansvar, da vi ved afslutningen af den tidligere regerings regeringsperiode bestilte en rapport hos Atkins, der netop skulle fastslå, hvad vi gør med IC4? Hvordan kommer vi videre med det her projekt, kan vi komme ud af kontrakten, kan vi få dem til at køre overhovedet? Der deltog Socialdemokraterne ikke i det stykke arbejde med at få lavet en rapport, der måske kunne redde noget af det, man selv har været årsag til i slutningen af 1990'erne. Burde Socialdemokratiet ikke have taget ansvar i den situation?

Kl. 14:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu synes jeg, at ordføreren må bestemme sig. Det ene øjeblik er vi ansvarlige for alle de beslutninger, der er taget, og i det næste øjeblik har vi ikke har påtaget os tilstrækkeligt ansvar.

Altså, bundlinjen her er, at vi har nogle tog, som i øjeblikket har nogle store vanskeligheder. Det er vores fælles forhåbning, at man får løst de her udfordringer, gerne i fællesskab, og at man så også får gennemført den første del af elektrificeringen, som alle er enige om vil være en god ting for det dansk toget. Min forhåbning – det er måske mere fremadrettet end tilbageskuende – er, at vi finder en fælles løsning på det her, og jeg håber også, at Dansk Folkeparti vil være med.

Kl. 14:07

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er af fru Inger Støjberg til statsministeren.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 802

2) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Vil statsministeren bekræfte, at regeringen i alle tilfælde, som det står i regeringsgrundlaget, vil respektere Statsrevisorernes og Om-budsmandens afgørelser?

Formanden:

Værsgo.

	Kl. 14:07		Kl. 14:10
Inger Støjberg (V): Vil statsministeren bekræfte, at regeringen i alle tilfælde, som det står i regeringsgrundlaget, vil respektere Statsrevisorernes og Ombudsmandens afgørelser?		Formanden: Statsministeren.	
	Kl. 14:08		Kl. 14:10
Formanden: Statsministeren.		Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt): Jamen det er jo rigtigt, at vi ikke behøver at skue tilbage, og uanset om Venstre er enig eller ej, vil jeg sige, at den nye regerings holdning er fuldstændig klar: Statsrevisorerne og Ombudsmanden er meget vigtige kontrolinstanser i vores demokrati. De er reguleret i grundloven, og det siger sig selv, at regeringen vil respektere de beretninger og udtalelser, der kommer fra de her kontrolinstanser. Det siger sig selv.	
	Kl. 14:08		
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt): Jeg må indrømme, at jeg på den ene side undrer mig en lille smule over fru Inger Støjbergs spørgsmål. På den anden side glæder jeg mig naturligvis over, at der er kommet et nyt spørgsmål i forhold til spørgsmålene de øvrige onsdage. Den glæde vil jeg holde fast i. Det siger jo sig selv, synes jeg, at regeringen vil respektere Statsrevisorernes beretninger, ligesom vi vil acceptere og respektere Ombudsmandens udtalelser.		Hvis fru Inger Støjberg så også spørger, om der kan være en faglig uenighed, er mit svar, at det kan jeg ikke sige noget om. Det er en hypotetisk situation. Men vi vil selvfølgelig respektere de her kontrolinstanser.	
	Kl. 14:08	Det, som jeg stadig undrer mig lidt over – og jeg stiller ikke spørgsmålet, bare rolig – er, om det her spørgsmål dækker over, at fru Inger Støjberg ikke er enig med mig i, at vi skal respektere de her kontrolinstanser. Jeg kan oven i købet tilføje, hvis fru Inger Støjberg vil høre på det, at vi også har tænkt os at udlevere alle de dokumenter, der bliver bedt om af de her kontrolinstanser – hvis vi nogen sinde skulle komme i en situation, hvor vi skal udlevere dokumenter.	
Formanden: Fru Inger Støjberg.			Kl. 14:11
Inger Støjberg (V): Det vil sige, at uanset om der kunne være nogle uoverensstemmelser mellem den måde, som man ser verden på i et ministerium, og som man ser den fra en statsrevisors side, vil man altid respektere statsrevisors indstilling og henstilling, og hvad der måtte ligge i Statsrevisorernes rapporter.		Formanden: Fru Inger Støjberg.	Kl. 14:11
	Kl. 14:08		
Formanden: Statsministeren.		Inger Støjberg (V): Igen: Statsministeren behøver slet, slet ikke at prøve at udfritte oppositionen her om onsdagen i Folketingssalen, for reglerne er helt modsat. Men det er klart, at dem må statsministeren selvfølgelig prøve at lære at agere efter som statsminister. Jeg vedgår, at al begyndelse kan være svær, men reglerne er nu en gang sådan, at det er oppositionen, der spørger, og regeringen, der svarer.	
	Kl. 14:08	Det, man kan udlede af statsministerens besvarelse i dag, er, at uanset hvad der måtte stå i en beretning fra Statsrevisorerne, vil regeringen efterleve det.	Kl. 14:11
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt): Jeg er sådan lidt forundret over det her spørgsmål, for jeg synes igen, at det jo siger sig selv, at regeringen vil respektere Statsrevisorernes beretninger og Ombudsmandens udtalelser. Det håber jeg egentlig også er fru Inger Støjberg egen holdning, og jeg havde egentlig også regnet med, at det var den tidligere regerings holdning til den slags kritiske udtalelser. Det må selvfølgelig være sådan. Og derfor tænker jeg, at der måske ligger noget andet under. Er det sådan, at fru Inger Støjbergs spørgsmål skal forstås derhen, at man faktisk er uenig i, at de her uafhængige kontrolinstansers afgørelser skal respekteres?		Formanden: Statsministeren.	Kl. 14:11
	Kl. 14:09		
Formanden: Fru Inger Støjberg.		Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt): Jeg ved ikke, om fru Inger Støjberg lagde mærke til det, men jeg stillede ikke noget spørgsmål før, så der var sådan lidt automatpilot over det, for jeg stillede ikke spørgsmål til fru Inger Støjberg. Jeg diskuterede lidt, hvad der egentlig kunne ligge bag spørgsmålet, og det er jo faktisk ret interessant.	
	Kl. 14:09	Fru Inger Støjberg kan udlede følgende af den debat, vi har haft i dag, og det synes jeg egentlig også jeg vil sige igen, for det er ret vigtigt: Uanset om Venstre er enig eller ej – og det har jeg ikke fået noget at vide om i dag – mener vi, at både Statsrevisorerne og Ombudsmanden er utrolig vigtige kontrolinstanser. De er reguleret efter grundloven, så det siger sig selv, at vi vil respektere de afgørelser og udtalelser, der måtte komme fra de her to kontrolinstanser.	Kl. 14:12
Inger Støjberg (V): aNu er reglerne jo helt generelt sådan i Folketingssalen her om onsdagen, at det er oppositionen, der spørger, og regeringen, der svarer. Statsministeren behøver ikke at tillægge oppositionen nogen former for hensigter i den her sag eller på nogen måde prøve at lægge os ord i munden. Det, jeg blot vil have statsministeren til at bekræfte, er, at uanset hvilke henstillinger der måtte ligge i f.eks. en beretning fra Statsrevisorerne, vil man i alle sager til punkt og prikke følge dem, ligesom det står i regeringsgrundlaget.		Formanden: Spørgsmålet er sluttet. Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Claus Hjort Frederiksen.	

Spm. nr. S 826

3) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren ikke enig i, at det er vigtigt, at vælgerne får at vide, hvornår noget er et løfte, og hvornår det ikke er?

Skriftlig begrundelse

Mange vælgere har oplevet, at statsministeren er løbet fra rigtig mange løfter i valgkampen. Statsministeren selv er af den opfattelse, at hun kun har afgivet to løfter, nemlig om 24-års-reglen og boligskatterne. Statsministeren siger: »Der er ikke tale om nogen som helst form for løftebrud. Jeg giver to klokkeklare løfter i valgkampen. Det ene er, at vi vil fastholde 24-års-reglen og tilknytningskravet. Det andet er, at der ikke vil blive rørt ved boligskatterne. Og det fastholder vi fuldstændigt. De to ting er klare valgløfter. Resten er hensigter.« Socialdemokratiets politiske ordfører forklarer statsministerens udsagn således: »Bevaringen af 24-års-reglen og uændret boligbeskatning er reelle løfter. Det er kerneløfter«. Er statsministeren ikke enig i, at det nærmer sig kremlologi at finde ud af, hvornår et løfte er et kerneløfte og ikke kun en hensigt. Det er helt afgørende, at statsministeren giver vælgerne vejledning i, hvilke sproglige vendinger der viser, om det er et reelt løfte, eller hvornår det blot er en hensigt.

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen. Værsgo.

Kl. 14:12

Claus Hjort Frederiksen (V):

Tak. Er statsministeren ikke enig i, at det er vigtigt, at vælgerne får at vide, hvornår noget er et løfte, og hvornår det ikke er et løfte?

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er rigtig vigtigt at få slået fast, at der går en lige linje mellem det, som vi gik til valg på, og det regeringsgrundlag, som vi nu regerer på baggrund af. Der går en lige linje mellem den politik, vi har fremlagt, og den politik, vi rent faktisk fører nu. Det synes jeg er rigtig, rigtig vigtigt.

Vi har fremlagt et omfattende regeringsgrundlag; jeg går ud fra, at ordføreren har læst det. Det omfatter en kickstart, som er vigtig for Danmark. Det omfatter øgede skatter og afgifter på visse områder. Det omfatter nye investeringer i de unge, altså i uddannelse og velfærd. Det omfatter en grøn omstilling og en ny balance i udlændingepolitikken. Det er alt sammen vigtige spørgsmål, som vi har diskuteret før valget, og som vi også er meget stolte af at kunne gennemføre efter valget.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:14

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil sige til statsministeren, at jeg tror, at mange vælgere har oplevet, at statsministeren er løbet fra rigtig mange løfter i valgkampen. Jeg har jo også lagt mærke til, at statsministeren selv er af den opfat-

telse, at hun kun har afgivet to løfter, nemlig om 24-års-reglen og om boligskatterne.

Statsministeren siger i et interview i et dagblad:

»Der er ikke tale om nogen som helst form for løftebrud. Jeg har givet to klokkeklare løfter i valgkampen. Det ene er, at vi vil fastholde 24-års-reglen og tilknytningskravet, det andet er, at der ikke vil blive rørt ved boligskatterne. Og det fastholder vi fuldstændigt.«

Og: »De to ting er klare valgløfter. Resten er hensigter.«

Socialdemokratiets politiske ordfører uddyber det så ved at sige:

Bevaringen af 24-års-reglen og uændret boligbeskatning er reelle løfter. Det er kerneløfter.

Er statsministeren så ikke enig i, at det nærmer sig kremlologi at finde ud af, hvornår et løfte er reelt, altså et kerneløfte og ikke kun en hensigt? Og det er vel sådan set reelt nok at efterlyse, at statsministeren giver vælgerne vejledning i, hvilke sproglige vendinger der viser, om et løfte er reelt, eller om det blot er en hensigt.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Når jeg og andre har fremhævet lige præcis de to løfter, er det – som jeg også sagde meget tydeligt til vælgerne – fordi vi på de her områder ikke går på kompromis. Vi kommer ikke til at hæve boligskatten, og vi går ikke på kompromis med det her område. Det har vi heller ikke gjort; vi hæver ikke boligbeskatningen. Det var der mange der såede tvivl om, men det var præcis det, vi sagde før valget, som vi præcis har holdt efter valget, og det synes jeg er vigtigt.

Konsekvensen af hr. Claus Hjort Frederiksens tænkning ville jo være – og det tror jeg ikke at der er nogen der i fuldt alvor kan mene – at partierne kun må gå til valg på de ting, som de er hundrede procent sikre på, at de har 90 mandater til at kunne gennemføre. Men det, der er situationen i Danmark, er, at man går til valg på den politik, som er ens partis politik, og at man derefter med parlamentets, Folketingets, sammensætning forsøger at gennemføre så meget af den politik som muligt. Og vi ved alle sammen, at der skal 90 mandater til at få gennemført politikken, og har man ikke dem, må man jo gå i gang med kompromiset.

Jeg tror ikke, at det her er ukendt for hr. Claus Hjort Frederiksen; jeg tror, det er ganske kendt stof, men jeg tror næsten, at man lader, som om man ikke helt har forstået det.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:16

Claus Hjort Frederiksen (V):

Statsministeren udtaler efter valget:

»Der er to ting, som bliver til noget. Det ene er hjælpepakken til boligmarkedet, det andet er betalingsringen. I øvrigt vil jeg afholde mig fra at gå yderligere i detaljer om, hvordan regeringsgrundlaget bliver, ...«

Må jeg forstå det på den måde, at det er i overensstemmelse med løftepolitikken, for dels er det jo afgivet efter valget, og dels er det jo så ikke et kerneløfte? Så når statsministeren efter valget siger, at der er to ting, som bliver til noget, den ene hjælpepakken til boligmarkedet, den anden er betalingsringen, hvilken karakter har det så, vil jeg spørge statsministeren?

Kl. 14:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu må hr. Claus Hjort Frederiksen jo bestemme sig for, om han diskuterer ting, der er sket før valget eller efter valget, eller hvad han egentlig diskuterer her.

Jeg forsøgte at gøre rede for den helt almindelige omstændighed, at partierne går til valg på en politik. Efter valget vil det ofte være sådan – eller det har altid været sådan – at der ikke er ét parti, der har fået 90 mandater, dvs. at man ikke kan gennemføre sin politik til punkt og prikke, der må forhandles, man må lave kompromiser.

Det er også det, der er sket i regeringen. Vi har skabt et regeringsgrundlag, som vi er meget stolte af. Vi er gået i gang med at udmonte det regeringsgrundlag først og fremmest med vores finanslov-aftale, som vi nu er enige med Enhedslisten om. Det er vi også meget stolte af.

Det er sådan, det danske folkestyre fungerer. Det har jeg egentlig også en fornemmelse af at hr. Claus Hjort Frederiksen fuldstændig er klar over. Man forsøger med lidt udenomssnak, men jeg tror egentlig, at hr. Claus Hjort Frederiksen inderst inde fuldstændig er i stand til at forstå, at det er sådan i Danmark, at man går til valg på sin politik som selvstændigt parti, dem har vi otte af, som er valgt til Folketinget, og derefter må man så indgå kompromiser for at komme så langt med sin politik som overhovedet muligt. Det er ikke et nyt princip, det er faktisk et meget gammelt princip.

Kl. 14:18

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Undskyld, det er mig, der ikke kan tælle. Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:18

Claus Hjort Frederiksen (V):

Vi er jo ikke blevet meget klogere af det her svar, for når statsministeren siger, at der er afgivet to løfter i valgkampen, nemlig et om 24-års-reglen, som jeg nævnte før, og et om boligbeskatningen, så kræver det jo en yderligere forklaring, specielt når den socialdemokratiske ordfører, hr. Magnus Heunicke, forklarer, at der her er tale om reelle løfter – det er det ord, han bruger – eller kerneløfter, for så betyder det jo, at der i socialdemokratisk tænkning er to former for løfter: Der er de reelle løfter eller kerneløfterne, og så er der alle de andre løfter.

Med hensyn til alle de andre løfter tror jeg, vælgerne vil have nytte af at kunne få at vide, hvordan man i socialdemokratisk terminologi kan dechiffrere noget som værende et kerneløfte eller bare et løfte, som man kaster op i luften. Det kan jo ikke være sådan, at det kun er statsministeren og statsministerens spindoktor, der kender sondringen mellem kerneløfter og ikkekerneløfter, for da man spurgte forskellige socialdemokratiske ministre, om der var to særlige løfter, der var blevet givet i valgkampen, så kendte de dem ikke.

Kl. 14:20

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan godt mærke på hr. Claus Hjort Frederiksen, at han egentlig ikke er interesseret i en debat om det her, for jeg tror faktisk, at hr. Claus Hjort Frederiksen inderst inde er helt klar over, at partierne går til valg på en politik. Hvert af de otte partier, der er valgt til Folketinget, har et valgprogram, som de er gået til valg på. Men alle partierne er jo også godt klar over, at de ikke får gennemført den politik til punkt og prikke, og at de må ud at skaffe sig et flertal for det. Så kan der være nogle ting, hvorom man siger, at på de her to punk-

ter går man ikke på kompromis. For vores vedkommende var det punkterne om 24-års-reglen, og at vi ikke ville beskatte boligejerne hårdere. Der går vi ikke på kompromis. Det sagde vi meget, meget tydeligt, og det gjorde vi rent faktisk heller ikke.

Så jeg synes egentlig, at det er ganske logisk, hvad der er foregået her, og jeg tror, at hr. Claus Hjort Frederiksen, der har været i Folketinget så lang tid, er fuldstændig klar over, at partierne går til valg på deres politik. Noget af det kan man få gennemført fuldstændig, fordi der er flertal for det, og noget af det må man gå på kompromis med, og det er lige præcis det, vi har gjort.

Kl. 14:21

Formanden:

Så er spørgsmålet sluttet. Og så skal jeg prøve at holde øje med tiden mere nøjagtigt næste gang.

Det er igen hr. Claus Hjort Frederiksen med spørgsmål til statsministeren.

Kl. 14:21

Spm. nr. S 830

4) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren ikke enig i, at det har offentlig interesse, at statsministeren redegør for de konkrete retsregler om sikkerhedsgodkendelse i Statsministeriets sikkerhedscirkulære, cirkulære nr. 204 af 7. december 2001, og redegør for, om disse regler også gælder for ministre, og om disse regler har været retsgrundlaget for statsministerens behandling af sagen om sikkerhedsvurdering af Henrik Sass Larsen?

Skriftlig begrundelse

Sagen om sikkerhedsvurderingen af Henrik Sass Larsen har rejst flere spørgsmål, end den har besvaret, herunder tvivl om, hvilke retsregler vurderingen hviler på. I Statsministeriets cirkulære nr. 204 af 7. december 2001 redegøres for sikkerhedsbeskyttelse af informationer af fælles interesse for landene i NATO, EU eller WEU, andre klassificerede informationer samt informationer af sikkerhedsmæssigt beskyttelsesinteresse i øvrigt. Statsministeren bedes redegøre for de i cirkulæret indeholdte regler og procedurer, om disse regler og procedurer er anvendt på ministrenes sikkerhedsgodkendelse, og om cirkulærets regler og procedurer ligger til grund for statsministerens afgørelse i Henrik Sass Larsens tilfælde.

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:21

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er statsministeren ikke enig i, at det har offentlig interesse, at statsministeren redegør for de konkrete retsregler om sikkerhedsgodkendelse i Statsministeriets sikkerhedscirkulære, cirkulære nr. 204 af 7. december 2001, og redegør for, om disse regler også gælder for ministre, og om disse regler har været retsgrundlaget for statsministerens behandling af sagen om sikkerhedsvurdering af hr. Henrik Sass Larsen?

Kl. 14:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også har sagt tidligere, når jeg er blevet stillet det her spørgsmål, har jeg ingen problemer med at forstå, at hele det gene-

relle spørgsmål om sikkerhedstjek af ministre og den konkrete sag interesserer både de folkevalgte, medierne og offentligheden generelt. Det forstår jeg sagtens. Men som jeg også har nævnt en del gange, har der ikke i Danmark været tradition for, at det sikkerhedstjek, der foretages, er et, man diskuterer, eller at den procedure, der er for det, er en, man diskuterer i offentligheden. Det synes jeg egentlig er en fornuftig og rigtig tradition, som jeg agter at fortsætte.

Kl. 14:22

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:22

Claus Hjort Frederiksen (V):

Nu spørger jeg jo ikke om substansen, vil jeg sige til statsministeren, og det har vi ikke gjort længe. Vi har jo ikke interesseret os for, hvad det så er, der står i den sikkerhedsvurdering.

Det, vi interesserer os for, er sådan set proceduren. Nu spørger jeg så statsministeren om, hvilke retsregler der ligger til grund for sikkerhedsvurderingen. Det er ikke sådan i min verden den helt store hemmelighed, da det jo står omtalt på PET's hjemmeside, at Statsministeriet i et cirkulære i 2001 har udfærdiget regler om det.

Mit simple spørgsmål er bare: Er det de regler, der er blevet anvendt i forbindelse med sikkerhedstjek for ministrene i regeringen, og er det også de regler, der er blevet anvendt i Henrik Sass Larsens tilfælde? Jeg respekterer fuldt ud, at statsministeren ikke vil ind i substansen i den sag, det ønsker jeg heller ikke, men jeg synes, det er lidt mærkeligt, hvis statsministeren ikke kan redegøre for eller vil redegøre for, hvad det er for et retsgrundlag, de beslutninger er truffet på.

Kl. 14:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:23

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Claus Hjort Frederiksen siger, at han ikke er interesseret i den konkrete sag, og så stiller han spørgsmål til den konkrete sag. Hvis man er interesseret i Statsministeriets sikkerhedscirkulære, kan man gå ind og kigge på vores hjemmeside, det er ikke hemmeligt.

Men det, der rent faktisk spørges til, er, hvilket sikkerhedstjek der bruges over for ministre, og der må jeg sige, som jeg også har sagt tidligere, at det har vi ikke tradition i Danmark for at statsministeren kommenterer. Jeg tror, man skal holde rigtig godt fast i det, der er også en god grund til, at man ikke gør det, for man kan hurtigt komme tæt på personfølsomme oplysninger.

Så jeg agter at videreføre den tradition om ikke at kommentere på, hvilken procedure der anvendes ved de her sikkerhedstjek. Det er, som jeg også har sagt tidligere her i salen, af rent principielle årsager, det er ikke af juridiske årsager, det er af rent principielle årsager, jeg ikke vil gå nærmere ind i det. Det er også derfor, og det synes jeg er vigtigt at forstå, af rent principielle årsager, jeg ikke ønsker at gå nærmere ind i sikkerhedstjekkerne af ministre.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:24

Claus Hjort Frederiksen (V):

Så statsministeren mener altså, at rent principielt vil statsministeren ikke redegøre for, hvilket retsgrundlag beslutninger bliver truffet på. Har jeg virkelig forstået det rigtigt?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:24

Kl. 14:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg forstår ikke rigtig diskussionen om retsgrundlag i den her diskussion. Alle har efterhånden forstået, at der er et sikkerhedstjek af ministrene, og der har været tradition for, at man ikke går ind og diskuterer den procedure, det er der mange gode grunde til, og jeg vil fortsætte den tradition.

Jeg forstår egentlig ikke, hvad det er, ordføreren gerne vil have. Jeg vil og kan ikke gå yderligere ind i procedurerne for de her sikkerhedstjek, det har der ikke været tradition for, og det laver jeg ikke om på.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:25

Claus Hjort Frederiksen (V):

Hvis vi nu bevæger os væk fra substansen i sagen, bevæger os væk fra procedurerne i sagen, har jeg så virkelig forstået det rigtigt, nemlig at statsministeren ikke vil fortælle Folketinget, på hvilket retsgrundlag de her ting foregår?

Kl. 14:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:25

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen som jeg forstår ordføreren, spørger han, hvilke procedurer der anvendes, når ministrene bliver sikkerhedstjekket. Det er tidligere statsministre ikke gået ind i, og derfor vil jeg af principielle årsager heller ikke gå ind i det. Jeg tror, det er en vigtig og en rigtig beslutning, som jeg her har truffet, fordi man risikerer at komme tæt på personfølsomme oplysninger, og det hverken kan eller vil jeg.

Kl. 14:26

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Christian Juhl.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 845

5) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke konkrete initiativer han mener, at regeringen bør tage for at forhindre en ny massakre på de 3.400 beboere i Camp Ashraf i Irak, herunder om regeringen vil svare positivt på opfordringen fra Europarådets Politiske Komité om at modtage flygtninge fra lejren?

Formanden:

Hr. Christian Juhl, værsgo.

Kl. 14:26

Christian Juhl (EL):

Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke konkrete initiativer han mener, at regeringen bør tage for at forhindre en ny massakre på de 3.400 beboere i Camp Ashraf i Irak, herunder om regeringen vil svare po-

sitivt på opfordringen fra Europarådets Politiske Komité om at modtage flygtninge fra lejren?

Kl. 14:26

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:26

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Lad mig indledningsvis slå fast, at Danmark ikke har modtaget nogen henvendelse fra UNHCR, altså FN's flygtningeorganisation, med anmodning om at modtage beboere fra Camp Ashraf som flygtninge. Hvis en sådan henvendelse på et tidspunkt kommer, vil der blive taget stilling til den på linje med andre henvendelser fra UNHCR.

Jeg tror, det også er vigtigt at understrege, at det er de direkte involverede parter, og det er den irakiske regering og Camp Ashrafs ledelse, der har ansvaret for de 3.400 beboere i Camp Ashraf. Den irakiske regering har ifølge både irakisk og international lov en klar forpligtelse til at sikre, at beboernes basale rettigheder bliver tilgode-set.

Jeg tror også, at man må holde sig for øje, at MEK, som organisationen hedder, var en del af Saddam Husseins sikkerhedsstyrker, og den blev brugt i krigen mod Iran. Den var involveret i regimets interne terror mod forskellige befolkningsgrupper, bl.a. i nedkæmpelsen af kurdere i det nordlige Irak. Der er i øvrigt uafhængige kilder, der beretter om, hvordan afhoppere fra organisationen er blevet spærret inde og isoleret gennem lange perioder og udsat for fysisk og psykisk tortur.

Vi baserer de her vurderinger på informationer fra troværdige og uafhængige kilder: UNHCR, ICRC, Human Rights Watch og andre parter og i dette tilfælde også andre lande. Men når alt det er sagt, fritager det i sagens natur ikke den irakiske regering for ansvaret for, at beboerne bliver behandlet i overensstemmelse med internationale konventioner.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:28

Christian Juhl (EL):

Skal ministerens svar forstås sådan, at han stiller sig negativ over for Europarådets, som jeg nævnte, jeg nævnte ikke FN, opfordring til at handle i den her sag, f.eks. rådets opfordring fra onsdag 14. november i år? Og er det regeringens generelle linje over for opfordringer fra Europarådet?

Så vil jeg høre, om ministeren afviser, at irakerne har slået 34 ubevæbnede indbyggere i lejren ihjel ved at myrde dem på klos hold og såret et stort antal i den razzia, der blev lavet i april i år.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:28

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Nej, de sidste oplysninger om angrebet på lejren har vi også set, men det afgørende i den her sag er, at det er de irakiske myndigheder, der har ansvaret for lejren sammen med lejrens ledelse. Og det er klart, at i det øjeblik, der kommer en henvendelse fra UNHCR – det er dem, der normalt behandler flygtningenes status – vil vi se på den, og i så fald vil jeg tro, at en række europæiske og andre lande vil få en henvendelse om det.

Derfor har det været og er fortsat regeringens linje at holde den irakiske regering fast på dens forpligtelser, dvs. at den skal afstå fra enhver form for vold og enhver form for tvungen repatriering til Iran. Danmark har sammen med de øvrige EU-lande gjort det gældende, også over for den irakiske regering, og det vil vi fortsat gøre. Vi gjorde det senest på et møde i går, hvor EU-ambassadørerne i Bagdad mødtes med den irakiske præsident. Så vi vil fortsætte med at holde irakerne fast på ansvaret.

Danmark støtter i øvrigt også sammen med de øvrige EU-lande FN's bestræbelser på at fremme en fredelig løsning af sagen. Det vil vi også fortsætte med.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:30

Christian Juhl (EL):

I mine øjne er en fredelig løsning også at tage imod nogle af de flygtninge. Jeg forstår så ministerens svar sådan, at han ser bort fra Europarådets opfordring.

Jeg vil så høre, om han også ser bort fra den opfordring, der måtte komme fra Ashton nu på næste torsdag, når ministeren skal mødes med sine kolleger i FN, fordi hun netop sammen med sin udsendte person i lejren, De Ruyt, vil opfordre til, at alle EU-lande skal være medspillere.

Skal det også overhøres, ligesom Europarådets opfordring blev det?

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:30

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror ikke, at hr. Christian Juhl hørte, hvad jeg sagde, nemlig at det afgørende for os er, at de, der tager stilling til flygtninge og flygtningestatus i det her tilfælde, er UNHCR, altså FN's flygtningeorganisation. Jeg ville anse det for særdeles underligt, hvis enkelte lande begyndte at agere uafhængigt af UNHCR og deres anbefalinger.

Jeg svarede også, at hvis vi får en henvendelse fra UNHCR, vil vi kigge på den, og i så fald vil jeg tro, at en række lande vil få en henvendelse med henblik på at løse det. Der er vi bare ikke endnu; vi er stadig væk der, hvor det er de irakiske myndigheder, der har ansvaret. UNHCR er inde i sagen. Får vi en henvendelse, vil vi se på den.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:31

Christian Juhl (EL):

Jeg vil ikke stille flere spørgsmål. Jeg synes, at der er noget, der tyder på, at det er på et meget mangelfuldt grundlag, ministeren svarer på det her spørgsmål. Jeg vil gerne vente til næste uge og måske hjælpe med at bibringe noget, for jeg synes, at vi står over for en ret alvorlig risiko for en massakre, når det er irakerne, der skal have ansvaret, og jeg vil gerne, at danskerne tager mere ansvar.

Men lad os vende tilbage til det, for jeg ser gerne, at ministeriet bruger et meget mere grundigt grundlag for at agere i den her sag.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren? Der er ikke flere, der vil udnytte deres mulighed for at sige noget her.

Så går vi til den næste spørger, og det er hr. Joachim B. Olsen med et spørgsmål til finansministeren.

Kl. 14:34

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 832

6) Til finansministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens vurdering, at DREAM-modellen er en troværdig økonomisk model?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:32

Joachim B. Olsen (LA):

Er det finansministerens vurdering, at DREAM-modellen er en troværdig økonomisk model?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg kan svare meget kort, at DREAM-modellen efter min opfattelse bestemt er en troværdig økonomisk model, der er i stand til at sætte fokus på visse aspekter af den økonomiske udvikling og fokusere mindre på andre aspekter af den økonomiske udvikling.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:32

Joachim B. Olsen (LA):

I valgkampen blev Liberal Alliances brug af en DREAM-gennemregning af Liberal Alliances reformplan kritiseret af Socialdemokraternes hr. Henrik Sass Larsen, der på det tidspunkt var Socialdemokraternes skyggefinansminister. Hr. Sass Larsen sagde, at beregningerne var udtryk for hokuspokusøkonomi. Siden er der sket det, at Socialdemokraterne er kommet i regering, og finansministeren har meddelt, at man nu benytter sig af gængse regnemetoder.

Kan finansministeren på den baggrund en gang for alle slå fast, at DREAM-gennemregningen af Liberal Alliances reformplan ikke var udtryk for hokuspokusøkonomi, men tværtimod var en meget ansvarlig brug af gængse regnemetoder?

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu foretrækker jeg at vælge mine egne ord. Jeg står her med en artikel fra www.dr.dk af 30. august 2011, hvoraf det fremgår, at forskningschef i DREAM, Peter Stephensen, ikke vil give nogen garanti for, at Liberal Alliances vækstplan kan skabe 210.000 nye arbejdspladser i 2020, som jeg forstår er det budskab, Liberal Alliance førte valgkamp på.

Så mon ikke sagen hænger sådan sammen, at DREAM-beregningen illustrerer nogle aspekter af sagen, men ikke andre, og at man derfor måske har ført en lige lovlig hård valgkamp ud fra en lige lovlig firkantet fortolkning af et beregningsresultat? Jeg skal ikke kunne sige det, men det vil være min vurdering.

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, det er fuldstændig korrekt. Det, som økonomerne i DREAM siger, er jo, at alt andet lige vil det her skabe 210.000 arbejdspladser. Sådan er det jo. Sådan er det jo også gældende for Finansministeriets og Socialdemokraternes beregninger; det er jo alt andet lige, sådan er det altid, der er ikke nogen garantier.

Men brugen af gængse regnemetoder har jo for finansministeren afsløret, at der var et finansieringshul på mellem 22 og 39 mia. kr. i den såkaldte »En Fair Løsning«-plan, som man selv var hovedarkitekt bag, dengang Socialdemokraterne var i opposition. Det hul har som bekendt ført til det meget beklagelige forhold, at Socialdemokraterne kom til at love vælgerne en masse dyre gaver, som Socialdemokraterne i regering ikke kan indfri, fordi pengene ikke er der.

Kan finansministeren oplyse, om disse massive løftebrud kunne være undgået, hvis Socialdemokraterne ligesom Liberal Alliance havde fået DREAM til at gennemregne »En Fair Løsning«, før man præsenterede planen for vælgerne?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er jo en debat, vi har taget ved mange lejligheder. Jeg har gjort gældende over for Folketinget, Finansudvalget og andre interesserede parter, at jeg underlægger mig den begrænsning, der handler om, at uanset hvad der måtte være af faglige debatter om økonomiske regnemetoder og årsagssammenhænge, benytter jeg mig nu af det, embedsmændene i Finansministeriet lægger til grund, og lader debatten om, hvordan det udvikler sig – og det gør det jo hele tiden – køre videre uden min deltagelse i den periode, hvor jeg er minister. Så enkelt er det.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:35

Joachim B. Olsen (LA):

Det synes jeg er interessant, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at også i Finansministeriet har man brugt DREAM-modellen ved visse lejligheder, ligesom også Velfærdskommissionen har brugt DREAM-modellen. Altså, det er jo et udtryk for det, man vil kalde for en gængs regnemetode.

Derfor synes jeg bare, det er underligt, at finansministeren – når man før valget anklagede Liberal Alliance for at lave hokuspokusøkonomi og så selv bagefter, når man kommer ind i Finansministeriet, siger, at nu er man selv gået over til at bruge gængse regnemetoder, og anerkender, at ens egen plan var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr. – så ikke kan nå til den erkendelse, at det jo var Socialdemokraternes plan, som var den rene hokuspokusøkonomi.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:36

Kl. 14:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, det ville klæde Liberal Alliances ordfører og Liberal Alliance som sådan at have et lige så nuanceret syn på de her ting, som jeg har. Altså, der er forskellige økonomiske modeller på markedet, og de belyser forskellige aspekter. Der er i øvrigt debat om, hvordan de udvikler sig løbende, men den deltager jeg så ikke i, så længe jeg passer det her arbejde.

Jeg kan citere videre her, så det er ikke noget, jeg finder på. Forskningschef i DREAM, Peter Stephensen, siger om Liberal Alliances forudsigelser:

»Hvis krisen er overstået i 2020, og der ikke er opbygget en alt for stor pukkel af langtidsledige – så er det rigtigt. Hvis det ikke er tilfældet, så er det ikke rigtigt. Vi er i en situation i dag, hvor ingen af os ved, om det vil være tilfældet eller ej.«

Sådan er det jo ofte med økonomi, at beregninger og modeller belyser nogle aspekter, men ikke alle aspekter, og der er i øvrigt debat om, hvilke faktorer og hvilke årsagssammenhænge der gør sig gældende. Sådan er det med økonomi, det er ikke naturvidenskab.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Joachim B. Olsen.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 829

7) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvilken realvækst forventer ministeren, at kommunerne kan budgettere med for 2012 og 2013 efter indgåelsen af finanslovaftalen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvilken realvækst forventer ministeren, at kommunerne kan budgettere med for 2012 og 2013 efter indgåelsen af finanslovaftalen?

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Finanslovaftalen ændrer ikke på kommunernes muligheder for at budgettere i 2012, for der har kommunerne indgået budgetaftaler, og der har vi til gode at se, hvor man lander henne, når vi får det opgjort om ikke så lang tid. For 2013 vil det være spørgeren bekendt, for spørgeren følger jo altid regeringens arbejde tæt og opmærksomt, har jeg bemærket, at der er hensat en reserve på 3 mia. kr. på finansloven finansieret ved højere skatter og afgifter, eventuelt suppleret med yderligere en reserve fra reduktionen af erhvervstilskuddet på 2 mia. kr., hvoraf en del af midlerne, ja, muligvis en betydelig del af midlerne, vil kunne anvendes i forbindelse med kommuneaftalen for 2013. Den kommuneaftale vil så være afgørende for, hvilken vækstprocent man kan realisere; den kan da i hvert fald blive højere nu, hvor der bliver mulighed for at finansiere et højere forbrug, end tilfældet var før finanslovaftalen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det må man sige man ikke blev meget klogere af. Når jeg spørger om, hvad realvæksten i kommunerne i 2012 og 2013 kan være, efter at regeringens økonomiske politik nu er kortlagt gennem finanslovaftalen for 2012, er svaret: I 2012 ændrer det ingenting, og i 2013 kan det måske ændre noget, men vi ved så ikke hvor meget.

Jeg vil sige til finansministeren, at jeg altså stiller spørgsmålet på baggrund af, at regeringen, i hvert fald Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, har sagt, at hvis man kom til magten i Danmark, og det gjorde man jo så den 15. september i år, og tillykke med det endnu en gang, ville man realisere nogle løft til kommunerne, så der var flere penge til den velfærd, danskerne kan mærke, og som bliver leveret af daginstitutioner, folkeskoler, ældrepleje osv. Man har helt konkret sagt til danskerne, at løftet ville blive på 1,4 pct. i realvækst, som ville blive tilført kommunerne, og det er i omegnen af 4 mia. kr.

Det med, at finansministeren nu siger, at i 2012 sker der ingenting, er korrekt, for der gennemfører man ikke nogen forbedringer af kommunernes økonomi, der kommer ikke nogen løft. Og det vil vel sige, at det er rigtigt konstateret, at det løfte, man gav, om en vækst i kommunernes muligheder for at afholde udgifter på 1,4 pct. er der ikke tale om i nogen forbindelse i forhold til 2012, for der viderefører man i virkeligheden den gamle regerings økonomiske politik, som man var en så barsk modstander af. Og for så vidt angår 2013, er der en mulighed for, men ingen sikkerhed for, at finansministeren vil levere det løfte på 1,4 pct. For når jeg hurtigt omregner det, er det i nærheden af det, men man kan ikke rigtigt sige, at det er det, penge kommer til at gå til.

Er konklusionen så ikke foreløbig den, at alt det, vi fik at vide i valgkampen, om, at hvis man fik magten, fik kommunerne de her flere forbrugsmuligheder, foreløbig er forduftet, som så andre valg-løfter?

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu har vi jo haft en rigtig grundig debat om løfter og forslag og forskellen på de to begreber, og den fortsætter jeg selvfølgelig gerne.

Men det helt grundlæggende i det her er jo, at vi har hævet skatter og afgifter for 5 mia. kr., og det har vi modtaget stor kritik for, også fra spørgeren og fra de borgerlige partier, og det er fair nok, den debat tager vi så.

Den sag er der så to sider af, nemlig at der er mulighed for at investere de penge i noget, vi gerne have mere af, og at der næste år er mulighed for at lave en kommuneaftale, som er mere ambitiøs, når det gælder velfærd, end man ville have haft mulighed for, hvis man ikke var villig til at hæve skatter og afgifter. Og så tager vi tingene stille og roligt, skridt for skridt, vi forhandler med kommunerne om, hvad det er, de satser på, hvad det er, det giver mening at investere i, under hvilke betingelser, i hvilket samarbejde. Og nu har vi skaffet pengene. Så er der, om man så må sige, den søde del tilbage.

Det, der så går tilbage til spørgeren, er jo altså spørgsmålet om, hvorvidt Dansk Folkeparti, der over årene har været interesseret i kommunal velfærd, i hvert fald bakker man angiveligt retorisk op om anvendelsen af en reserve til finansiering af bedre kommunal velfærd, så ønsker at medvirke til at støtte det forslag, og om man så

også kan støtte de skatteindtægter, der ligger til grund for, at det kan gennemføres. Det er jo det interessante.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Skridt for skridt tager man det, stille og roligt. Det tror jeg der er mange i kommunerne der synes regeringen gør. Altså, jeg står her, ikke med kommunerne rent fysisk, men med en lang liste med navnene på en række kommuner, som S og SF helt konkret har lovet flere penge, hvis man kom til magten, det kunne man levere. Man har selv sagt lokalt, at Norddjurs Kommune skulle have 55,4 mio. kr. ekstra, Svendborg 84,9 mio. kr. ekstra, Kalundborg 72,4 mio. kr., Billund skulle have 39,3 mio. kr., Hvidovre 72 mio. kr., Mariager Fjord 63,2 mio. kr. osv. osv. Jeg kunne nævne alle på listen.

I valgkampen sagde man direkte: Hvis vi kommer til magten, får man de her beløb ekstra til velfærd. Man angav helt nede på decimalniveau, at det her var det beløb, de ville få ekstra til velfærd, at det var ens politik.

Så spørger jeg bare finansministeren stille og roligt i dag: Hvor når kommer de penge ud til kommunerne? Er de forduftet, eller er det blevet til noget med, at det må vi da se på, og næste år skal der være en forhandling? Eller kan finansministeren sige, at selvfølgelig realiserer man de valgløfter, man har givet de her borgere i alle de her kommuner om, at stemte de på S og SF, ville de få den her vare – ja eller nej?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg tror ikke, det er nogen overraskelse for spørgeren eller for nogen, at regeringsgrundlaget er regeringsgrundlaget og ikke en direkte afskrift af »En Fair Løsning«. »En Fair Løsning« var der ikke 90 mandater for efter valget.

I »En Fair Løsning« blev der lagt op til at hæve skatter og afgifter med mere end de 5 mia. kr., vi nu har gennemført, og dermed skaffe mere finansiering til de formål, jeg gerne vil tilgodese, og som jeg indimellem hører spørgeren også er interesseret i at tilgodese, selv om jeg ikke i stand til at forstå, hvordan det skal kunne lade sig gøre med den økonomiske politik, spørgeren i øvrigt står for.

Så det grundlæggende er, at nu er der skaffet ressourcer, og de ressourcer vil blive bragt i anvendelse i forbindelse med kommuneaftalerne for 2013.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kan jeg opnå bare en lille, beskeden forståelse hos finansministeren for, at der godt kan sidde en dansker eller to ude i fædrelandet og tænke, at det var lige godt mærkeligt. Altså, her stemmer man på nogle partier, man stemmer nogle nye til magten på baggrund af nogle meget kontante løfter, som endda er meget lokalt forankrede, man går ned på lokalt niveau i den enkelte kommune og siger præcis, hvor mange penge de i den pågældende kommune får ud af at stemme på S og SF. Så stemmer man dem til magten for så at få at vide, at for så vidt angår 2012, er der ingen som helst ændringer.

Det, som lå i den gamle regerings økonomiske politik for kommunernes muligheder i 2012, er fuldstændig uforandret. Der er ikke ændret en tøddel.

Kan jeg få bare lige den snert af forståelse – det tror jeg mange danskere vil se frem til – fra finansministeren for, at han kan se, at det godt kan få en eller to danskere til at tænke, at det var lige godt pokkers, for hvor blev det løfte af?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, nu har hr. Kristian Thulesen Dahl generelt en fin forståelse i næsten enhver sammenhæng. Jeg synes altid, det er nemt at forstå det, hr. Kristian Thulesen Dahl siger. Jeg synes også, at det er konsistent på egne præmisser, men jeg svarer nej til det konkrete spørgsmål.

Altså, der blev lagt et valgoplæg frem af Socialdemokraterne før valget. Det kunne ikke gennemføres helt og fuldt, fordi der ikke var 90 mandater bag. Så forhandlede man for at nå længst muligt, og nu er man nået frem til den situation, hvor der faktisk er skaffet penge til flere investeringer i kommunerne næste år, ved næste års forhandlinger om kommuneaftalerne for 2013.

Det er så en grundlæggende forskel i dansk politik, der er etableret der. Nu er der finansiering. Det er nogle af de ting, der debatteres meget i Danmark – kommunal velfærd, de store offentlige indsatsområder. Det har vi leveret. Spørgeren gør ofte gældende, at det er spørgeren også interesseret i at levere, og det henstår fuldstændig i det uvisse, hvordan det skulle kunne lade sig gøre.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 8, er stillet til finansministeren af hr. Kristian Jensen, Venstre.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 837

8) Til finansministeren af:

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren redegøre for sin opfattelse af den samlede finanslovaftales virkning på arbejdsudbuddet, og mener ministeren, at finanslovaftalernes virkning på arbejdsudbuddet er med til at gøre dansk økonomi mere holdbar?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:45

Kristian Jensen (V):

Vil ministeren redegøre for sin opfattelse af den samlede finanslovaftales virkning på arbejdsudbuddet, og mener ministeren, at finanslovaftalernes virkning på arbejdsudbuddet er med til at gøre dansk økonomi mere holdbar?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil jeg meget gerne redegøre for. Det er sådan, at de forslag, der gennemføres med finansloven, det gælder bl.a. afskaffelsen af det, vi kalder for fattigdomsydelserne, og det gælder nogle af de skatter og

afgifter, der hæves, isoleret set har en meget begrænset, negativ virkning på arbejdsudbuddet, nemlig i en størrelsesorden, der samlet er på omtrent 4.000 personer – 4.000 personer.

Det skal jo ses i sammenhæng med, at regeringen har en økonomisk politik med en strategi, som dækker bredt, altså at man med den her finanslov stimulerer væksten med en kickstart, sikrer penge til at investere i nogle af de ting, der gør Danmark stærkere på den lange bane. Så har man jo ved siden af det et reformprogram, som sigter på en massiv forøgelse af arbejdsudbuddet via reformer.

Det er klart, at den udfordring er blevet en lillebitte smule større med de forslag, der her er gennemført, og det vil regeringen tage højde for.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 14:47

Kristian Jensen (V):

Når jeg gestikulerede for at sige, at jeg gerne ville have svaret gentaget, var det ikke, fordi finansministeren talte lavt og det var svært at høre, det var simpelt hen, fordi jeg var overrasket over, at tallet var 4.000. For selv om finansministeren pakkede det ind ved at sige, at der var en beskeden, negativ virkning, er en nedgang på 4.000 i arbejdsudbuddet faktisk et ret stort antal, når man i regeringsgrundlaget under det, der handler om forslaget til en fuldt finansieret skattereform, der reducerer skatten på arbejde, siger, at ambitionsniveauet for sådan en skattereform er at øge arbejdsudbuddet med 7.000. Der står ikke noget i forslaget her om, at man skulle reducere arbejdsudbuddet.

Skal det så forstås derhen, at man med den aftale, der nu ligger, hvor man reducerer arbejdsudbuddet, så har gjort udfordringen for dansk økonomi større, og at behovet for en eventuel skattereform dermed er større end det, der er opgjort i regeringsgrundlaget?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej. Altså, jeg forstår godt hr. Kristian Jensens politiske interesse i at skabe en dramatisk stemning om, at det har en vis, begrænset effekt på arbejdsudbuddet at afskaffe nogle ydelser i det sociale system, som vi anser for at være uanstændige.

Men det, man jo hører finansministeren sige, er, at vi er fuldt bevidste om den begrænsede virkning, der er, og som jeg gør gældende; den afviser vi ikke skulle være til stede rent beregningsmæssigt, og vi tager højde for den i det reformprogram, regeringen agter at gennemføre. Så der er såmænd ikke nogen dramatik i den sammenhæng.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 14:48

Kristian Jensen (V):

Der er ikke ret meget i regeringsgrundlaget, som jeg synes er godt. En af de få sider, som jeg synes er glimrende og fremsynet, er, at regeringen jo i modsætning til, da den var i opposition, vil være med til at lave en skattereform og endda bygge videre på den skattereform, som vi gennemførte, dengang vi sad i regering. Derfor er jeg da ærgerlig over, at det, der så kommer ud af den allerallerførste sto-

re, økonomiske aftale, der indgås, er, at arbejdsudbuddet reduceres i stedet for at øges.

Man lagde op til i regeringsgrundlaget, at man skulle øge arbejdsudbuddet, få det med til at styrke dansk økonomi, få det med til at gøre den mere holdbar. Skal jeg forstå det sådan, at for nu at leve op til det, der står i regeringsgrundlaget, er kravet til en skattereform forøget med mere end halvdelen? Altså hvis man skulle have et plus på 7.000, men starter med et minus på 4.000, skal man så ud og have f.eks. 11.000 ud af en skattereform, for at have det samme arbejdsudbud, som lå til grund for alle valgløfterne, der er skrevet ind i regeringsgrundlaget?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, sådan skal spørgeren ikke forstå det. Spørgeren skal bare forstå det sådan, at regeringens samlede reformprogram vil tage højde for effekten af de forslag, der her er gennemført. Og spørgeren skal forstå det sådan, at regeringen har en økonomisk politik, der dækker over flere aspekter og flere problemstillinger i modsætning til den tidligere regering, altså at man sætter gang i væksten, at man har fokus på efterspørgslen og på at bekæmpe ledigheden, at man har fokus på at sikre provenu til at investere i nogle af de ting, der gør dansk økonomi stærk på den lange bane, og at man har fokus på arbejdsudbuddet og vil gennemføre reformer, der styrker arbejdsudbuddet. Så enkelt er det.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 14:50

Kristian Jensen (V):

Det kan godt være, at finansministeren mener, det er enkelt, men det er nu ikke særlig klart svaret. Det er ikke særlig klart svaret, for jeg står egentlig og spørger om, hvorvidt de tal, der er i regeringens egen publikation, er indregnet i de negative virkninger på arbejdsudbuddet, der er kommet af finansloven nu. Altså, skal vi forstå det sådan, at når der står, at man skal have 7.000 flere ud i arbejdsudbud ved en skattereform, så er det – med de minus 4.000, der er i aftalen om finansloven – nu 11.000, eller når der står, at man ved en lang række forskellige andre reformer af kontanthjælpssystem, fleksjobordning, førtidspension, regler for international rekruttering osv. osv. skal have 28.000 ud af det, ja, så skal man nu have 32.000 ud af det? Altså, skal det minus, der er kommet ud af regeringens egen finanslovaftale, hvor man så at sige svækker dansk økonomi, hentes hjem ved, at de reformer, man har lagt op til, skal gøres endnu større, eller er der bare tale om en svækkelse af den langsigtede holdbarhed?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 14:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, altså, jeg svarede faktisk relativt klart på spørgsmålet. Der er ikke nogen tvivl om, at vi fuldstændig hæderligt tager højde for det, der er gennemført. I det omfang, der er foretaget en gennemførelse af forslag, der medfører en begrænset svækkelse af arbejdsudbuddet, tager vi højde for det problem i forbindelse med regeringens øvrige reformprogram. Så enkelt er det.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til hr. Kristian Jensen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 9, er til finansministeren af hr. Peter Christensen, Venstre.

Kl. 14:51

man har lavere investeringer og dermed en lavere stimulering af beskæftigelsen senere hen. Men den økonomiske politik for 2014 og 2015 er jo ikke tilrettelagt endnu, og når vi kommer så langt frem, må vi se, hvad der i øvrigt vil være af muligheder, også set i lyset af det reformprogram, vi lige har diskuteret.

Kl. 14:54

Kl. 14:51

Spm. nr. S 840

9) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvad forventer ministeren, at jobeffekten af regeringens finanslovsforslag inklusive fremrykningen af offentlige investeringer vil være i 2014 og 2015?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:54

Peter Christensen (V):

Hvad forventer ministeren, at jobeffekten af regeringens finanslovsforslag inklusive fremrykningen af offentlige investeringer vil være i 2014 og 2015?

Kl. 14:52

Peter Christensen (V):

Det, finansministeren siger, er, at kickstarten isoleret set – og nu snakker vi ikke om den samlede finanslov – har en jobeffekt på 9.000 personer i 2012 og 12.000 personer i 2013. Det er en samlet effekt på 21.000 personer. Er det så i 2014?

Altså, når regeringen fremrykker noget, må den da kunne give et svar på, hvornår det er fremrykket fra. For hvis ikke man kan sige, hvorfra man har taget det, og hvortil man har rykket det, har man vel bare løftet det samlede aktivitetsniveau grundlæggende. Nu ved vi hvortil, men ikke hvorfra. Kan finansministeren ikke sige noget om det?

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 14:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Vi har foretaget en beregning af jobeffekten for 2012 og 2013. Det er dér, vi foretager en kickstart af dansk økonomi. Jeg kan oplyse, at jobeffekten i 2012 bliver på 12.000 personer, dels i kraft af kickstarten, dels fordi det faktisk er sådan, at de øgede offentlige udgifter, der afholdes som følge af finanslovsforslaget, mere end opvejer den negative beskæftigelseseffekt af øgede skatter og afgifter.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:52

Peter Christensen (V):

Men når man fremrykker noget, må der jo være et eller andet tidspunkt, hvor den aktivitet så ikke er der, så regeringen må jo have gjort sig nogle overvejelser om, om det så er i 2014 eller i 2015, at den her effekt på de 12.000 personer altså ikke er der. Det må regeringen da have gjort sig nogle overvejelser om.

Kl. 14:53

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det har man jo taget fra de kommende år, altså fra 2014 og frem, hvor man isoleret set vil have et lavere investeringsniveau som følge af de fremrykninger, vi har foretaget. Det er korrekt. Men man har jo ikke tilrettelagt den samlede økonomiske politik for 2014 og frem endnu, og derfor kan man heller ikke sige noget om, hvad den samlede aktivitetens virkning af den økonomiske politik i 2014 og frem vil være.

Jeg tror ikke, at de her mekanismer er sådan helt fremmede for spørgeren. Altså, sådan som jeg forstod Venstre, havde man i sidste øjeblik før valget og i valgkampen den opfattelse, at det var nødvendigt at foretage en kickstart af dansk økonomi ved at fremrykke offentlige investeringer. Så man må jo også i Venstre have drøftet problemstillingerne relativt indgående ved den lejlighed. Det går jeg da i hvert fald ud fra.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 14:53

Peter Christensen (V):

Jamen det undrer mig bare lidt, for jeg troede, at regeringen havde et overblik over, hvordan man havde tænkt sig, at de offentlige investeringer skulle forløbe, at der var en plan for det, og at man så sagde, at nu ville man fremrykke nogle af dem. Men hvis man ikke kan fortælle, hvorfra de er blevet fremrykket, og hvilket år det så er, man vil få en noget mindre beskæftigelseseffekt, så betyder det vel bare, at man har øget det samlede investeringsniveau.

Det er vel også det, som vismændene dybest set er inde at påpege, nemlig at for at man overhovedet kan tale om fremrykning af offentlige investeringer, kræver det, at man har en oversigt over, hvordan man ellers havde tænkt sig, det skulle være. For ellers er det bare et udgiftsdrivende instrument, vi dybest set har med at gøre. Og det undrer mig sådan set, at regeringen simpelt hen ikke har noget overblik over, hvad udgangspunktet skulle have været i 2014 og 2015.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen regeringen har en fuldstændig klar erkendelse af og har også givet en klar tilkendegivelse om, at når man fremrykker offentlige investeringer, så vil man senere skulle have et lavere investeringsniveau, end det ellers ville have været tilfældet. Og dermed har det jo også en effekt på den økonomiske aktivitet. Og det er jo sådan, man fører en aktiv finanspolitik, altså ved at man forsøger at lægge investeringstrykket i den periode, hvor der i øvrigt er pres på beskæftigelsen og stigende arbejdsløshed, hvilket der er i øjeblikket.

Jeg tror ikke, der er nogen, der kan være i tvivl om, at vi står i en svær økonomisk situation, hvor der er brug for, at man gør noget aktivt for at styrke beskæftigelsen. Og det vil isoleret set bevirke, at

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 14:56 nanslovaftale løftet med 12.000 personer i 2012 i forhold til, hvad der ellers ville være sket.

Kl. 14:56 Så er der et reformprogram, som på den lange bane sikrer et arbejdsudbud, hvilket gør, at vi også har hænder til at løfte de arbejdsopgaver, der kan skabes efterspørgsel efter. Så det er en økonomisk politik, der går på to ben. Den er afbalanceret, og den er ansvarlig.
Kl. 14:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det har regeringen sandelig da også et overblik over, og regeringen tilkendegiver også fuldstændig klart, at den fremrykning, der her foregår, isoleret set reducerer investeringsniveauet og dermed også beskæftigelsesvirkningen i årene fra 2014 og frem til 2020. Det er klart.

Det, jeg så bare siger, er, at regeringens almindelige økonomiske politik fra 2014 og frem jo ikke er tilrettelagt nu. Den følger jo af det reformprogram, vi har lagt frem, og af den nye 2020-plan, vi agter at gennemføre. Og ingen af delene er vi færdige med her efter 2 måneder ved regeringsmagten. Så enkelt er det.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til hr. Peter Christensen.

Så går vi til punkt 10, og spørgsmålet er til finansministeren af hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 854

10) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at de midlertidige job, der skabes ved fremrykkelige offentlige investeringer, mere end opvejer de negative konsekvenser af regeringens politik på beskæftigelsen i form af afskaffelse af starthjælp, kontanthjælpsloft, 450-timers-regel, forhøjelse af NO_x-afgift, ekstra afgifter på grænsehandelsfølsomme varer, stramninger i den såkaldte pengetanksregel, afgift på reklamer m.v.?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 14:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at de midlertidige job, der skabes ved fremrykkelige offentlige investeringer, mere end opvejer de negative konsekvenser af regeringens politik på beskæftigelsen i form af afskaffelse af starthjælp, kontanthjælpsloft, 450-timers-regel, forhøjelse af NO_x-afgift, ekstra afgifter på grænsehandelsfølsomme varer, stramninger i den såkaldte pengetanksregel, afgift på reklamer m.v.?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 14:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er jo sådan, at regeringens økonomiske politik går på to ben, om jeg så må sige. På den ene side har man en opmærksomhed på, at i en tid med udsigt til stigende arbejdsløshed og faldende beskæftigelse skal man fremrykke offentlige investeringer for at sikre en højere beskæftigelse. Man holder altså hånden under beskæftigelsen. På den anden side skal man have et reformprogram, der sikrer et øget arbejdsudbud. Det er sådan, man får en stærk økonomi i Danmark, nemlig ved at gøre begge dele og balancere dem mod hinanden.

Med finanslovaftalen har vi løst den første opgave. Vi har fået en kickstart på plads. Beskæftigelsen er, som jeg tidligere har oplyst den tidligere spørger om, set i sammenhæng med den samlede fi-

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:58

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis man læser i den aftale, der er indgået, kan man se, at kickstarten forventes at øge beskæftigelsen med 9.000 personer i 2012 og 12.000 i 2013, så jeg formoder, at det er det tal, finansministeren henviser til.

Men det, der er kernen i mit spørgsmål, er jo netop at spørge ind til de negative beskæftigelseseffekter, der notorisk er af en række af de forslag, som regeringens finanslovaftale også indeholder. Er de medregnet heri? For jeg har i hvert fald til gode, også fra den debat, vi havde tidligere i dag, at høre regeringens vurdering af beskæftigelseseffekten af eksempelvis en NO_x-afgift eller en reklameafgift. Der har været meldinger ude fra forskellige på området. På en reklameafgift, lyder det fra branchen, kan man risikere at tabe 900 arbejdspladser. NO_x-afgiften har vi været inde på. På Lolland-Falster er vurderingen, at der er risiko for tab af 4.000 job, og sådan er der så mange tal i forbindelse med de konkrete forslag.

Når jeg kigger finanslovaftalen igennem, kan jeg ikke se, at man har udregnet en beskæftigelseseffekt af de enkelte forslag, så det, jeg blot synes ville være ret centralt at få belyst, når finansministeren taler om og i aftalen skriver, at man får 9.000 ekstra job i 2012, er, om man så også indregner den effekt. Som finansministeren svarede hr. Kristian Jensen, er arbejdsudbudseffekten entydigt negativ. Altså, er alle de tal og alle de konsekvenser medtaget i de beregninger? For det fremgår på ingen måde af de aftaler, der er tilgængelige for os andre på Finansministeriets hjemmeside.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 15:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu tog vi sådan lige forskud på glæderne tidligere i forbindelse med spørgsmålet fra hr. Peter Christensen. Der blev så senere i spørgerækken spurgt til, om man kan lave en beregning af jobeffekten, altså beskæftigelseseffekten, efterspørgselseffekten, af den samlede finanslovaftale i 2012. Svaret er, at den er 12.000 personer – 9.000 som følge af kickstarten og 3.000 personer i medfør af de andre forslag.

Der er isoleret set en reduktion af beskæftigelsen som følge af øgede skatter og afgifter. Det er det forhold, Venstre har hæftet sig manisk ved i debatten. Men der er jo så den modsatte effekt af de øgede offentlige udgifter, der afholdes. Så samlet set er det 12.000 personer, når man efter fuldstændig gængse regnemetoder regner på beskæftigelsesvirkningen af den aftale, der er indgået. Så enkelt er det.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om finansministeren så ville være mere konkret i forhold til de delelementer, jeg spurgte ind til. Hvilken negativ effekt på beskæftigelsen har man medtaget i forslaget om en stigende NO_x-afgift? Hvilken negativ effekt på beskæftigelsen som følge af den reklameafgift, man vil indføre, er der? Hvor meget er den sat til? Jeg efterlyser ikke bare sådan en standardprove-nubetragtning over, at efterspørgslen jo reduceres, når skatterne stiger, men også en betragtning over den konkurrencesituation, som vi som sagt tidligere har brugt en del tid på at tale om i dag, i forbindelse med en NO_x-afgift – altså det, at man simpelt hen risikerer, at virksomheder forlader landet. Vi har Aalborg Portland med 350 arbejdspladser, vi har meldinger fra Lolland-Falster om, at man dér frygter et tab på helt op til 4.000 arbejdspladser på baggrund af NO_x-afgiften.

Jeg skal bare høre finansministeren, om man har medtaget effekter som følge af den dårligere konkurrencesituation for de berørte virksomheder. Er det medtaget i den beskæftigelseseffekt, eller er det blot en standardmæssig betragtning over, hvad ekstra provenu koster i forhold til købekraften?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu synes jeg, at det ville klæde spørgeren at henholde sig til gængse regnemetoder, præcis som jeg gør. Altså, der er regnet på beskæftigelseseffekten af det forslag, vi har lavet, og den aftale, vi har indgået, efter fuldstændig samme metoder, som Venstre gjorde brug af, da Venstre sad i regering for få måneder siden. Det viser, at vi får 12.000 flere job ud af at gennemføre det her forslag i 2012. Det er ikke noget, jeg har piller ved. Det er en beregning, der er gennemført efter samme regler, samme metoder, som Venstre stod for og betjente sig af for få måneder siden. Så ville det da være klædeligt, hvis man ville holde sig til at debattere inden for de rammer, også efter at man er kommet i opposition.

Så er der en arbejdsudbudsvirkning, og den har jeg jo gjort klart rede for over for hr. Kristian Jensen. Der er ikke stukket noget under stolen i den sammenhæng. Jeg har også gjort klart rede for, hvordan regeringen vil forholde sig til den.

Så er der en diskussion om vores konkurrenceevne, og den er stor, bred og vigtig. Der er med det her forslag investeret i en række ting, som efter min opfattelse sikrer en bedre konkurrenceevne, herunder ikke mindst i forskning og uddannelse, på et klart højere niveau, end spørgerens eget parti havde lagt op til. Så det er forskellen. Det synes jeg ikke er så svært at forstå.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:04

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er næsten helt besynderligt, at finansministeren nu skal være den store fortaler for gængse regnemetoder. Det er jo et spørgsmål, vi har brugt ufattelig meget tid på her i forhold til, hvordan finansministeren regnede, før han blev finansminister. For da var det fuldstændig anderledes, og så kan man da i hvert fald sige, at det ville have klædt finansministeren, hvis han havde været lydhør over for de sandfærdige vurderinger af Socialdemokratiets politik, der blev leve-

ret, da man sad i opposition. Men da blev det jo afvist som det rene fifleri og politisk bestillingsarbejde.

Men jeg kan love finansministeren, at når vi skal til at behandle de helt konkrete forslag, vil vi naturligvis fra Venstres side spørge ind til de beskæftigelseseffekter. For det er jo altså besynderligt, at man på den ene side siger, at løsningen er en kickstart, og på den anden side siger, at der kommer et reformprogram senere. Man starter så med at rulle baglæns på den dagsorden, der angår det holdbarhedsmæssige. Det stritter altså lidt i alle retninger.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var vist mere en kommentar end et spørgsmål. Men det får mig bare igen til at understrege, at der er fremlagt en økonomisk politik, som har sigte på alle de parametre, der er væsentlige, for at vi får vækst og beskæftigelse i Danmark. Den første opgave, man har løst, er også den mest akutte, nemlig at gennemføre en kickstart, hvilket jeg egentlig troede spørgerens parti havde ytret en eller anden form for sympati for, og som spørgerens parti jo også delvis har medvirket til at gennemføre – og tak for det. Vi står i en alvorlig situation med stigende arbejdsløshed. Det er det, der lige aktuelt er det, vi skal have gjort noget ved, og det er det, regeringen har gjort med den aftale, vi har indgået med Enhedslisten. Det er sagen.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Torsten Schack Pedersen.

Før vi går til næste spørgsmål, skal jeg lige meddele, at hr. Peter Christensen fra Venstre har meddelt, at han ønsker at trække spørgsmål 12 tilbage.

Vi går så til spørgsmål 11 til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 831

11) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvilke initiativer tager regeringen med finanslovaftalen for at modvirke, at Danmark skævvrides, for så vidt angår bosætning og vækst?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvilke initiativer tager regeringen med finanslovaftalen for at modvirke, at Danmark skævvrides, for så vidt angår bosætning og vækst?

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er godt, at man kan regne med hr. Kristian Thulesen Dahl, når nu de øvrige spørger falder fra som fluer.

Det er min klare opfattelse, at den finanslov, der er fremlagt, og den aftale, der er indgået med Enhedslisten, også er til fordel for det, man med et lidt omdiskuteret begreb kalder for Udkantsdanmark, i og med at det indeholder en kickstart. Og en kickstart er ikke mindst

vigtig i forhold til netop de dele af Danmark, der jo ofte rammes hårdest og først i økonomiske kriser som den, vi står i.

Jeg vil derudover fremhæve det initiativ, der medgår i forslaget, og som handler om at sikre finansieringen af akuthelikoptere, som sikrer en ordentlig betjening også af yderområderne på det punkt.

Så det er i hvert fald to forslag, der efter min opfattelse trækker i den rigtige retning i forhold til spørgerens ærinde.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal nok være trofast i forhold til at afæske finansministeren svar på en masse spørgsmål, som jeg tror mange danskere egentlig stiller sig selv, og som jeg håber vi folketingsmedlemmer vil følge op på herinde. Der vil jeg tage min del, det kan jeg love finansministeren.

Når jeg stiller spørgsmålet her, er det, fordi regeringspartierne har givet det indtryk i de år, der er gået, før man overtog magten og ledelsen af det her land, at det var magtpåliggende for de partier at gøre noget for de mennesker, der bor i yderområderne af Danmark. De er ofte ladt i stikken i forhold til vækst og udvikling, og der er problemer med at fastholde deres bosætning – alt for mange vælger at flytte ind til de store byer, og Danmark bliver på den måde vredet skævt. Og der er det klart, at finanslovaftalen for 2012, som nu er indgået, er det første sted, hvor vi nu som opposition kan finde ud af, om regeringen så lever op til de løfter, de har givet den danske befolkning om at sikre, at Danmark ikke bliver vredet skævt, og at der også sker initiativer til gavn for folk, der bor i yderområderne.

Vil finansministeren ikke medgive mig, at når vi ser på finanslovaftalen, er det påfaldende, at det, man kan fremhæve som noget særligt for yderområderne, er en akuthelikopterordning, som Dansk Folkeparti fik gennemført sammen med den tidligere regering, og som er en forsøgsordning, som man fortsætter, mens de ting, som landdistrikterne skriger på, f.eks. en fortsættelse af nedrivningspuljen, altså konkrete penge, der kan bruges af folk til at forskønne de landsbyer og de områder, de bor i, så der kan komme større bosætning, bliver fjernet? Landdistriktsmidlerne bliver droslet ned af regeringen; de ting, der virkelig gør en forskel der, og som regeringen kunne have taget med for at vise, at man mente tingene alvorligt, er væk; de er skåret ned, de er nedprioriteret af regeringen. Giver det ikke et billede af, at regeringen i virkeligheden med den her finanslovaftale ikke har levet op til sine tidligere proklamerede løfter om at være en regering for hele Danmark og også sikre folk, der bor i yderområderne, en særlig indsats?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej. Altså, jeg føler allerede et særligt bånd til hr. Kristian Thulesen Dahl i forhold til hans trofasthed her hver onsdag og i en masse andre sammenhænge. Det er jeg sikker på er »the beginning of a beautiful friendship«, som man siger i en berømt film. Men jeg er ikke enig i den fremstilling, man her giver.

Det er klart, at finanslovsforslaget jo ikke afspejler, at regeringen med et slag har realiseret alle de ambitioner, partierne har, og alle de ambitioner, der ligger i regeringsgrundlaget – absolut ikke. Men jeg mener, at den kickstart, der er gennemført, er af afgørende betydning for hele Danmark, ikke mindst for udkantsområderne. Og jeg hører jo spørgerens parti som et parti, der gerne stiller sig op og kerer sig om udkantsområderne og deres vilkår i en masse sammenhænge,

men alligevel har man haft svært ved at få et meget klart svar fra spørgeren og spørgerens parti på, om de støtter den kickstart, der nu er gennemført, eller ej. Det har været uklart hele vejen igennem, både i forbindelse med det forslag, regeringen har fremsat, og i forhold til debatten før folketingsvalget. Og det undrer mig, for det er jo grundlæggende i udkantsområderne, man mærker problemerne først og hårdest, når arbejdsløsheden stiger, når væksten falder, når vi sidder fast i krisen, og når politikerne ikke vil gøre noget. Der har vi handlet, og det tror jeg vil kunne mærkes – i hvert fald i forhold til en situation, hvor man ikke havde gjort noget.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal formelt set jo sige tak for svaret, men jeg må nok sige, at det var noget af en gang udenomssnak. Altså, man taler om en kickstart, der jo bl.a. indeholder udgifter til etableringen af en betalingsring omkring København, som om den har noget som helst at gøre med en særlig indsats for yderområder – så skulle København være et yderområde. Man siger, at en kickstart, der, for så vidt angår et stort milliardbeløb, består i, at man ønsker at lave kraftværker, tror jeg, i store byer i Danmark om fra at være kulbaserede til at være biomas-sebaserede, er en kamp, regeringen virkelig har taget nu for at sikre Udkantsdanmark eller yderområderne nogle bedre vilkår. Altså, det kan gøres bedre, vil jeg sige til finansministeren.

Sagen er, at man der tager en række initiativer, og det er jo regeringens ret at finde et flertal for det, men det har bare ikke noget med mit spørgsmål i dag at gøre, altså hvad man gør for yderområderne. Gør man noget som helst særligt, ud over at man viderefører en helikopterordning, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti igangsatte? Hvad med de ordninger, der har været tidligere specifikt for at hjælpe danskere, der bor i yderområder, til at have bedre bosætning, til at have bedre vækst? Er der nogen som helst elementer i regeringens finanslovsforslag, finansministeren kan fremhæve, og som viser, at der rent faktisk er gjort noget særskilt for at hjælpe de mennesker, der bor i yderområderne, ud af den krise, de er i?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen spørgeren og jeg er grundlæggende uenige om, hvordan en kickstart virker, og hvorvidt den er nødvendig. Altså, jeg har den opfattelse, at en kickstart virker i hele Danmark, at den er nødvendig, og at den mærkes særlig nyttigt i de områder, der er mest udfordret og rammes tidligst af konjunkturtilbageslag, og det er i høj grad udkantsområderne. Jeg har ikke hørt spørgeren fremsætte forslag til særskilt hjælp til udkantsområderne, som spørgeren har været i stand til at finansiere på en konkret måde, i den debat, vi har haft om finansloven i de senere uger.

Så jeg synes, at det, der står tilbage, er, at regeringen har gennemført en kickstart. Den gavner økonomien, og det må særlig siges at være positivt for de områder, der er mest økonomisk udfordret, også når det gælder vækst og beskæftigelse.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu må der lige være en grænse for, hvor meget historieforsknings finansministeren kan lave – han forsøger. Altså, at påstå, at Dansk Folkeparti har spillet nogen som helst rolle i den finanslovaftale, regeringen har lavet sammen med Enhedslisten, vil nok være at tage munden for fuld.

Jeg må resumere over for finansministeren, at vi er blevet inviteret til et sættemøde – en fin kop kaffe, det er slet ikke det, og der var endda kage til, og det glæder os jo altid, når vi endda bliver trakteret på en fornuftig måde – men jeg må nok erkende, at muligheden for overhovedet at få svar på nogle spørgsmål og indgå i en dialog med finansministeren om den samlede finanslov ikke var til stede, for der blev jo ikke flere møder. Det er finansministerens ret at ville det sådan – det anfægter vi overhovedet ikke, sådan er demokratiet, der er kommet et nyt flertal i Folketinget – men så skal finansministeren ikke stå her i Folketingets spørgetid og proklamere, at han ikke har set noget bidrag fra os til, hvordan man skal sikre yderområderne.

Jeg stod så sent som sidste onsdag her og forsøgte at få en diskussion med finansministeren om nedrivningspuljen, fordi det jo også er noget af det, Kommunernes Landsforening har fremhævet som noget af det, der virkelig gør en forskel for yderområderne. Men desværre fik jeg jo ikke mulighed for at få indflydelse hos finansministeren – med det resultat, at når vi ser finanslovaftalen for 2012, kan vi se, at der ikke er en videreførelse af den nedrivningspulje, som landdistrikterne har været meget glade for.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg beskylder bestemt ikke hr. Kristian Thulesen Dahl for at have påvirket finanslovforhandlingerne i nogen negativ retning, overhovedet ikke. Jeg gør bare stille gældende, at hr. Kristian Thulesen Dahl i sin argumentation her i Folketingssalen og i en masse andre sammenhænge lægger stor vægt på ting, der kan og bør gøres bedre, men måske fokuserer lidt mindre på, hvordan hr. Kristian Thulesen Dahl agter at finansiere alle de tiltag, han finder nyttige. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen bud, men det kommer vi jo forhåbentlig tilbage til i den kommende tid.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Det sidste spørgsmål til finansministeren er spørgsmål 13, og det er stillet af hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 842

12) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvad forventer ministeren, at jobeffekten af regeringens samlede finanslovsforslag vil være i 2012, når man både tager højde for kickstarten og skatte- og afgiftsstigningerne?

(Spørgsmålet er taget tilbage efter ønske fra spørgeren).

Kl. 15:15

Spm. nr. S 855

13) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at regeringens aftale om den økonomiske ramme for finansloven med Enhedslisten lever op til såvel regeringsgrundla-

gets budskab om en skatte- og afgiftsramme på 5 mia. kr. som finansministerens egne udtalelser?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen, værsgo.

Kl. 15:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Mener ministeren, at regeringens aftale om den økonomiske ramme for finansloven med Enhedslisten lever op til såvel regeringsgrundlagets budskab om en skatte- og afgiftsramme på 5 mia. kr. som finansministerens egne udtalelser?

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det kan gøres kort. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Se, det, jeg gerne vil have at finansministeren forholder sig til, er, at i det papir, som Finansministeriet har lavet om effekterne af finansloven, har man over 5 mia. kr. Jeg skal bare ligesom forholde mig til, om de 5 mia. kr., der står i regeringsgrundlaget, er sådan ca. 5 mia. kr., eller om det er i omegnen af 5 mia. kr., for når jeg ser på Finansministeriets egne tal, kan jeg se, at man hæver skatter og afgifter med 4,5 mia. kr. i 2012, med 6,7 mia. kr. i 2013 og varigt med 5,070 mia. kr.

Så spørgsmålet er: Mener finansministeren, at 5,070 mia. kr. er det samme som 5 mia. kr.?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:16

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, det mener finansministeren i det store hele. 5,070 mia. kr. er ramt inden for skiven i forhold til et mål om at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. Det er jo rigtigt, at det fremgår af tabellen – det er ikke nogen overraskelse for spørgeren, tror jeg da, for jeg anser spørgeren for at være fuldstændig lige så indsigtfuld som mig selv i forbindelse med de her forhold – at der, når man hæver skatter og afgifter, jo er midlertidige indtægter, fremrykkede indtægter, ved visse skatter og afgifter, som man råder over i en kortere periode, men som forsvinder igen, når man regner varigt.

Målet om at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. gælder det varige provenu. De midlertidige indtægter, man så får i mellemtiden, kan man bruge til midlertidige udgifter, men ikke til varige udgifter. Sådan er det.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil godt være venlig over for finansministeren og alene forholde mig til det varige. Spørgsmålet er bare, om 5 mia. kr. er det samme

som 5,070 mia. kr., eller det samme, som Skatteministeriet sendte ud, da man lavede aftalen. Jeg skal jo indrømme, at jeg ikke kunne være helt sikker på de her tal, da fristen for indlevering af spørgsmål blev ramt fredag kl. 12.00, men efter fredag kl. 12.00 kom meldingen fra skatteministeren om, at man havde lavet en aftale, som varigt hæver skatter og afgifter med 5,150 mia. kr.

Kan finansministeren så forklare mig, hvorfor der er forskel på det, som skatteministeren mener er den varige virkning, nemlig 5,150 mia. kr., og det, som finansministeren mener er den varige virkning, nemlig 5,070 mia. kr.?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 15:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har ikke haft lejlighed til at sætte mig ind i præcis det bilag, spørgeren henviser til. Jeg har heller ikke kunnet identificere det på baggrund af den måde, spørgsmålet er stillet på. Jeg kan forestille mig, at det, der er forholdet, jo er, at man i aftalen foretager sig ting, der trækker i begge retninger. Altså, man hæver skatter og afgifter på en række områder, og man har aftalt med Enhedslisten at udvide regeringens oprindelige forslag med også at indføre en reklametryksagsafgift, men man gør samtidig det, at man øger den grønne check for de allerlaveste indtægter i Danmark, og det trækker jo i den modsatte retning. Det er muligvis ikke afspejlet i Skatteministeriets opstilling, det skal jeg ikke kunne sige om det er.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det får vi jo rig lejlighed til at spørge nærmere ind til. Altså, det centrale er bare, at finansministeren tolker regeringsgrundlaget således, at 5 mia. kr. er sådan ca. 5 mia. kr. Altså, det er jo det, der står tilbage, nemlig at de 5 mia. kr. er 5 mia. kr. plus lidt mere. Og det er da bare stærkt bekymrende, at der meldes en ramme på 5 mia. kr. ud, men når man laver aftalen – om det er betaling til Enhedslisten, der skal gøre det sidste, ved jeg ikke – så ryger man over de 5 mia. kr.

Kan finansministeren så ikke godt forstå, at der er nogle, der synes, at det er lidt påfaldende, at regeringen kommer med et regeringsgrundlag med nogle tal, derefter laves der en aftale, og så er talene nogle andre? Eller er 150 mio. kr., eller hvad det er, bare en afrundingsfaktor for finansministeren?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 15:19

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er sådan, at der efter mine begreber er tale om en marginal forskel i forhold til det udmeldte. Der sigtes mod en skatte- og afgiftsforhøjelse på 5 mia. kr., og efter mit ministeriums oversigt er den varige virkning opgjort til 5,070 mia. kr., og det finder jeg ligger helt inden for rammerne af regeringsgrundlaget.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Torsten Schack Pedersen og tak til finansministeren. Det var det sidste spørgsmål til finansministeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 14. Det er stillet til skatteministeren af hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 836

14) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringen og Enhedslistens afgift på reklametryksager vil ramme økonomisk dårligt stillede personer relativt hårdere end personer med højere indkomster?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:20

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringen og Enhedslistens afgift på reklametryksager vil ramme økonomisk dårligt stillede personer relativt hårdere end personer med højere indkomster?

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:20

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Som led i finanslovaftalen for 2012 har regeringen og Enhedslisten aftalt, at der fra 2013 skal indføres en ny afgift på husstandsomdelte reklamer. Provenuet af afgiften skal finansiere den supplerende grønne check på 280 kr. årligt skattefrit til personer med en indkomst på indtil 212.000 kr. Det må forventes, at reklameafgiften i et eller andet omfang overvælttes på priserne og derigennem fører til en formindskelse af husholdningernes forbrugsmuligheder. Men for den del af befolkningen, der har de laveste indkomster, vil indførelsen af den supplerende grønne check dog kompensere for den forventede reduktion i forbrugsmulighederne som følge af reklametryksagsafgiften. På den måde ønsker regeringen at tilgodese personer med en lavere indkomst.

Jeg har netop igangsat et udviklingsarbejde i Skatteministeriet for at finde en robust model for, hvordan afgiften på reklametryksager kan beregnes. I dette udviklingsarbejde agter jeg også at inddrage de berørte interesseorganisationer. Overordnet kan jeg sige, at der er et stort ressourceforbrug forbundet med produktion, uddeling og bortskaffelse af reklametryksager. Det er dette ressourceforbrug, som regeringen og Enhedslisten ønsker at reducere via en afgift på reklametryksager. Det vil både være til gavn for miljøet og for alle danskere, netop på grund af miljøgevinsterne uanset indkomst.

Regeringen er ikke ude på at begrænse mængden af reklamer og informationer til forbrugerne, men regeringen vil meget gerne begrænse mængden af miljø- og ressourcebelastende papireklamer og især mængden af dem, der aldrig bliver læst. Afgiften vil ansprende til at finde nye måder at komme i kontakt med forbrugerne på.

På den måde tilgodeser man to modsatrettede holdninger til, hvilken effekt husstandsomdelte reklamer har, nemlig på den ene side argumentet om, at omkostningerne til husstandsomdelte reklamer holder priserne på dagligvarer i Danmark oppe, og på den anden side argumentet om, at husstandsomdelte reklamer medfører øgede informationer til forbrugerne om priser på dagligvarer, hvorfor konkurrencen på dagligvarer øges og giver lavere priser.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:22

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for svaret og tak for redegørelsen. Jeg synes jo, at det her med de laveste indkomstgrupper, som, hvis jeg har forstået skatteministe-

ren rigtigt, skal kompenseres med 280 kr. om året, og det med den grønne check, der svarer til 23 kr. om måneden, klinger lidt hult, når man samtidig har fået lavet beregninger på Copenhagen Economics, der viser, at for en almindelig børnefamilie vil priserne for almindelige madvarer stige med mellem 2.500 kr. og 3.000 kr. Derfor er det jo lidt misvisende, at man med den ene hånd kompenserer lavindkomstgrupperne med 280 kr., når man samtidig med den anden hånd gør det 2.500 kr. dyrere for borgerne.

Jeg synes da, det er lidt af en hån, at man før folketingsvalget stod og sagde, at man ville kompensere den ældre medarbejder, børnefamilierne osv., som har en lav indkomst, når det viser sig, at man vil kompensere med 280 kr. om året, altså 23 kr. om måneden, samtidig med at man hæver cigaretafgiften, ølafgiften, slikafgiften osv. og samtidig gør det dyrere med reklameafgiften. Synes skatteministeren ikke, at det er lidt misvisende?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:23

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for kommentaren. Jeg tror, det er lige hurtigt nok at lave beregninger på en konkret afgift, når forslaget endnu ikke er udarbejdet. Derfor tror jeg også, at man skal tage spørgerens tal med et gran salt. Det er naturligt, at vi i forbindelse med selve udarbejdelsen af den konkrete afgift på husstandsdelte reklamer vil analysere, hvilken betydning den vil have for husholdningernes forbrugsmuligheder.

Men når det er sagt, er den grundlæggende hensigt med afgiften jo at reducere det ressourcekrævende ved papirreklamer, der bliver omdelt. Den hensigt mener vi i udgangspunktet er vigtig og rigtig, samtidig med at vi indfører en grøn check, som sikrer en rimelig fordelingsprofil.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan nævne, at de tal, jeg bruger, kommer fra analyseinstituttet Copenhagen Economics, som har baseret deres beregninger på de erfaringer, som man har gjort i Østrig, som har haft en tilsvarende afgift. Det har man så overført på danske forhold. Så er det rigtigt, at vi ikke kender de endelige tal fra Skatteministeriet, men et godt udgangspunkt er jo, at det ligger et eller andet sted mellem 2.500 kr. og 3.000 kr., og at det bliver dyrere for en børnefamilie.

Ellers vil jeg bevæge mig over i at spørge om den miljømæssige gevinst. Bliver der ikke en skævvridning? Nu er jeg jo valgt i et udkantssområde, og de små butikker, der er derude, vælger jo at bruge de her omdelte reklamer. De giver en god prisgennemskuelighed, folk kan se, om de kan købe den billigste pakke smør i Netto, Kvikly eller Aldi osv. Den mulighed mister man måske. Og de her små erhvervsdrivende har jo ikke mulighed for at lave tv-spots, indrykke annoncer i Jyllands-Posten osv.

Giver det ikke bare en konkurrenceforvridning, at de små medier for det første ryger væk, og at de små erhvervsdrivende for det andet ikke fremover kan give deres kunder nogle gode tilbud? Dermed bliver priserne jo højere, og derfor får vi den her anden effekt af det, hvor man med den ene hånd kompenserer med 280 kr., mens man med den anden hånd tager 2.500 kr. Er det ikke lidt en skævvridning?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:25

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen papirreklamer medfører altså en miljøbelastning, vi er nødt til at forholde os til, og det er den, regeringen sammen med Enhedslisten har aftalt faktisk meget aktivt at gøre ved at indføre en afgift på husstandsdelte reklametryksager. Og jeg tror personligt, at det vil have den konsekvens, at vi oplever en større tilskyndelse til at anvende andre reklameformer, f.eks. via internettet og e-mails, således at man kan få den samme forbrugeroplysning, men med et mindre papirforbrug, og det er jo netop hensigten med afgiften.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu er det jo sådan, at man har regnet sig frem til, at en gennemsnitsfamilie i dag får 55 kg reklamer om året, og langt størstedelen af dem bliver brugt til genbrug. Så jeg tror ikke, miljøgevinsten er så kæmpe stor, for hvis man nu rykker det hele over i aviser og ugeaviser, er det måske ikke så meget, man flytter alligevel.

Jeg vil også spørge skatteministeren: Hvad gør man med afgrænsningsproblemerne? Hvor meget redaktionelt skal der være i en reklame fra f.eks. Bilka? Altså, putter man en leder ind, eller skal der være en enkelt artikel i? Giver det ikke bare en masse problemer med at afgrænse det her?

Så vil jeg også holde fast i dette: Er det ikke lidt sjovt, at man før valget har sagt, at man vil kompensere de her lavindkomstgrupper, når det så viser sig, at de kun får 280 kr., altså 23 kr. om måneden, samtidig med at man hæver cigaretafgifter, man hæver slikafgifter, og kaffe bliver også dyrere, og te bliver dyrere? Så rækker 23 kr. om måneden jo ikke ret langt.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:27

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Med hensyn til spørgsmålet vedrørende fordeling synes jeg, det er vigtigt at holde fast i, at regeringens samlede økonomiske politik sikrer en rimelig fordeling og faktisk er med til at begrænse uligheden. Og det er jo selvindlysende, at man er nødt til at se på effekterne af den samlede økonomiske politik og ikke kun enkeltforslag.

I forhold til det meget relevante synspunkt, spørgeren rejser med afgrænsningsmuligheder, er det jo netop baggrunden for, at afgiften først skal træde i kraft i 2013, således at vi nu har et helt år til sammen med branchen og andre interessenter at kunne gennemføre en fornuftig indretning af en afgift på reklametryksager, netop for bl.a. at tage højde for de afgrænsningsspørgsmål, som rejses her.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til hr. Dennis Flydtkjær.

Så går vi til spørgsmål nr. 15. Det er til skatteministeren af hr. Mads Rørvig, Venstre.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 838

15) Til skatteministeren af:

Mads Rørvig (V):

Bekymrer det ministeren, at hårdere beskatning af internationale virksomheder vil betyde, at de flytter deres forretning og dermed arbejdspladser ud af Danmark, jf. koncernen Nestlés udmelding i dagbladet Børsen den 30. oktober 2011?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:28

Mads Rørvig (V):

Bekymrer det ministeren, at hårdere beskatning af internationale virksomheder vil betyde, at de flytter deres forretning og dermed arbejdspladser ud af Danmark, jf. koncernen Nestlés udmelding i dagbladet Børsen den 30. oktober 2011?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:28

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Som led i finansloven for 2012 har regeringen og Enhedslisten aftalt, at der skal gennemføres en række målrettede stramninger af selskabsbeskatningen. Stramningerne ligger inden for områder, hvor der udvises en vis kreativitet med det sigte at opnå en nulindkomst. Målet med stramningerne er at sikre, at erhvervslivet, herunder navnlig de multinationale selskaber, kommer til at bidrage mere til finansieringen af velfærdssamfundet. En af overskrifterne er også, at internationale virksomheder ikke skal slippe billigere i skat end danske virksomheder.

Et af elementerne i stramningen er en indførelse af en begrænsning i muligheden for fremførsel af underskud. Der er ikke tale om, at Danmark hermed optræder som pioner. Ændringen i underskudsreglerne vil betyde, at vi i princippet får samme regler for underskudsfremførsel som dem, de har i Tyskland, og som også Frankrig tilsvarende har bebudet at de vil indføre.

Generelt er der gode rammer for at drive erhverv i Danmark, og dette skal naturligvis ikke undergraves. Regeringen er meget optaget af, at der i Danmark generelt er gode rammevilkår for virksomhederne. I lyset af den økonomiske krise er det vigtigt at sikre et incitament til at bevare og skabe arbejdspladser i Danmark. Regeringens sigtemål er gode og fair rammevilkår, men der skal ikke være særlige og urimeligt fordelagtige vilkår for virksomhederne. Erhvervslivet skal som nævnt også bidrage til finansieringen af velfærdssamfundet.

Henset til karakteren af de stramninger, der vil blive gennemført inden for selskabsbeskatningen som følge af finansloven, synes jeg nok, at der er tale om et vist overbud, når man på den baggrund truer med at forlade Danmark.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:30

Mads Rørvig (V):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg ville ønske, at alt var lige så godt, som ministeren beskrev det. Hvis man læser op af »Fair Forandring«, som ministeren var med til at skrive for et par år siden, kan man se, at der står, at bl.a. cementindustrien har et stort NO_x-udslip, og at der for at undgå en stor belastning af industrien er gennemført en særordning for cementindustrien. I forbindelse med forhøjelsen af afgiften skal denne særordning forbedres.

Det skriver ministeren i sine overvejelser om at hæve den her NO_x-afgift. Gør det så ikke indtryk på ministeren, at Aalborg Portland i dag melder ud, at de vil flytte deres virksomhed, fordi den simpelt hen ikke vil være rentabel i Danmark mere? Ministeren har lovet, at man vil videreføre en særordning, og det eneste, ministeren gør i det lovforslag, han har fremsat for Folketinget, er at forringe den.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:31

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Nu ændrede temaet sig lidt i forhold til spørgsmålet, men jeg synes, at det er rimeligt nok, og at det også er en relevant diskussion at rejse. Helt kort vil jeg sige, at NO_x-afgiften er vigtig, hvis vi vil sikre mindre forurening af den luft, vi alle sammen indånder. I arbejdet med afgiftsstigningen har det været vigtigt for regeringen at sikre ordentlige vilkår for bl.a. Aalborg Portland. Det er også derfor, vi ikke kun vil sikre en videreførelse af bundfradraget, men også af den maksimale forøgelse, som er tilladt inden for EU-reglerne.

Det er derfor, regeringen tager til EU og sørger for at få fremmet det synspunkt, at bl.a. Aalborg Portland skal have de bedste vilkår, som nu engang kan tillades inden for EU-reglerne.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:32

Mads Rørvig (V):

Jeg er uenig med ministeren, når han siger, at det ikke er temaet for spørgsmålet. Jeg spørger ministeren, om den hårdere beskatning vil betyde, at

internationale virksomheder vil flytte ud af Danmark, og Aalborg Portland har i dag meldt ud, at de måske vil flytte deres virksomhed som følge af ministerens initiativ, når det gælder NO_x-afgiften.

Man har lovet noget før et valg, og også efter at man er blevet valgt, og ministeren gentager her, at man vil videreføre det eksisterende bundfradrag. Altså, det er ikke det, jeg læser ud af det lovforslag, ministeren har fremsat. Vil ministeren så her bekræfte, at det fradrag, Aalborg Portland har i dag, vil de også have, efter at det lovforslag, ministeren har fremsat, er blevet til lov og er trådt i kraft?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Ja, det er helt klart hensigten, men der er en procedure i forhold til godkendelse i Europa Kommissionen osv., som vi med det samme har iværksat, og det er også vores bestræbelse at sikre, at det kommer til at gælde for Aalborg Portland i fremtiden.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:33

Mads Rørvig (V):

Har ministeren simpelt hen fremsat et lovforslag i Folketinget, som han ikke tror er i strid med EU-reglerne? Jeg skal bare lige forstå det korrekt.

	Kl. 15:33	ger, at vi også skal sikre, at Danmark ikke har regler, som gør os egnet som skattely.	Kl. 15:35
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Skatteministeren.			
	Kl. 15:33	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Mads Rørvig.	Kl. 15:35
Skatteministeren (Thor Möger Pedersen): Naturligvis er det ikke i strid med EU-reglerne.			
	Kl. 15:33	Mads Rørvig (V): Tak for besvarelsen. Jeg deler opfattelsen af, at det er, man kan sige mærkeligt, at der er nogle virksomheder, der overhovedet ikke betaler selskabsskat, men der er altså et stykke derfra og så til at konkludere hvorfor. Skatteministeriet har analyseret den her udvikling i en periode fra 2006 til 2009 og er ikke kommet frem til en entydig begrundelse for, at de her virksomheder ikke betaler skat. Nu ved jeg godt, at der er meget symbolpolitik fra regeringens side, men jeg skal så spørge skatteministeren: Er der et entydigt billede af, hvorfor de her virksomheder ikke betaler selskabsskat?	Kl. 15:36
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Det var slut på spørgsmål 15. Det næste spørgsmål er til skatteministeren, og det er ligeledes stillet af hr. Mads Rørvig fra Venstre.			
Spm. nr. S 841 16) Til skatteministeren af: Mads Rørvig (V): Er det ministerens holdning, at danske og udenlandske virksomheder, der planlægger deres skattebetaling i overensstemmelse med skattelovgivningens bogstav, men måske ikke dens ånd, gør brug af de »skattehuller«, der omtales i Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF's fælles udenrigspolitiske oplæg »En aktiv og ansvarlig udenrigspolitik«?	Kl. 15:33	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Skatteministeren.	Kl. 15:36
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Værsgo.			
	Kl. 15:33	Skatteministeren (Thor Möger Pedersen): Nej, og jeg synes også, at det fremgik helt klart af mit tidligere svar, at der ikke er en entydig forklaring på, hvorfor alle de selskaber, der ikke betaler selskabsskat, rent faktisk ikke gør det. Men det er klart, at vi, når vi gennemgår lovgivningen og de mønstre, vi ser, kan finde ud af, at der er visse virksomheder, som er lige lovlig kreative og går til kanten af loven og tester grænseområder. Det er på den baggrund, regeringen finder det fornuftigt og helt naturligt at kigge efter, om der er mulighed for at lave nogle opstramninger, der sikrer, at virksomheder, der bør betale skat i Danmark, rent faktisk også betaler skat.	Kl. 15:36
Mads Rørvig (V): Er det ministerens holdning, at danske og udenlandske virksomheder, der planlægger deres skattebetaling i overensstemmelse med skattelovgivningens bogstav, men måske ikke dens ånd, gør brug af de »skattehuller«, der omtales i Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF's fælles udenrigspolitiske oplæg »En aktiv og ansvarlig udenrigspolitik«?	Kl. 15:33	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Mads Rørvig.	Kl. 15:36
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Skatteministeren.			
	Kl. 15:33	Mads Rørvig (V): Nu siger ministeren, at man undersøger muligheder. Mig bekendt har ministeren fremsat et lovforslag i Folketinget, så man undersøger ikke muligheder. Ministeren siger, at man ikke kan tegne et entydigt billede af hvorfor, men alligevel vælger man at sanktionere. Kan ministeren ikke se det mærkelige i det?	Kl. 15:37
Skatteministeren (Thor Möger Pedersen): Virksomhederne har en forpligtelse til at overholde skattelovgivningen. Dette kan føre til positiv skattebetaling eller nulskat. Jeg vil således gerne understrege, at der kan være helt legitime grunde til, at virksomheder ikke betaler selskabsskat. Skattelovgivningen åbner mulighed for, at selskaber i visse tilfælde ikke skal betale skat. Virksomheder kan vælge at se bort fra lovens ånd og afprøve grænser, men så må de også forvente, at der på et tidspunkt kommer fokus på området. Det forhold, at op mod en tredjedel af selskaberne ikke betaler selskabsskat 3 år i træk – og her kan jeg henvise til tal offentliggjort af den tidligere regering i »Handlingsplan for beskættning af multinationale selskaber« fra sommeren 2010 – giver naturligvis anledning til undren. Det giver anledning til at overveje, om ikke der er behov for opstramninger. Det element i det udenrigspolitiske oplæg, der henvises til i spørgsmålet, og som nu også er en del af regeringsgrundlaget, udspringer af den erkendelse, at selskaberne opererer i en global verden, og at det derfor ikke er tilstrækkeligt at fokusere på de nationale regler. Der foregår således også i internationalt regi, f.eks. i OECD og EU, en række tiltag, som bl.a. har til formål at sikre øget samarbejde mellem de forskellige landes skattemyndigheder for at dæmme op for utilsigtet udnyttelse af samspillet mellem de forskellige landes regler. Danmark skal spille en aktiv rolle i den forbindelse. Heri lig-	Kl. 15:37	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Skatteministeren.	Kl. 15:37
		Skatteministeren (Thor Möger Pedersen): Det kan være, at jeg misforstod spørgerens intention med det tidligere spørgsmål. Jeg forstod det således, at der blev spurgt om, om jeg kunne sige, at der var entydige begrundelser for, at så mange virksomheder ikke betaler selskabsskat. Det er der naturligvis ikke entydige begrundelser for, men på baggrund af de vurderinger og undersøgelser, som vi har foretaget, har vi fremsat forslag til opstramning af nogle punkter, som vi helt klart kan se er uhensigtsmæssige og understøtter en for stor grad af kreativitet og dermed sikrer, at der er virksomheder, der med – hvad kan man sige? – lovens bogstav på deres side ikke betaler den skat, de rettelig bør. Derfor har vi nu fremsat lovforslag, hvor vi lægger op til at gennemføre en række opstramninger.	

Kl. 15:37

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:37

Mads Rørvig (V):

Jeg synes, det er lidt besynderligt. Man siger, at man ikke kan finde nogen som helst entydige begrundelser for, at de her ikke betaler skat. Altså, nu har det jo været krisetid, og der er naturlige årsager til, at nogle virksomheder har det svært lige i øjeblikket, og så vælger man på den måde at sanktionere. Altså, man har jo reglen om, at en virksomhed kan fremføre sit underskud. Er det virkelig at spekulere i skattelovgivningen, at man vælger at fremføre sit underskud? Det vil jeg godt bede skatteministeren uddybe.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:38

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen vores lovforslag vedrørende fremførsel af underskud er faktisk helt afgørende og vigtigt. Det bringer så at sige Danmark i sync med bl.a. Tyskland, så jeg synes sådan set, at der er tale om en fornuftig modernisering på det her område, en modernisering, som også vil have den vigtige konsekvens, at flere virksomheder, der bør betale skat i Danmark, rent faktisk kommer til at betale skat.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til hr. Mads Rørvig.

Så gør vi videre i spørgerækken til spørgsmål 17 til skatteministeren af hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:39

Spm. nr. S 857

17) Til skatteministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren oplyse baggrunden for, at grænseaftalen mellem den tidligere VK-regering og Dansk Folkeparti ophæves, og har det baggrund i politiske holdninger, eller har det baggrund i, at effekten af kontrollen ikke har været målbar, ved at Syd- og Sønderjyllands Polit har fået overdraget flere sager af toldkontrollen end sammenlignet med tiden før grænsekontrollen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:39

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg læser spørgsmålet op, og det lyder sådan her: Kan ministeren oplyse baggrunden for, at grænseaftalen mellem den tidligere VK-regering og Dansk Folkeparti ophæves, og har det baggrund i politiske holdninger, eller har det baggrund i, at effekten af kontrollen ikke har været målbar, ved at Syd- og Sønderjyllands Polit har fået overdraget flere sager af toldkontrollen end sammenlignet med tiden før grænsekontrollen?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Det er regeringens politik, at vi vil sikre en effektiv bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet inden for Schengenområdet. Danmark skal i samarbejde med vores nabolande udføre en effektiv toldkontrol baseret på en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats i overensstemmelse med de fælles regler, der gælder i EU. Planerne fra maj 2011 om kontrolanlæg på grænsen er alene en symbolpolitisk anvendelse af ressourcerne og vil derfor ikke blive gennemført. Annulleringen af aftalen er således primært begrundet i, at ressourcerne skal anvendes mere moderne og effektivt. Det er regeringens politik.

Derudover konkluderer SKAT, at der ikke er belæg for, at den øgede indsats ved grænsen i perioden juli-september 2011 i sig selv har givet en nævneværdig forøgelse af beslaglagte varer m.v. Dette har jeg netop orienteret Skatteudvalget om.

Vedrørende spørgsmålet om omfanget af sager, der er overdraget til politiet fra toldkontrollen, er der ikke noget sammenligningsgrundlag til tiden forud for aftalen om den permanente toldkontrol, idet politiet og SKAT forud for aftalen i langt overvejende grad deltog i selve kontrolhandlingerne ved grænsestregen eller i umiddelbar nærhed deraf, hvor tolderne selv foretog kontrollen. Sagerne blev dermed i umiddelbar tilknytning til kontrolhandlingerne overgivet til politiets videre behandling.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:41

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. I Dansk Folkeparti har vi jo om nogen sammen med den tidligere regering stået bag den her forbedrede toldkontrol, nemlig den permanente toldkontrol ved specielt den dansk-tyske grænse, men også ved den dansk-svenske grænse.

Det, der selvfølgelig er interessant at finde ud af, er regeringens baggrund for åbenbart ikke at ville have den pågældende kontrol. Bygger det på, at man – og det synes jeg lidt at jeg hørte skatteministeren sige – principielt ikke mener, at det at have den pågældende kontrol er noget, der giver noget, eller bygger det på politiske holdninger, altså en EU-idealiseret holdning om, at vi af hensyn til EU og af hensyn til andre lande, der måske har været kritiske på et, synes jeg, falsk grundlag, ikke vil have den pågældende kontrol?

For er skatteministeren ikke enig i, at det principielt må være meget enkelt og nemt at kontrollere, hvad der kommer ind i et land af ulovlige varer via menneskesmuglere og andre, når vi taler om selve grænsen? Det er jo lige præcis der, at der er et sted, hvor det vil være naturligt at tjekke – ligesom andre lande gør – hvad der kommer ind af ulovlige varer i et land.

Så spørgsmålet går på: Er det på grund af politiske holdninger, eller er det af rent effektivitetsmæssige hensyn, at regeringen mener, det er en dårlig idé med grænsekontrol? Jeg synes, det er uklart, men jeg synes måske, at skatteministeren sådan i sin desperation efter at svare på det her spørgsmål hælder mest til at mene, at det ikke er særlig effektivt. Har jeg ret i, at skatteministeren og regeringen er af den opfattelse?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:42

Kl. 15:46

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg kan starte med at gøre spørgeren helt tryk: Skatteministeren er ikke desperat. Jeg synes, at det er meget, meget tydeligt, hvad der er regeringens politik. Regeringens politik er, at vi skal gennemføre en effektiv, mobil og efterretningsbaseret toldindsats. Jeg er simpelt hen ikke enig med Dansk Folkeparti og spørgeren i, at det skulle være meget simpelt at komme grænseoverskridende kriminalitet til livs ved at opstille grænseanlæg på grænsestregen.

Grænseoverskridende kriminalitet er et komplekst område, og Danmarks beliggenhed med let tilgængelighed fra kysterne osv. gør det faktisk meget komplekst at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet. Det er derfor, at regeringen har det klare synspunkt, at vi er nødt til at anvende ressourcerne der, hvor det giver bedst effekt, og det giver det ved en mobil og efterretningsbaseret toldindsats og ikke ved at lave symbolpolitiske tiltag som dem, den tidligere regering og Dansk Folkeparti gennemførte.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:44

Peter Skaarup (DF):

Det var jeg glad for at få lidt klarhed over, for jeg synes, at vi nu er blevet klogere på, at grunden til, at regeringen ikke vil have den permanente toldkontrol, er, at man ikke mener det er effektivt.

Det leder mig så frem til mit næste spørgsmål. Ganske vist må man regne med, at de fleste menneskesmuglere og narkosmuglere har holdt sig rimelig langt væk fra Danmark i den periode, hvor hele den her kæmpe reklameeffekt var der på grund af hele diskussionen om dansk grænsekontrol ved specielt den dansk-tyske grænse. Men hvis man nu ser på de tal, som er kommet fra skatteministeren til Skatteudvalget, kan man se noget meget interessant, for rent faktisk er der jo sket en voldsom stigning i de beslaglæggelser af både ulovlige pengebeløb og af euforiserende stoffer, der har været i den 3-måneders periode, hvor grænsekontrollen har virket, sammenlignet med 2010.

Kan skatteministeren ikke bekræfte, at beslaglæggelserne af euforiserende stoffer i den her 3-måneders periode i år sammenlignet med 2010 er steget med 13.700 pct.?

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:45

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Den voldsomme stigning i beslaglæggelser af euforiserende stoffer – det fremgår vist også af redegørelsen – skyldes en enkelt beslaglæggelse af kath på over 3.000 kg. Det gav det lidt signifikante udslag, det fremgår også af beskrivelsen.

Men jeg må altså indrømme, at det er lidt morsomt, at man mener, at det virkelig skulle være den mest effektive måde at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet på at anvende mange symbolpolitiske ressourcer ved at opbygge toldanlæg på grænsestregen. Hvorfor ikke, som regeringen nu har taget initiativ til, støtte op om, at vi da skal gøre det, der virker – det er den rigtige politiske position – og afvise symbolpolitik, afvise grænseanlæg, som ikke giver en effektiv toldindsats og ikke styrker Danmarks rygte i Europa?

Jeg må indrømme, at jeg er meget uenig med spørgeren.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:46

Peter Skaarup (DF):

Det er også fair nok, hvis man politisk er uenig. Det, jeg prøvede at gøre mig klog på, var, om man politisk er uenig – det er man så – og om man også rent faktisk mener, at der ikke er nogen effekt af grænsekontrol. Her mener regeringen åbenbart, at det er der heller ikke, og man bruger det egentlig som hovedgrund i dag her i spørgetiden til at sige, at der ikke skal være grænsekontrol.

Der er det bare, jeg må sige, at når jeg ser på de tal, som kommer fra SKAT selv, altså skatteministeren selv, og som man oplyser til Skatteudvalget, så er der tale om en stigning på 13.700 pct. Det er til en vis grad rigtig nok, som skatteministeren siger, at tallet ifølge besvarelsen er båret af en meget stor beslaglæggelse, ikke af hash, men af kath, men selv hvis man tog den fra, er der stadig væk sket en kæmpemæssig stigning på 200 pct. i beslaglæggelserne i forhold til 2010. Og når det gælder konfiskerede, ulovlige penge ved ind- og udrejse, er der tale om en stigning på 800 pct. i beslaglæggelserne.

Så kan skatteministeren ikke bekræfte, at de tal, skatteministeren selv kommer med, viser en markant stigning i beslaglæggelserne af både euforiserende stoffer og pengebeløb? Og dertil kommer jo de anholdte, som politiet efterfølgende har fundet i forbindelse med menneskesmugling og andre ting. De er jo slet ikke med i Skatteministeriets rapport.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:48

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

SKAT's konklusion på den grænseaftale, der nu er annulleret, er meget klar, nemlig at indsatsen på grænsestregen i sig selv ikke har medført nogen nævneværdig forøgelse af beslaglæggelser. Den øgede beslaglæggelse af penge skyldes et langvarigt projekt og langvarigt fokus fra SKAT's side på netop det her spørgsmål.

Hvad angår regeringens position, vil jeg afslutningsvis slå fast, at der både er tale om en meget klar politisk afvisning af symbolpolitik som den grænseaftale, Dansk Folkeparti og den tidligere VK-regering indgik, var udtryk for, og tale om, at der samtidig er et naturligt fokus på, at vi er i en krisetid og i en situation, hvor den grænseoverskridende kriminalitet udgør et stort problem, så vi er nødt til som samfund at anvende ressourcerne der, hvor de er bedst og mest effektivt givet ud. Og det er altså ikke ved at lave grænsebomme på grænsestregen. Der er de ulovlige og kriminelle elementer simpelt hen for smarte og kan undgå dem. Derfor skal ressourcerne anvendes på en mobil og efterretningsbaseret toldindsats.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Peter Skaarup. Det var slut på spørgsmål til skatteministeren.

Vi går dermed til spørgsmål nr. 18 til transportministeren stillet af hr. Lars Barfoed, Konservative.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 833

18) Til transportministeren af:

Lars Barfoed (KF):

Vil ministeren give tilsagn om, at der vil blive gennemført en VVM-undersøgelse inden etableringen af en betalingsring, så Folketinget

og offentligheden får kendskab til de trafikale og miljømæssige konsekvenser, som en betalingsring vil medføre?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lars Barfoed for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:49

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne spørge om dette: Vil ministeren give tilsagn om, at der vil blive gennemført en VVM-undersøgelse inden etableringen af en betalingsring, så Folketinget og offentligheden får kendskab til de trafikale og miljømæssige konsekvenser, som en betalingsring vil medføre?

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:49

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, er det et mål i hovedstadsområdet at reducere biltrafikken, sikre bedre fremkommelighed på vejene og dermed spare borgere og virksomheder for kostbar tid, som de i dag spilder med at sidde i kø. I den forbindelse vil regeringen fremsætte et lovforslag om en trængselsafgift i hovedstadsområdet; en trængselsafgift vil forbedre fremkommeligheden og desuden reducere støj- og luftforureningen i København.

Jeg er opmærksom på, at en trængselsafgift vil medføre ændrede trafikmønstre i hovedstaden, og man kan sige, at det jo netop var det, der var intentionen. Jeg er også opmærksom på, at et ændret trafikmønster vil have konsekvenser for miljøet. Jeg har derfor taget initiativ til, at der gennemføres en grundig undersøgelse af de miljømæssige effekter af en trængselsafgift, rent faktisk har vi allerede igangsat det arbejde.

Miljøundersøgelsen vil belyse konsekvenserne af eksempelvis støj, luftforurening og CO₂-udslip, og som jeg har tidligere har nævnt, vil regeringen sikre, at relevante interesser har mulighed for at blive hørt. Det gælder selvfølgelig også på miljøområdet. Derfor vil resultatet af miljøundersøgelsen blive stillet til rådighed for offentligheden og Folketinget i form af en miljøredegørelse. Dermed vil resultatet af miljøundersøgelsen indgå som en del af lovgivningsprocessen, og det betyder bl.a., at der bliver mulighed for at komme til orde i den offentlige høring om forslaget, og at vi her i Tinget vil få et godt grundlag for en kommende lovgivning på området.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:51

Lars Barfoed (KF):

Tak for svaret. Det var jo så desværre ikke et klart tilsagn om, at regeringen vil gennemføre en VVM-redegørelse i forbindelse med etableringen af en betalingsring.

I Det Konservative Folkeparti er vi, som jeg tror ministeren er opmærksom på, meget uenige med regeringen i tanken om at gennemføre en betalingsring, der vil begrænse borgernes og virksomhedernes muligheder for frit at bevæge sig ud og ind af vores hovedstad. Det vil være et problem for beboerne i hovedstaden, i København og på Frederiksberg, og det vil være et problem for dem, der bor i omegnskommunerne, og i virkeligheden for borgere og virksomheder fra hele landet, der har behov for at køre til og fra vores hovedstad i bil. Derfor er det en urimelig begrænsning af folks frihed, og vi mener, at man skal gennemføre regulering af trafikken på

en helt anden måde, nemlig ved at skabe positiv tilskyndelse til at tage den kollektive trafik.

Vil ministeren ikke forklare, hvorfor man ikke vil overholde de spilleregler, som alle andre skal overholde, når de gennemfører større projekter, nemlig at lave en egentlig VVM-proces, så man får borgerhøringer rundt omkring, så borgerne kan blive inddraget i debatten, og sådan at man får stillet de informationer til rådighed, som en VVM-undersøgelse foreskriver, i stedet for den undersøgelse, som ministeren nævner, og som jo så vil være defineret fuldstændig af regeringen selv i stedet for af den lovgivning, som vi dikterer alle andre?

Kl. 15:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 15:52

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det spørgsmål var ligesom delt op i to dele. Den første del indeholdt et argument mod trængselsafgifter, og den debat har hr. Barfoed og jeg taget ved forskellige lejligheder, så jeg vil lige starte med at svare på det konkrete spørgsmål.

Jeg gjorde faktisk meget ud af i mit svar at tilkendegive, at der selvfølgelig skal være en miljøundersøgelse i forbindelse med, at vi indfører en betalingsring omkring København. Man kan sige, at det her sådan set bliver mindst lige så grundigt som alt muligt andet. Vi tager rent faktisk fat på det, det bliver en del af lovgivningsprocessen. Det vil sige, at høringer og alt muligt andet jo også er muligt, og der er tre behandlinger her i Folketinget.

Det er ikke, fordi man skal sammenligne sig med andre lande, men som jeg har forstået det, har man i de lande, som har indført trængselsafgifter, faktisk ikke haft en miljøvurdering eller en VVM-undersøgelse, men, som jeg har tilkendegivet her i dag over for hr. Lars Barfoed, vil vi rent faktisk i Danmark foretage en grundig miljøvurdering af en betalingsring med trængselsafgift i København. Og til den måske undrende tilhører vil jeg sige, at det jo ikke er noget med, at det er sådan en mur, der skal bygges, som man har yndet at sige. Altså, de fysiske indgreb for at kunne sikre, at man kommer til at betale en trængselsafgift, er jo til at overskue.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:53

Lars Barfoed (KF):

Det er muligt, at ministeren mener, det er til at overskue, men for en familie, som bor uden for København, og som har behov for at tage bilen ind til København hver dag, vil det jo altså ifølge regeringens egne oplysninger koste i størrelsesordenen 11.000 kr. om året pr. familiemedlem, der skal ind og ud af byen hver dag, og jeg synes, det er uoverskueligt for familierne at blive påført så store omkostninger.

Det er rigtigt, at mit spørgsmål i anden omgang var ligesom delt i to kapitler, og det hænger sammen med, at jeg blev stærkt inspireret af, at ministerens svar til mig på tilsvarende vis var inddelt i to kapitler, hvor man først fra ministerens side hyldede betalingsringens store, positive konsekvenser, som jeg er stærkt uenig i og derfor lige fandt anledning til at adressere.

Men jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke er enig med mig i, at det vil være en tilsidesættelse af reglerne for VVM-redegørelser, hvis man ikke i forbindelse med etableringen af en betalingsring følger kravene til VVM-redegørelser. Er det ikke i strid med VVM-reglerne ikke at gennemføre en VVM-redegørelse i forbindelse med en etablering af en betalingsring?

Kl. 15:55

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 15:55

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hvis der skulle være en, der på et tidspunkt kom til at læse Folketingets referat, er jeg nødt til at replicere her: Da jeg talte om uoverskuelighed, talte jeg om de fysiske ting, der skal til, for at man kan gennemføre en betaling, at der kan ske en afgiftsopkrævning af en trængselsafgift. Det var jo det, der var svaret i forhold til det med uoverskuelighed eller overskuelighed. Så brugte hr. Lars Barfoed den anledning til at sige noget helt andet, men lad det nu ligge.

Det konkrete svar er, at jeg jo egentlig har været meget præcis i svaret her i dag, for jeg har helt klart sagt, at der vil blive lavet en miljøvurdering, og sådan er det, når man laver den slags ting. Hvis man skulle tage det sådan snævert lovfortolkningsmæssigt, tror jeg faktisk, at så har jeg i dag måske oven i købet tilkendegivet mere end det, jeg var berettiget til, men det har jeg det sådan set godt med. For selvfølgelig skal der, når vi vedtager noget så fornuftigt som en betalingsring med en trængselsafgift for at kunne afhjælpe de store problemer, som rigtig mange mennesker hver dag har med at måtte holde i kø alle mulige steder for at foretage sig noget så fornuftigt som at komme fra deres hjem til deres arbejde og tilbage igen – og det er den situation, vi gerne vil forbedre for det enkelte menneske – også ske en grundig miljøvurdering, og det vil der også blive lavet i forbindelse med det her lovforslag.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:56

Lars Barfoed (KF):

Jamen det, jeg nu prøver at få ministeren til at svare konkret på, er, at vi jo har regler om VVM-redegørelser, altså vurderinger af virkninger på miljøet, som meget klart fastslår, at man i forbindelse med større projekter og infrastrukturanlæg skal gennemføre en VVM-redegørelse. Er det så ikke i strid med de regler, hvis regeringen agter at gennemføre en betalingsring uden at overholde de klare, præcise regler, der er om VVM-redegørelser?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 15:57

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kunne aldrig drømme om ikke at leve op til de regler, der er. Det her er ikke i strid med reglerne, og jeg har netop givet udtryk for her, to til tre gange nu, at der vil blive en grundig miljøvurdering af betalingsringen; det er helt naturligt, synes jeg, at der bliver det. Og den betalingsring skal afhjælpe de store problemer, som vi har i dag.

Det, jeg prøver på at anskueliggøre over for hr. Lars Barfoed, er, at der er selve trængselsafgiften, som ikke medfører noget stort anlæg, men som har nogle miljøkonsekvenser med hensyn til en måde, trafikken ændrer sig på, og det er jo det, der er hele ideen med det. Med hensyn til at skulle ind og tale om parkeringspladser og alt muligt andet, der måtte komme efterfølgende, eksempelvis ude ved stationer, så følger det selvfølgelig normal procedure. Men bare for at det står fuldstændig tindrende klart: Jeg mere end lever op til den lovgivning, der er, for selvfølgelig skal der ske en miljøvurdering.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Lars Barfoed og tak til transportministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 19, er stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 843

19) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvornår vil ministeren fremsætte lovforslaget, der forbyder udsættelser af børnefamilier (et lovforslag, som Mette Frederiksen lovede i Ekstra Bladet den 15. maj 2011)?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:58

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg starter med at læse spørgsmålet op: Hvornår vil ministeren fremsætte lovforslaget, der forbyder udsættelser af børnefamilier – et lovforslag, som Mette Frederiksen lovede i Ekstra Bladet den 15. maj 2011?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:58

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt takke Venstre og fru Louise Schack Elholm for at have stillet det her spørgsmål, for det giver mig mulighed for at gøre det helt klart, at regeringen har samme opfattelse af udsættelsesproblematikken, som regeringen havde før valget, før vi kom i regering. Udsættelse af en familie fra dens bolig er en meget dramatisk begivenhed, som jeg ikke mener nogen bør udsættes for, og det gælder i særlig grad børn, som ikke alene mister deres hjem, deres nærmiljø, men ofte også deres venner, deres daginstitution eller deres skole.

Jeg tror, at alle partier i Folketinget er enige om, at børnene er helt uden skyld i en udsættelse og derfor bør sikres imod den. Regeringen vil derfor strække sig meget langt for at forhindre udsættelse af børnefamilier. Regeringen har allerede taget flere skridt i denne retning, for der er familier her i landet, som simpelt hen ikke har råd til at betale deres husleje. Derfor vil regeringen afskaffe de fattigdomsskabende ydelser, ligesom vi foreslår at annullere forringelserne af børnechecken og ungdomsydelsen. Sammen med regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger vil dette i høj grad forbedre forholdene for vore børnefamilier og forhåbentlig sikre, at de fremover ikke får problemer med deres husleje.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:59

Louise Schack Elholm (V):

Jeg står her med den artikel fra Ekstra Bladet, hvor den nuværende beskæftigelsesminister lover at få ændret lovgivningen, så det bliver forbudt at udsætte børnefamilier fra deres lejlighed. Da fru Mette Frederiksen som beskæftigelsesminister er en del af den nuværende regering, er det naturligt at forvente, at den lovede lovændring kommer nu, så vil ministeren forklare, hvornår denne lovændring vil komme?

Kl. 16:00

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):
Jeg glæder mig over Venstres nyfundne interesse for området, for man kan sige, at antallet af udsættelser er steget voldsomt igennem de sidste 10 år. År for år er antallet af udsættelser steget. Dog oplyste jeg i Folketingets Beskæftigelsesudvalg, at det faktisk er faldet med 2 pct. i det første halvår af i år. Jeg håber, at tendensen holder, men vi kan ikke være sikre på det.

Som jeg sagde, vil regeringen arbejde for, at vi får knækket den her kurve. Vi vil ikke acceptere en fortsat vækst i antallet af udsættelser. Problematikken om udsættelse af børnefamilier vil være i fokus her. Mange gode kræfter skal jo spille sammen, for at det her kan lykkes, og jeg vil godt sige til Venstres boligordfører, at kommunerne er helt centrale spillere her. Det er nødvendigt, at kommunerne også er sig deres ansvar bevidst på det her område, og at man i kommunerne gør sig det klart, at en afværgelse af en udsættelse ofte vil være en afværgelse af fremtidige sociale problemer, så det er helt afgørende.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:00

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren har stadig ikke svaret på spørgsmålet. Jeg er klar over, at ministeren forsøger at kaste med en masse mudder, så han bliver fri for at svare på spørgsmålet, men jeg gentager det gerne: Hvornår vil ministeren fremkomme med den lovgivning, som den nuværende beskæftigelsesminister lovede i Ekstra Bladet i maj?

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):
Jeg synes, at vi skal tage det helt roligt nu. Efter 10 år med en borgerlig regering er der selvfølgelig et stort arbejde at gøre for at sikre, at ingen børnefamilier bliver sat på gaden. Men nu synes jeg at vi skal tage det helt roligt. Jeg regner med, at de tiltag, vi har iværksat, vil resultere i en reduktion i antallet af udsættelser, også for børnefamiliernes vedkommende, og så må vi jo se, hvad resultatet af den SFI-undersøgelse, vi har sat i gang, bliver, før vi beslutter os for yderligere tiltag og for at foretage eventuelle lovændringer.

Må jeg så ikke sige, at ingen børnefamilier havner på gaden. Den såkaldte husvildebestemmelse i serviceloven sikrer, at enhver borger, der oplever at blive sat ud af sin bolig, ikke ender på gaden. Kommunen skal sikre, at den udsatte husstand får tag over hovedet. Så må vi også erkende, at der er nogle børnefamilier, der bor alt for dyrt. I de tilfælde behøves de dog ikke at vente til en udsættelse. Det er vigtigt, at borgerne i tide opsøger kommunen for at høre, om det med kommunens hjælp er muligt at skaffe familien en billigere bolig. Der er altså en lang række tiltag, vi skal have sat i gang og have til at virke her, og så synes jeg, at Venstres boligordfører skulle tage det lidt roligt.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm.

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren har stadig ikke fortalt, hvornår den omtalte lovændring kommer, og hvis ministeren ikke har tænkt sig at svare på det, må jeg jo antage, at det er, fordi man ikke har nogen planer om at komme med en lovændring. Hvornår kommer denne lovændring?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, at jeg har fået det sagt til fru Louise Schack Elholm, men jeg gør det gerne en gang til, nemlig at vi mener det samme i regering, som vi gjorde i opposition. Vi har sat en lang række tiltag i gang, og der sker det nu, at vi ser, hvordan de her forslag virker. Jeg har jo også i Folketingets By- og Boligudvalg og Beskæftigelsesudvalg redegjort for, at der er en række tiltag, vi vil se på. Så kommer der en rapport, og så vil vi se på, hvad der virker og ikke virker. Men vi vil endnu ikke fremsætte lovforslag om det. Vi vil se på, hvad der virker og ikke virker, og når vi har fået SFI-rapporten, vil vi se på, hvad der så skal ske.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for by, bolig og landdistrikter og ligeledes af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 846

20) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvorfor har regeringen skiftet holdning til et forbud mod udsættelser af børnefamilier (jf. Mette Frederikssens udtalelse i Ekstra Bladet den 15. maj 2011)?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:03

Louise Schack Elholm (V):

Jeg læser straks spørgsmålet op: Hvorfor har regeringen skiftet holdning til et forbud mod udsættelser af børnefamilier, jf. Mette Frederikssens udtalelse i Ekstra Bladet den 15. maj 2011?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 16:03

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som jeg før sagde til fru Louise Schack Elholm, har vi ikke skiftet holdning i spørgsmålet om udsættelse af børnefamilier. Som jeg også sagde i besvarelsen af det sidste spørgsmål, har regeringen taget en lang række skridt for at forebygge udsættelse af lejere. Det er skridt, som også vil komme børnefamilierne til gode. Jeg er nemlig sikker på, at når halvdelen af dem, der bliver sat ud, angiver, at det er på grund af dårlig økonomi, er der noget at komme efter.

Så har vi jo, som fru Louise Schack Elholm ved, netop i satspuljeforhandlingerne afsat ret store beløb, så vi kan styrke den igangsatte rådgivningsindsats i de almene boligområder. Det vil være et centralt element i de nye forsøg. Husk nu på, at 70 pct. af dem, der bliver sat ud, bor i almene boliger. Projektet skal gennemføres i tæt

samarbejde med kommunerne. Jeg tror, at vi dermed kan få inddraget kommunerne tidligere, end vi gør i dag, så mulighederne for at afværge en udsættelse alt andet lige vil være langt bedre, end de er i dag.

Så glæder jeg mig over, at Venstre virkelig er begyndt at interessere sig for det område, jeg glæder mig over den nyfundne interesse. Jeg tror, at vi kan få et godt samarbejde i den her sag for at sikre, at ingen børnefamilier bliver sat ud.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:04

Louise Schack Elholm (V):

Det er altså utroligt at skulle høre på, at det er en nyfunden interesse. Det var under VK-regeringen, at man begynder at opgøre antallet af udsættelser og undersøge årsagerne til det.

Jeg synes, det lyder fornuftigt, at man vil undersøge, hvad der virker, før man begynder at komme med den lovede lovændring, som beskæftigelsesministeren lovede i maj måned. Jeg synes, det er positivt, at man har ændret holdning, så man ikke vil fremsætte lovforslaget. Men det er beskæmmende for demokratiet, at man mener ét, inden man kommer regering, og at man, efter at man er kommet i regering, mener noget helt andet. Kan ministeren ikke se, at det ødelægger befolkningens tillid til politikerne?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:05

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo, som jeg sagde, lidt underligt, at man nu, efter at man har siddet 10 år på området, hvor antallet af udsættelser er steget og efter min mening også er steget helt uacceptabelt – det vil jeg gerne have lov til at sige – forlanger lovgivning med det samme.

Vi har sat en lang række initiativer i gang. Vi har fået noget via satspuljen. Vi har også nævnt, at vi vil kigge på løbetiden for betaling af husleje. Vi siger også, at vi afventer en SFI-rapport, hvor vi også kigger på, hvad de fattigdomsskabende ydelser har betydet. Det vil sige, at der er tale om en lang række indsatser, som samlet set vil forebygge udsættelse af børnefamilier.

Ud over de ting, jeg allerede har været inde på, kan jeg også nævne vores bestræbelser på at sikre huslejebetaling, som jeg sagde, i forbindelse med at fremme den automatiske overførsel af den løbende huslejebetaling – her drejer det sig om lejelovens løbedage.

Men jeg vil godt sige dette: Hav nu en lille smule tålmodighed, fald nu en lille smule til ro, for vi gør det i fællesskab. Og det er uacceptabelt for os, at børnefamilier bliver sat ud, men der er jo ingen, der ender på gaden. Der er også mulighed for at tage kontakt til kommunen. Men jeg vil godt sige, at jeg vil arbejde for, at vi fuldstændig få stoppet udsættelse af børnefamilier. Det er her, vi skal se på, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Men vi har indtil videre kun været i regering i 6 uger, og under den regering, der sad i 10 år, eksploderede antallet af udsættelser.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:06

Louise Schack Elholm (V):

Kan ministeren se statuen deroppe af en smuk kvinde? Det er Sandheden, det er dyden sandhed. Det er meningen, at Sandheden skal

våge over regeringen. Føler ministeren ikke et vist ansvar over for sandheden, over for befolkningen, der har vist tillid til, at man taler sandt, at man holder de løfter, man giver?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:06

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, at man, inden man sådan svinger sig op til nærmest at hidkalde guderne, skulle kigge på sin egen indsats. Som der står i de hellige skrifter, er det måske nemmere at se splinten i den andens øje, end det er at se bjælken i ens eget. Og jeg vil nok sige, at jeg ikke synes, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er noget at råbe hurra for her. Under en buldrende højkonjunktur eksploderede antallet af udsættelser. Jeg anerkender, at det er et meget komplekst problem, og at der er masser af mennesker, som i virkeligheden ikke er på overførselsindkomst, men som også bliver sat ud af deres bolig.

Vi vil gerne gribe det metodisk og rigtigt an. Jeg har her redegjort for en lang række initiativer, som vi har sat i gang, og jeg håber selvfølgelig, at Venstre og Socialdemokraterne sammen med regeringen kan finde sammen om ekstra initiativer. Og jeg vil love, at det her ikke bare bliver en sag, der bliver glemt. Vi vil virkelig gå til den for at sikre, at de børnefamilier ikke bliver sat ud.

Men lad os nu se på de initiativer, der er, og lad os gå til det med en analytisk og metodisk gennemgang. Vi får en SFI-rapport, hvor man også kigger på, hvad fattigdomsydelserne har betydet på området, og den afventer jeg gerne sammen med de øvrige initiativer, som jeg her i dag også har sagt at jeg gerne vil sætte i gang.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:07

Louise Schack Elholm (V):

Den nuværende beskæftigelsesminister sagde til Ekstra Bladet i maj, at man ville ændre lovgivningen, så det blev forbudt at udsætte børnefamilier, og nu vil man vente og se resultaterne. Det er immer væk bare endnu et løftebrud. Jeg er godt klar over, at man er del af en løftebrudsregering, men synes man ikke, at man trods alt burde kunne se vælgerne lidt i øjnene?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Altså, det er sådan, at ingen børnefamilier vil blive sat på gaden. Det har jeg redegjort for, jeg har redegjort for initiativerne. Jeg redegjorde også i et meget, meget langt samråd over for fru Louise Schack Elholm, at vi har overvejelser i forhold til Nets og PBS – det er bare ikke alle, der er tilsluttet det – og jeg sagde jo, at det var løbedagene, vi kiggede på. Derudover fortalte jeg om de initiativer, vi har taget over for kommunerne. Og jeg vil sige, at man nu er i gang med en rapport, der også kigger på fattigdomsydelserne. Vi har afskaffet fattigdomsydelserne.

Lad os nu se, hvad det er, der virker. O.k., vil jeg sige til fru Louise Schack Elholm, vi har siddet i 6 uger, mens fru Louise Schack Elholms regering med Venstre i spidsen sad i 10 år, og antallet af udsættelser eksploderede bare derudaf. Det er selvfølgelig noget, vi skal tage fat om, vi skal se meget alvorligt på det, men at køre

politisk Christiansborgfnidder på det synes jeg ikke er værdigt i den her sag. Den skal tages langt mere alvorligt, end jeg synes fru Louise Schack Elholm gør i dag ved bare at hidkalde sig noget, som er sagt før et valg.

Vi tager det meget alvorligt, og vi arbejder på det, men vi er selvfølgelig nødt til at vide, hvad der virker, og hvad der ikke virker her, for indsatsen, der er gjort før, har ikke virket.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Louise Schack Elholm, og tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Det næste spørgsmål er stilet til beskæftigelsesministeren af hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:09

Spm. nr. S 811

21) Til beskæftigelsesministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Bakker ministeren op om og synes ministeren, at det er en god ide, at 3F arbejder på, at overenskomsterne bliver mindre afhængige af kristne helligdage, med det formål at give plads til muslimske helligdage, og at dette skrives ind i overenskomsterne?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:09

Martin Henriksen (DF):

Bakker ministeren op om og synes ministeren, at det er en god ide, at 3F arbejder på, at overenskomsterne bliver mindre afhængige af kristne helligdage med det formål at give plads til muslimske helligdage, og at dette skrives ind i overenskomsterne?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for spørgsmålet. Det er vigtigt for mig at understrege som minister, at overenskomster alene er et anliggende for arbejdsmarkedets parter. Det, vi i den her sag tager os af, er den lovgivning, der omgiver det danske arbejdsmarked, hvorimod overenskomsterne er noget, der indgås mellem og håndteres af arbejdsmarkedets parter. Sådan ønsker jeg, at det skal fortsætte med at være. Jeg er utrolig glad for og stolt af det, vi kalder den danske model, som jeg personlig selv mener er den bedste arbejdsmarkedsmodel i hele verden. Og jeg vil gøre mit til som beskæftigelsesminister at værne om den danske model og dermed også om arbejdsmarkedets parter placering og position i Danmark.

Det er jo sådan, at parterne nu sidder og forbereder de overenskomstforhandlinger, som påbegyndes i starten af 2012. I den forbindelse er det helt op til arbejdsmarkedets parter at indgå aftaler, også om et eventuelt fælles syn på ret til frihed i forbindelse med religiøse helligdage.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:10

Martin Henriksen (DF):

O.k., men hvad er ministerens holdning til det? Synes ministeren, at det er godt, at man på den måde går ind og sidestiller kulturerne i overenskomsterne? Er det et synspunkt, som ministeren og regerin-

gen bakker op? Jeg er helt med på, at overenskomsterne netop er nogle, der bliver aftalt mellem arbejdstager og arbejdsgiver. Men jeg synes nu godt, at regeringen kunne have en holdning til, om den synes, at den her sidestilling af forskellige kulturer i overenskomsterne er en positiv udvikling.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen som jeg sagde før, respekterer jeg arbejdsmarkedets parter, og jeg er af den grundlæggende overbevisning, at arbejdsmarkedets parter er de bedste til at udvikle og modernisere såvel det danske arbejdsmarked som den danske model. Jeg tror i al beskedenhed også, at arbejdsmarkedets parter er bedre end politikere, ligegyldigt hvilket politisk ståsted de måtte have, til at håndtere det samlede danske arbejdsmarked. Derfor har jeg fuld tiltro til, at arbejdsmarkedets parter også næste år vil lave en god overenskomst.

Det er en svær økonomisk situation, der skal laves en overenskomst i. Jeg ønsker dem held og lykke med forhandlingerne, men i respekt for arbejdsmarkedets parter vil jeg henholde mig til, at det, Folketinget skal bruge sin tid og energi på, er at lovgive på arbejdsmarkedsområdet. Overenskomsterne overlader jeg trygt til arbejdsmarkedets parter.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg havde forventet lidt mere. Jeg havde f.eks. forventet en tilkendegivelse fra regeringen af, om man synes, at dansk kultur trods alt har førsteprioritet i det danske samfund, men det kan jeg forstå at jeg ikke kan få. Det lyder næsten, som om ministeren betragter det som en modernisering og en udvikling henimod noget bedre, eller hvordan er det? Altså, regeringen må da have en principiel holdning til, at man nu på et væsentligt område i det danske samfund vil sidestille forskellige kulturer. Det synes jeg da er et væsentligt principielt spørgsmål, som regeringen også må have en principiel holdning til. Har regeringen ikke det?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, regeringen har en principiel holdning til arbejdsmarkedet, og den er, at vi i modsætning til Dansk Folkeparti, kan jeg høre det antydes, anerkender, respekterer, underbygger og understøtter den danske model. Jeg har utrolig stor respekt for arbejdsmarkedets parter, både arbejdsgivere og arbejdstagere, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at arbejdsmarkedets parter også i de kommende overenskomstforhandlinger kan håndtere og tackle og diskutere de sager, som er særlig vigtige for det danske arbejdsmarked.

Jeg er personligt ikke noget religiøst menneske, og derfor er jeg ikke specielt optaget af religion. Til gengæld er jeg demokrat, og når man er det, anerkender og respekterer man andre menneskers ret til at have en gud og tro på deres religion. Det er det principielle synspunkt, som både jeg og regeringen lægger til grund for vores syn på religion, ligegyldigt hvilken art og karakter den måtte have, altså inden for lovens grænser. Men når det handler om arbejdsmarkedets

parter, har jeg fuldstændig tillid til, at arbejdsmarkedets parter kan lave en god overenskomst, og jeg synes egentlig, at det ville klæde alle i Folketinget at anerkende og respektere den danske model.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:14

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan forstå, at det er umuligt at få et svar fra ministeren. Det synes jeg godt nok er ærgerligt. Så må man jo bare tillade sig at konstatere, at regeringen tilsyneladende ikke har noget principielt synspunkt om det faktum, at man på et væsentligt område i det danske samfund nu vil sidestille dansk kultur med alle mulige andre kulturer, som er kommet til Danmark udefra.

Det synes jeg et eller andet sted er rystende og helt uforståeligt. Ministeren siger, at ministeren er demokrat, men formålet med et parlament er vel, at man kan få oplyst, hvad ens politiske med- og modspillere har af holdninger. Men jeg forstår, at det så ikke kan lade sig gøre. Det synes jeg et eller andet sted er rystende.

Det her handler ikke om, hvorvidt folk har ret eller ikke har ret til at have deres religion eller kultur. Det her handler om, hvorvidt man har en principiel holdning til, at det selvfølgelig skal være sådan i det danske samfund som helhed, at den kultur, der har førsteprioritet, er den danske kultur. Men enten er regeringen bare ligeglad med det, eller også mener regeringen, at det er helt i orden, at man sidestiller alle kulturer i Danmark. Det er vi i Dansk Folkeparti grundlæggende uenige i.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har ikke selv behov for at agere polemisk, heller ikke i den her sag. Jeg forstår, at der ikke skal så meget til at ryste den nuværende opposition. Det skal jeg selvfølgelig beklage.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at det, når det handler om overenskomster, herunder også spørgsmålet om, hvornår man kan få fri fra sit arbejde, er et overenskomstansættende. Det har det i øvrigt været, nu når vi taler om kultur, i Danmark i rigtig, rigtig mange år, i rigtig, rigtig mange årtier. Jeg tror, at det, at det er sådan, at vi har den danske model, og at arbejdsmarkedets parter dermed har ret til at lave overenskomster uden indblanding fra politisk hold, lige præcis er en af de søjler, der har gjort Danmark til et rigt og stærkt samfund. Og jeg vil kraftigt appellere til, at politikere, ligegyldigt hvilket politisk ståsted, de end har, ikke tror, at de bedre til at tilrettelægge arbejdsmarkedspolitikken. Jeg tror ikke, at det forholder sig sådan. Arbejdsmarkedets parter er de dygtigste til det.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til beskæftigelsesministeren og ligeledes af hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:16

Spm. nr. S 816

22) Til beskæftigelsesministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at det bliver økonomisk attraktivt at rejse til Danmark for udlændinge, der erfaringsmæssigt ikke bidrager til samfundet, når regeringen bl.a. afskaffer starthjælpen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 16:16

Martin Henriksen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til, at det bliver økonomisk attraktivt at rejse til Danmark for udlændinge, der erfaringsmæssigt ikke bidrager til samfundet, når regeringen bl.a. afskaffer starthjælpen?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er regeringens klare holdning, at personer, der opholder sig lovligt i Danmark, og som i en periode måtte have behov for at modtage en offentlig ydelse eller forsørgelse, ikke skal skubbes ud af fællesskabet, og ikke skal leve i fattigdom. Vi ønsker som regering at stille krav til de mennesker, ligegyldigt hvilken baggrund de end måtte have, der modtager en offentlig overførselsindkomst, så vi sikrer, at folk står til rådighed for det danske arbejdsmarked.

Jeg tror, at det, jævnfør den diskussion, vi lige har haft, er et af de allervigtigste elementer i den danske kultur, i det danske samfund, at der er en meget stærk kontrakt mellem os, der er i den erhvervsdygtige alder, og staten om, at vi, i det omfang vi overhovedet kan det, forsørger os selv og dermed bidrager aktivt til samfundet.

Jeg skal for også at svare konkret på spørgsmålet sige, at der ikke er nogen undersøgelse, der entydigt viser, at lande, der har såkaldt høje velfærdsydelse, tiltrækker udlændinge, der potentielt ønsker at udnytte et velfærdssamfund. På den baggrund kan jeg ikke forholde mig til det, der er indeholdt i spørgsmålet, nemlig et postulat gående på, at højere ydelser skulle tiltrække en speciel type udlændinge. Det er et postulat, der må stå for Dansk Folkepartis regning. Mig bekendt er der ikke noget videnskabeligt grundlag, der entydigt viser, at det forholder sig sådan.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:18

Martin Henriksen (DF):

Vi kan i hvert fald konstatere, at i takt med at man har indført bl.a. starthjælpen og den har haft lejlighed til at virke, og i takt med at man har indført en række andre stramninger i udlændingepolitikken, bl.a. asylpolitikken, men også på andre områder, er indvandringen til Danmark, bl.a. via asylsystemet, faldet. Det kan vi i hvert fald konstatere.

Derfor er det jo nærliggende at få den tanke, at når regeringen lægger op til, at man bl.a. vil rulle starthjælpen tilbage, og at man også vil lempe udlændingepolitikken på en række andre områder, vil det have en effekt på tilstrømningen til Danmark. Der spørger jeg bare, om regeringen har haft lejlighed til at vurdere, om de initiativer, man tager, i det her tilfælde inden for beskæftigelsespolitikken, vil medføre en øget tilstrømning. Jeg må jo så bare forstå ministeren sådan, at det ikke er noget, regeringen har fundet det væsentligt at lave en vurdering af. Kan ministeren bekræfte det?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:18 mennesker ordentligt, at vi stiller krav, og at vi baserer vores politik på ret og pligt.

Kl. 16:22

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu er det sådan, at jeg er beskæftigelsesminister, og det, jeg bruger min energi og tid på, er at få folk i arbejde og at sikre, at der føres en aktiv og god beskæftigelsespolitik. Så har jeg derudover det ressortmæssige ansvar for en række af de ydelser, som i dag indeholder starthjælp og introduktionsydelse. Dem ønsker vi fra regeringens side af at afskaffe og erstatte med en almindelig kontanthjælp. Det vil sige, at de spørgsmål, der måtte relatere sig til de almindelige udlændingeregler, skal jeg henvise til justitsministeren, som ressortmæssigt har ansvaret for det.

Jeg kan sige noget om ydelserne, og jeg gentager også gerne, at der ikke er nogen undersøgelser, der entydigt peger på, at niveauet for en ydelse skulle tiltrække en bestemt gruppe udlændinge, som jeg forstår at Dansk Folkeparti tror. Når vi fra regeringens side ønsker at afskaffe de lave ydelser, er det, fordi vi er optaget af at sikre en ordentlig integration. Vi er i øvrigt også optaget af at behandle andre mennesker ordentligt, og vi ønsker ikke, at der er børn, unge og voksne, der lever i fattigdom i Danmark.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:20

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, i sidste uge, så vidt jeg husker, havde vi jo bl.a. ministeren i samråd i Integrationsudvalget, hvor vi spurgte ind til, om man fra regeringens side havde lavet en vurdering af, hvorvidt det vil medføre en øget tilstrømning. Det kunne ministeren ikke svare på. Vi har så ministeren i Folketingssalen i dag, hvor ministeren heller ikke kan svare på det, men henviser til justitsministeren, og justitsministeren skal vi så gerne kalde i samråd, og vi håber, at justitsministeren så er i stand til at svare på spørgsmålet der.

Det forholder sig sådan, og ministeren må rette mig, hvis jeg tager fejl, at vi på fredag her i Folketingssalen skal førstebehandle det lovforslag, som regeringen har fremsat, der ophæver starthjælpen. Vil det så ikke ved førstebehandlingen af det her lovforslag, som regeringen selv har fremsat, være muligt at diskutere de fulde konsekvenser af lovforslaget, fordi det er beskæftigelsesministeren, der er i Folketingssalen? Skal det forstås sådan?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:20

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det kommer jo lidt an på, hvad spørgeren mener med fulde konsekvenser. Hvis spørgeren gerne vil diskutere en særlig religions placering i det danske samfund, afslutningen på ramadanen eller andre ting, er det ikke noget, der ligger under mit ressortmæssige ansvar.

Det, jeg kan forholde mig til, og det, jeg kan diskutere, er det danske arbejdsmarked og beskæftigelsessituationen, og fordi jeg er den ressortmæssigt ansvarlige minister for de nedsatte, lave sociale ydelser, er det mig, der på vegne af regeringen fremsætter lovforslaget på fredag her i salen, når det skal førstebehandles. Og det glæder jeg mig til; jeg glæder mig oprigtigt til det, for jeg tror ikke på, at fattigdom skaber integration. Jeg glæder mig til, at vi forhåbentlig inden jul kan give den besked til de børn og unge, der i dag vokser op i fattigdom, at det slutter nu, fordi vi afskaffer de lave sociale ydelser. Jeg glæder mig til det, for jeg tror på, at forudsætningen for, at vi kan få integrationen til at lykkes, er, at vi behandler andre

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:22

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at det er meget vanskeligt at få svar ud af regeringen og af ministeren.

Vil det være sådan, når vi på fredag førstebehandler det lovforslag, som regeringen fremsætter, der skal fjerne starthjælpen, at regeringen der – med den minister, der repræsenterer regeringen ved førstebehandlingen – er i stand til at redegøre for, om man har lavet en vurdering af, hvorvidt det vil medføre en øget tilstrømning af udlændinge til Danmark? Vil ministeren undersøge det, så det kan indgå i førstebehandlingen af lovforslaget på fredag, så ministeren kan give et svar der? Det må være muligt at tale med sine ministerkollegaer i mellemtiden, hvis det er det, man har behov for.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er sådan, at ydelsesspørgsmålet og ydelsesniveauet ikke har at gøre med udlændingereglerne.

Når spørgeren er optaget af antallet af borgere fra andre lande, der flytter til og bor i Danmark, vil jeg sige, at det jo er reguleret af de regler, der gælder i forhold til udlændingelovgivningen og det øvrige på Justitsministeriets område. Det har jeg ikke noget med at gøre.

Min opgave er at sørge for at få folk i arbejde. Min opgave er at sørge for så god en integration som overhovedet muligt, så de mennesker, der har en minoritetsbaggrund, kommer til at bidrage lige så aktivt til det danske samfund, som andre gør. Jeg er rigtig, rigtig optaget af at sikre, at vi kommer så skånsomt igennem den her krise som overhovedet muligt. Derfor er det også rigtig ærgerligt, at nogle af dem, der har oplevet krisen mest, er nogle af dem med minoritetsbaggrund, som desværre ikke længere har et arbejde. Så der er masser at gøre.

Jeg vil gentage her til sidst, at spørgsmålet om reguleringen af antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, hører hjemme i Justitsministeriet og ikke i Beskæftigelsesministeriet.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Martin Henriksen og tak til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 23, af fru Merete Riisager er på anmodning af spørgeren trukket tilbage.

Herefter følger spørgsmål nr. 24. Det er spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Jane Heitmann.

Kl. 16:24

Spm. nr. S 839

23) Til børne- og undervisningsministeren af:

Merete Riisager (LA):

Hvordan forholder ministeren sig til, at formanden for Gymnasieskolernes Rektorforening betegner gymnasieaftalen om et fleksibelt loft over gymnasieklassestørrelserne som en katastrofe og en bombe under gymnasiet, som flere skoler vil gå konkurs på grund af? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:24

Spm. nr. S 698

24) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, som hun udtaler til Ritzau den 3. november 2011, at det er nyt, at en stor andel af midlerne til psykiatriområdet fra satspuljen er permanente, og hvordan hænger det sammen med SUU (2010-11), alm. del, svar på spørgsmål 319?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:24

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, som hun udtaler til Ritzau den 3. november 2011, at det er nyt, at en stor andel af midlerne til psykiatriområdet fra satspuljen er permanente, og hvordan hænger det sammen med SUU (2010-11), alm. del, svar på spørgsmål 319?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. Satspuljepartierne har i perioden 2003-2014 afsat 7,2 mia. kr. til initiativer i psykiatrien. Af de midler er 5,6 mia. kr. afsat permanent. Med den netop indgåede satspuljeaftale er der afsat 830 mio. kr. over 4 år til psykiatrien. Af de midler er de 530 mio. kr. afsat permanent. På den måde har regeringen i lighed med tidligere år prioriteret betydelige permanente midler til psykiatrien. Det er selvfølgelig sket med alle satspuljepartiernes tilslutning.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:25

Jane Heitmann (V):

Tak. I perioden 2001-2011 er der tilført psykiatrien 4,2 mia. kr. fra satspuljen. Af de 4,2 mia. kr. er 2,3 mia. kr. permanentgjorte. Det betyder, at andelen af satspuljemidler har været voksende i perioden. Det går jeg ud fra at ministeren er enig i. I 2010 var der afsat 995 mio. kr. til psykiatrien, hvoraf 963 mio. kr. blev permanentgjort, altså næsten 100 pct. I 2011 var der 830 mio. kr. at gøre godt med i satspuljen, hvoraf 480 mio. kr. er permanentgjorte, altså lige under 50 pct.

SF's psykiatriordfører har i en pressemeddelelse givet udtryk for følgende: I 10 år har psykiatrien været underprioriteret, og det vil tage tid at rette op på det. Vil ministeren kort redegøre for, hvordan det statement flugter med den økonomiske virkelighed, som jeg netop har skitseret?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen overordnet vil jeg jo starte med at glæde mig over, at der er den brede enighed, der er, og den opbakning, der er, til at sikre permanente midler til psykiatrien. Det sikrer en stabilitet og en kontinuitet, som jeg tror er helt afgørende. Det er også en del af ønsket, når vi siger, vi vil ligestille psykiatrien med somatikken, altså med de fysiske sygdomme, og sørge for, at det også bliver et område, hvor der er stabilitet, kontinuitet og en stærk faglighed til glæde for de patienter og pårørende, der er på området.

I forhold til det konkrete citat vil jeg sige, at jeg sådan set er helt enig i, at det økonomiske efterslæb, der er på psykiatriområdet sammenlignet med det somatiske område, har rigtig mange år på bagen. Derfor er det heller ikke et efterslæb, man kommer til at kunne indhente eller gøre op med lige med det samme. Men med satspuljeaftalen for i år har vi taget et første skridt, og derefter følger jo så mange skridt, som vi når i vores regeringsperiode, og hvert skridt vil være så langt, som det økonomiske råderum giver mulighed for. Men det er en helt klar ambition for regeringen, det fremgår også af regeringsgrundlaget, at der skal ske en ligestilling.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:27

Jane Heitmann (V):

Tak. Nu nævner ministeren, at regeringen har taget første skridt. Jeg forstår ikke helt den udlægning. Ministeren vil måske uddybe, hvori det første skridt helt konkret består, og hvor det afgørende adskiller sig fra det, vi kender fra de tidligere år.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen det første skridt består jo i, at der med den aftale, der er indgået nu, er afsat flere midler, end der var lagt op til med den økonomiaftale, der var indgået mellem den tidligere regering og regionerne. Jeg medgiver, og det har jeg jo gjort under hele forløbet, at der ikke er tale om nogen revolution, der ikke er tale om, at vi pludselig har fået mulighed for at indhente det store økonomiske efterslæb, men der er dog tale om, at vi nu begiver os på vej.

Sammen med ønsket og målsætningen om at indhente det økonomiske efterslæb, der er på psykiatriområdet i forhold til det somatiske område, følger jo andre spor i ligestillingsarbejdet. Det gælder, når vi f.eks. snakker en differentieret behandlingsgaranti, hvor alvorligheden af sygdommen skal vurderes. Så det er ikke kun det somatiske område, man skal kigge på, det er også det psykiatriske. Og når vi snakker om opgradering af de bygningsmæssige tiltag rundt omkring i vores sundhedsvæsen, skal psykiatrien også medtages, og når vi snakker om den langsigtede handleplan, som regeringen vil udarbejde på det psykiatriske område, er det et selvstændigt mål at adressere, hvordan vi kan sikre den her vigtige ligestilling.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:28

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg glæder mig over, at jeg hører ministeren sige, at der principielt ikke er noget, der er anderledes i år omkring satspuljeforhandlingerne og de midler, der er afsat, i forhold til de tidligere år. I forlængelse af det bliver jeg så nødt til at spørge, om ministeren vil redegøre for, hvordan det hænger sammen med S' og SF's valgløfter om at tilføre psykiatrien 2 mia. kr. hvert år og dertil sætte psykiatrien på finansloven, når jeg nu netop lige har kunnet konstatere, at der faktisk ikke er noget i år, der er anderledes end i de forudgående år?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det ligger sådan set temmelig meget i sagens natur, når vi snakker satspulje. Da fru Jane Heitmanns parti var regeringsparti, da statsministeren var fra Venstre, så blev satspuljeaftalen indgået i enighed af alle satspuljepartier, herunder også mit eget parti.

Nu er mit eget parti så en del af regeringen, men det betyder jo ikke, at der er sket en ændring, i den forstand at det stadig er en enighed, der er opnået mellem alle satspuljepartierne og dermed også fru Jane Heitmanns parti. Så nej, der er ikke sket noget brud. Derfor er der jo en høj grad af kontinuitet, og det er sådan set også det, der er hele fundamentet for den måde, vi udmønter og forhandler satspuljeaftaler på. Så jeg kan bare bekræfte, at det bygger videre på de fælles aftaler, som satspuljepartierne, som begge vores partier er en del af, har indgået gennem årene.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Jane Heitmann.

Kl. 16:30

Spm. nr. S 699

25) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Hvis en stor andel af permanente midler til psykiatrien fra satspuljen skal få kritikken om »sporadiske og tilfældige midler« til psykiatrien til at forstumme, hvornår mener ministeren så, at kritikken burde være stoppet, henset til at de permanente midler i nogen tid har udgjort hovedparten af satspuljens midler til psykiatrien, jf. SUU (2010-11), alm. del, svar på spørgsmål 319?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:30

Jane Heitmann (V):

Hvis en stor andel af permanente midler til psykiatrien fra satspuljen skal få kritikken om »sporadiske og tilfældige midler« til psykiatrien til at forstumme, hvornår mener ministeren så, at kritikken burde være stoppet, henset til, at de permanente midler i nogen tid har udgjort hovedparten af satspuljens midler til psykiatrien, jf. SUU 2010-11, alm. del, svar på spørgsmål 319?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringens mål er sikre en permanent økonomisk prioritering af psykiatrien, og derfor er jeg også utrolig glad for, at vi fik sammenfat en ny satspuljeaftale for 2012 til 2015, som prioriterer og styrker indsatsen over for personer med psykiske sygdomme. Med aftalen har vi – regeringen og satspuljepartierne – sikret en særlig indsats for børn og unge med psykiske sygdomme og for pårørende, og vi har målrettet midler til behandling af ikke psykotiske lidelser, spiseforstyrrelser og behandling af personer med psykiske lidelser og misbrug.

Regeringen vil nu sammensætte et udvalg, som i 2012 vil komme med anbefalinger til, hvordan behandling af mennesker med psykiske sygdomme tilrettelægges og gennemføres bedst muligt. Regeringen vil med afsæt i anbefalingerne udarbejde en langsigtet plan for den fremtidige udvikling og udbygning af indsatsen over for menne-

sker med psykiske sygdomme. Med den her plan vil regeringen sikre, at den fremtidige udbygning og udvikling af psykiatrien hverken bliver sporadisk eller tilfældig.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:32

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg vil da også gerne kvittere for et rigtig godt forløb i forbindelse med satspuljeaftalen. Jeg synes ligesom ministeren, at vi har fået en rigtig god aftale i hus, som samtlige partier er enige om, og jeg kan selvfølgelig også bakke op om den aftale.

Sporadiske og tilfældige midler var ministerens egne ord, og det foranlediger mig til at holde fast og igen spørge ministeren: Mener ministeren, at de permanente midler fra satspuljen er en lige så god løsning på psykiatriens udfordringer som det at være på finansloven? Og i givet fald, hvorfor gik SF så til valg på at sætte psykiatrien på finansloven?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringen vil prioritere psykiatrien meget højt, og som sagt er der et økonomisk efterslæb. Derfor er det også vigtigt, at psykiatrien får et økonomisk løft, og der må vi jo konstatere, at med den økonomiske situation, vi står i, og med den alvorlige økonomiske status for kassebeholdningen for landet her, vi har overtaget, så er det altså der, hvor der er midler til det løft, som jeg mener er så afgørende politisk. Så efterslæbet er der fortsat. Der, hvor vi har mulighed for at gøre noget ved det og sætte nogle initiativer i søen, som kan være de første skridt i forhold til det, er i forbindelse med satspuljemidlerne, og det afgørende for mig er, at vi sikrer et løft af psykiatrien.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:33

Jane Heitmann (V):

Jeg hører ministeren sige, at efterslæbet fortsat er der. Hvad har motiveret SF og regeringen til ikke at sætte psykiatrien på finansloven, når det nu bl.a. var det, man gik til valg på?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg også lige prøvede at redegøre for, er det er afgørende for mig, at vi får løftet psykiatrien. Og jeg må sige, at vi står i en alvorlig økonomisk situation, og det sted, hvor der er midler til at sikre det løft af psykiatrien, som vi heldigvis er enige om er meget afgørende – det afspejler sig jo i den netop indgåede satspuljeaftale – er i satspuljen. Satspuljen er jo også en del af finansloven. Det politisk afgørende for mig har været at kunne sikre et løft af psykiatrien.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 16:34

Jane Heitmann (V):

Nu har ministeren gentagne gange nævnt, at man fra regeringens side gerne vil sidestille de psykiske lidelser med de fysiske. Så til sidst synes jeg at jeg bliver nødt til at spørge ministeren: Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre det?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Helt grundlæggende kan man jo sige, at den langsigtede handlingsplan, vi får udarbejdet, lige præcis skal påvise, hvordan vi fremover sørger for den ligestilling, hvordan vi får gjort op med de steder, hvor der er et efterslæb, hvordan vi sikrer, at psykiatrien også bliver en del af den bygningsmæssige opgradering, der foregår rundt omkring i vores sygehusvæsen nu.

Så handler det om at sige, at når vi sætter nye skibe i søen, f.eks. en differentieret behandlingsgaranti, så skal det faglige arbejde ikke kun koncentrere sig om somatikken. Det er ikke kun inden for somatikken, altså de fysiske sygdommes verden, at man kan være alvorligt syg og have brug for at få hurtig behandling. Det er så sandelig også inden for psykiatrien, og derfor kan man se det som et meget konkret eksempel på den her ligestilling, at når vi nu har bedt Sundhedsstyrelsen om at udarbejde et oplæg til det, så gælder det altså såvel psykiatrien som somatikken, altså de fysiske sygdomme. Så det er noget, der går igen mange steder i regeringens arbejde, men helt grundlæggende er det jo det, den langsigtede handleplan skal give svarene på, altså hvordan vi sikrer den helt nødvendige ligestilling.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Jane Heitmann.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er af fru Sophie Løhde.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 851

26) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at S-SF inden folketingsvalget fik tydeliggjort over for vælgerne, at en rød regering ville sikre, at Region Syddanmark mister penge til byggeriet af et nyt universitetshospital i Odense, hvis den vælger at bevare akutfunktionen i Svendborg?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:35

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at S-SF inden folketingsvalget fik tydeliggjort over for vælgerne, at en rød regering ville sikre, at Region Syddanmark mister penge til byggeriet af et nyt universitetshospital i Odense, hvis den vælger at bevare akutfunktionen i Svendborg?

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg skal lige være sikker på, at jeg svarer på det rigtige spørgsmål.

Som jeg har svaret før i den her sag, senest i spørgetiden sidste onsdag, lægger regeringen vægt på, at det er de folkevalgte regionsråd, som med udgangspunkt i deres kendskab til forholdene i de enkelte regioner og med sundhedsfaglig rådgivning beslutter, hvordan sygehusvæsenet skal drives. Det har vi tilkendegivet før valget, og det mener vi fortsat.

Region Syddanmark har efter mange overvejelser og debatter valgt at placere den fremtidige akutmodtagelse på det nye universitetshospital i Odense, mens akutmodtagelsen i Svendborg opretholdes, indtil det nye universitetshospital tages i brug. Det er den beslutning, der gælder nu, og som jeg naturligvis respekterer.

Når det er sagt, har jeg tilkendegivet over for regionen, at hvis regionsrådet skulle komme frem til en ny beslutning, tager vi en drøftelse med dem om de ændringer, de gerne vil lave, men da vilkårene, der lå til grund for tilsagnet om det nye universitetshospital i Odense, der blev givet af VK-regeringen i juni i år, ikke længere vil blive opfyldt med en sådan ny beslutning, vil der skulle træffes beslutning om konsekvenserne for det tidligere tilsagn til det nye universitetshospital. En ny løsning vil også indebære, at regionen skal indhente faglig rådgivning fra Sundhedsstyrelsen. Det vil vi så også skulle have en drøftelse af.

Jeg kan oplyse, at jeg har foreslået regionrådsformand Carl Holst, at embedsmændene fra mit ministerium og fra Region Syddanmark på et møde afklarer de spørgsmål, som regionen har rejst i sagen. Det møde er aftalt til den 1. december.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:37

Sophie Løhde (V):

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt ministeren virkelig fik det rigtige talepapir op af chartekket for et øjeblik siden. For jeg spurgte ikke om, hvornår Region Syddanmark havde besluttet det ene og det andet, eller om, hvornår ministeren skal holde møde med regionrådsformanden. Det var vældig, vældig interessant, men det var ikke det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte bare, om ministeren virkelig i ramme alvor mener, at hendes eget parti sammen med Socialdemokraterne inden folketingsvalget fik tydeliggjort over for vælgerne, at forståelsen af f.eks. landdistriktministerens skriftlige valglofte, som jo i øvrigt blev bakket op af statsministeren og udenrigsministeren, er, at såfremt regionen træffer en ny beslutning om at placere en ny akutmodtagelse i Svendborg, er præmien fra regeringen, at det bliver på bekostning af supersygehuset i Odense. Det er jo i øvrigt en holdning, som landdistriktministeren meget ivrigt under valgkampen omtalte som en ren Ebberød Bank-holdning at have.

Med andre ord: Mener ministeren, at S og SF fik tydeliggjort over for vælgerne, at regeringen tager regionens penge, såfremt regionen opfylder det, som regeringen har lovet?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Men det er jo lige præcis her, at man må sige, at det jo ikke er regionens penge, som fru Sophie Løhde siger. Det er jo ikke nogle penge, der er givet til Region Syddanmark som en blankocheck til at opbygge et sygehusvæsen for. Det er nogle penge, der er givet til et helt konkret projekt med en helt konkret dimensionering af Odense Universitetshospital. Derfor er det sådan set heller ikke mine penge, og det har ikke på den måde på noget tidspunkt været nogle penge, der

har været givet til Region Syddanmark. Det er penge, der er givet til en konkret dimensionering af projektet.

Det er også derfor, at det ikke er irrelevant at gøre rede for, hvad det er for en proces, der vil gå i gang, hvis man træffer en ny beslutning, for så skal der indhentes ny sundhedsfaglig rådgivning, så skal der foretages en ny vurdering af, hvad den nye beslutning, som man måtte træffe, vil betyde; altså hvad den konkrete indretning, man måtte vælge, måtte betyde for det økonomiske tilsagn, der er givet. Der er nogle konkrete, faktuelle afklaringer, man har behov for i regionen, og derfor bliver der nu holdt et møde i mit ministerium.

Men det er vigtigt at sige, at pointen lige præcis er, at det ikke er regionens penge, som fru Sophie Løhde kalder det. Det er nogle penge, der er blevet givet til en konkret sygehusplan.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:39

Sophie Løhde (V):

Så må man jo også forstå ministerens svar på en sådan måde, at ministeren rent faktisk anerkender, at landdistriktsministeren og statsministeren og udenrigsministeren ikke rigtig fik tydeliggjort over for vælgerne, at man rent faktisk ikke mente det, man rendte rundt og lovede i valgkampen.

Kan ministeren så ikke forklare, hvorfor S og SF egentlig har valgt at bryde det her valgløfte om at bevare akutfunktionen i Svendborg? Det, jeg mener, er, at alle de mange andre brudte valgløfter er blevet forklaret med, at ministeren ikke kan finde sit pengetræ, eller at det er på grund af De Radikale, der siger nej, men i den her sag har jeg ikke hørt De Radikale sige nej, og økonomisk betyder det jo heller ikke noget for regeringen, eftersom Region Syddanmark har meldt ud, at den er klar til at finde pengene til akutfunktionen i sit eget budget. Så hvorfor er det, man fra regeringens side bryder det her valgløfte?

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Fru Sophie Løhde vil gerne lægge mange præmisser ud om, hvad man skulle mene og sige og gøre. Jeg har meget tydeligt sagt både i dag, i sidste uge og for så vidt også på samrådet i går og ved de andre lejligheder – dejligt mange lejligheder – vi har haft til at drøfte det her, at regeringen respekterer, at det er regionerne, der træffer de her beslutninger. Det var det, vi sagde før valget, og det er det, vi siger nu, efter valget. Det er regionerne, der træffer de her beslutninger – de skal indhente sundhedsfaglig rådgivning – men det er regionerne, der sidder med det lokale kendskab, og det respekterer vi.

Vi respekterer den beslutning, der ligger nu, men vi respekterer også, hvis man træffer en ny. Så skal der tages nogle konkrete drøftelser, og det er også blevet meldt klart ud fra starten. I forhold til hvad der skal tydeliggøres over for vælgerne, vil jeg også bare sige, at det jo aldrig har været midler, der er givet til Region Syddanmark, det har jo hele vejen igennem været midler, der er givet til en konkret sygehusplan og dimensionering, så det er jo ikke noget, der har forandret sig, fordi regeringsmagten er skiftet. Det endelige tilsagn, man gav i sommer fra VK-regeringens side, baserer sig jo på en konkret sygehusplan, og det er sådan set noget, der har ligget fast hele tiden.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:41

Sophie Løhde (V):

Det sidste er i hvert fald nok det nærmeste, vi kommer en indrømmelse af, at statsministeren, landdistriktsministeren og udenrigsministeren var på overordentlig dybt vand, når de i valgkampen gik rundt og gerne selv ville disponere over penge, som ministeren nu understreger ikke er regionens penge, men nogle overordnede penge.

Nu har vi gentagne gange hørt det her med, at regeringen respekterer, at det er Regionsrådets beslutning – det er det lokale kendskab, der skal afgøre det. Hvis det virkelig er korrekt, kan ministeren så ikke oplyse, hvorfor S og SF før, under og efter valgkampen blev ved med at fastholde det her famøse valgløfte om at bevare akutfunktionen, når Region Syddanmark rent faktisk den 13. december 2010 vedtog en revideret ansøgning for et nyt OUH, som ikke indebar en akutfunktion i Svendborg? Man havde jo så alligevel ikke respekt for Regionsrådets beslutninger. Eller har man kun respekt for Regionsrådets beslutninger, når det lige passer ind i ministerens argumentationsrække?

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Den her diskussion om valgløfter, og hvad man kan lægge frem før et valg, og hvad man så kan realisere efter et valg, er efterhånden ved at være lidt gammel. Jeg kan bare sige, at det, der har været den røde tråd i det her, er respekten for, at det er regionerne, der træffer den her beslutning – at det er Regionsrådet, der træffer beslutningen – respekten for den beslutning, de har truffet nu, og respekten for, at det er Regionsrådet, der kan træffe en ny beslutning. Så følger der jo en drøftelse, og den indgår vi gerne i, men det er sådan set det, der har været kernen i det her hele vejen igennem.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Sophie Løhde og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det næste spørgsmål af fru Liselott Blixt er efter anmodning fra spørgeren trukket tilbage. Herefter følger spørgsmål nr. 28 til forsvarsministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 853

27) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at ministerens parti og den øvrige regering er løbet fra partiernes eget forslag om, at der maksimalt må være 30 minutters transporttid til nærmeste akutsygehus? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:43

Spm. nr. S 264

28) Til forsvarsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at når den danske indsats i Afghanistan er slut, skal Danmark ikke have et forsvaret, der er klar til en ny operation i stil med krigen i Afghanistan, fordi det er for dyrt og Danmark er for lille?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:43

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at når den danske indsats i Afghanistan er slut, skal Danmark ikke have et forsvar, der er klar til en ny operation i stil med krigen i Afghanistan, fordi det er for dyrt og Danmark er for lille?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forsvarsministeren.

Kl. 16:44

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det er regeringens klare opfattelse, at det for Danmark ikke er et spørgsmål om, om vi møder verden omkring os, men om, hvordan vi møder den verden, der omgiver os. Vi kan ikke dukke os og undgå at blive ramt, når verden omkring os bliver ramt. Det er jo fuldstændig rigtigt, som der også står i spørgsmålet, at Danmark er et lille land, men efter vores opfattelse gør det kun vores ønske om fællesskab med andre lande desto større og vores vilje til solidaritet med stærke allierede endnu stærkere.

Derfor vil regeringen føre en aktiv udenrigspolitik, som betyder, at vi kan være med også i fremtidige internationale operationer, når der er brug for det, sammen med vores alliancepartnere, med vores kapaciteter til det, fordi det faktisk nytter.

Det er så ikke et spørgsmål om, at vi skal opsøge et nyt Afghanistan. Det er et spørgsmål om at være klar til at engagere os i de konflikter, der opstår, og som vi kan hjælpe med at løse. Og det er et spørgsmål om, at det jo også er i vores eget lands interesse at bidrage som en del af stærke alliancer med andre lande.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:45

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det jo sådan, at forsvarsministerens partifælle, den tidligere meget aktive forsvarsordfører hr. John Dyrby Paulsen, som nu er partiets finansordfører, har en anden opfattelse. For han har meget klart til Politiken tilkendegivet, at krigen i Afghanistan er en undtagelse.

Jeg skal så bare lige have ministeren til at bekræfte, at de udtalelser, som hr. John Dyrby Paulsen er kommet med, om, hvordan Socialdemokraterne ser på eventuel krig med hærsoldater, altså ikke er regeringens opfattelse.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forsvarsministeren.

Kl. 16:45

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Nu var jeg måske lige uopmærksom et øjeblik, jeg fik ikke helt fat i, hvornår det var, hr. John Dyrby Paulsen var kommet med den udtalelse, som han er kommet med, eller i hvilken sammenhæng den var afgivet.

Der er ingen tvivl om, at det er regeringens opfattelse, at vi skal engagere os internationalt, at også selv om vi skal igennem en situation, hvor vi jo skal hjælpes ad med at lave reduktioner i forsvaret, så er noget af det, vi skal blive ved med at kunne, at være engagerede på den internationale politiske scene og løfte vores del – noget,

som i øvrigt nyder stor respekt hos vores alliancepartnere, og som også gør forsvaret til et attraktivt sted for unge mennesker.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:46

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror bare, at jeg vil tillade mig at konkludere, at regeringen er af en anden opfattelse end den tidligere forsvarsordfører fra Socialdemokraterne.

Nu har jeg nærlæst regeringsgrundlaget, for jeg er jo meget interesseret i at finde ud af, hvad det er, regeringen tænker om internationale missioner, og der kan jeg se i regeringsgrundlaget, at der står, at danske bidrag til internationale missioner fremover skal være kvalitativt frem for kvantitativt funderet. Hvordan skal det forstås?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:47

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jamen i virkeligheden kan man vel sige, at den situation, vi har haft, med det danske engagement i Libyen og den rolle, som vi ydede med vores flyvevåben, jo ikke handlede om at være mange folk til stede. De var, da operationen havde flest folk, så vidt jeg husker, omkring 130, og i den sidste lange periode var de 73 folk på jorden dernede. Ikke desto mindre ydede de folk et meget, meget væsentligt bidrag til det, der blev den succesfulde mission i Libyen, og det er i virkeligheden det, der menes.

Det, der er vigtigt, er, at vi er til stede på den rigtige måde, på den kvalificerede måde. Det er ikke, som jeg også sagde før, et spørgsmål om at rejse ud i verden og opsøge et nyt Afghanistan eller opsøge nye konflikter. Det handler om at være til stede på den relevante måde i de internationale konflikter, der er.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:47

Gitte Lillelund Bech (V):

Man kunne jo, når man læser regeringsgrundlaget, få den opfattelse, at regeringen mener, at man tidligere ikke har været kvalitativt til stede. Så jeg skal sådan set bede ministeren om at definere, hvad det er for nogle militære operationer inden for de seneste 20 år, som ikke har været kvalitativt funderet. Er det, da vi havde soldater i Gaza i 1956? Så går vi mere end 20 år tilbage. Er det Olfert Fischer-operationen i 1990? Er det indsatsen i Kroatien, i Bosnien, i Kosova, i Afghanistan, i Irak, eller er det indsatsen i Libyen, der ikke har været kvalitativt funderet?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:48

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg synes, at de steder, hvor vi har været til stede, har vi været det på en relevant og en god måde. Det afgørende i den her sammenhæng er, når vi kigger fremad, at sige: Det er ikke et spørgsmål om at være mange, det er et spørgsmål om at være der på den rigtige måde. Og i nogle situationer vil det jo betinge, at man kan stilles i en situation som i Afghanistan, hvor vi også sammenlignet med de andre nord-

ske lande og i øvrigt er kommet til at være relativt mange til stede. Men der vil også være situationer som indsatsen i Libyen, som jeg nævnte før, eller for den sags skyld vores væsentlige bidrag til bekæmpelsen af pirateri ved Afrikas Horn, hvor det jo ikke er et spørgsmål om at være mange til stede, men hvor vi er der med den helt rigtige og relevante kapacitet.

Det vil jo være sådan med de konflikter, som udvikler sig, at der må vi forholde os helt konkret i fællesskab, også med spørgerens parti, til, hvad der så er den relevante og kvalificerede måde at være til stede på.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til forsvarsministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:49

Spm. nr. S 266

29) Til forsvarsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at de 10 års internationale indsats i Afghanistan har bragt fremskridt, og at den militære indsats har nytte?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:49

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at de 10 års internationale indsats i Afghanistan har bragt fremskridt, og at den militære indsats har nytte?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forsvarsministeren.

Kl. 16:49

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg har med interesse noteret mig, at dagens spørgsmål fra spørgeren minder en del om spørgsmål nr. S 183 fra samme spørger. Det spørgsmål besvarede jeg skriftligt den 21. oktober 2011, og det vil være naturligt for mig at holde mig til linjen i det svar, som blev givet skriftligt.

FN har, som jeg ved det er spørgeren bekendt, i sit mandat for indsatsen i Afghanistan anmodet det internationale samfund om at hjælpe den afghanske regering med at skabe og bevare sikkerhed og udstrække sin myndighed til hele landet, at fremme fred og stabilitet i regionen og globalt samt at bidrage til at forbedre levevilkårene for den afghanske befolkning.

Ingen ved jo, hvordan situationen ville have været i Afghanistan uden den internationale indsats, uden ISAF, herunder uden det danske bidrag. Det er jo meget svært at lave en sådan kontrafaktisk vurdering af, hvordan det ville have været. Men den samlede internationale indsats, militære såvel som civile, har gjort den afghanske regering i stand til at påbegynde en statsopbygning, at opbygge et tals-tærkt forsvar og politi og at forbedre en række serviceydelser for befolkningen. Det havde næppe været muligt uden militær støtte. De danske styrker har bidraget til at skabe sikkerhed og bidrager nu i stigende grad til at uddanne de afghanske styrker til selv at varetage opgaven.

Konkret fremgår det som bekendt af afrapporteringen for den danske indsats i Afghanistan 2010, at den danske indsats bl.a. har bidraget til større bevægelsesfrihed for de civile i det område, hvor vi er, især i og omkring Gereshk by. Det drejer sig dels om den almene sikkerhed, dels om adgang til veje og infrastruktur samt lokale mar-

keder. Den øgede civile bevægelsesfrihed har også gjort det muligt for den lokale administration at begynde at fungere. Det fremgår endvidere, at danske styrker har gennemført en militær kapacitetsopbygning af de afghanske sikkerhedsstyrker i og omkring Gereshk og bidraget til opbygning af en afghansk garnisonsenhed i nærheden.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:52

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Det var en flot højtlesning af svaret på spørgsmål nr. S 183.

Der bliver bare ikke svaret på, om det har nytte noget. Der står, at den militære støtte har understøttet nogle ting, men jeg vil gerne have ministeren til at svare på, om indsatsen har nytte – ja eller nej.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:52

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg skylder sådan set spørgeren at svare helt ærligt. Jeg kunne se, at min taletid var ved at løbe ud, og i respekt for formanden ville jeg ikke læse resten af mit svar op, og da det så passede med, at jeg kunne cutte det af der, så cuttede jeg det af der. Derfor vil jeg nu læse resten af svaret op, og det er for at være sikker på, at den fulde afdekning er sket, sådan som det bør være:

Gradvis overdragelse af sikkerhedsansvaret i og omkring Gereshk er påbegyndt. 3. kandak påtager sig jo, som spørgeren også ved, et større sikkerhedsansvar for sikkerheden omkring Gereshk og løser gradvis og mere selvstændigt sikkerhedsopgaver på vej mod at kunne varetage noget af det ansvar for sikkerheden, sådan som det er meningen. Så hvis jeg skal opsummere mit svar ud fra de 2 minutters oplæsning fra før og så det minut, jeg har haft nu, så vil jeg sige, at jeg mener, at der er god grund til at konkludere, at 10 års international indsats i Afghanistan har bragt fremskridt, og at den nytter noget.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:53

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Så er jeg jo meget interesseret i at vide, om forsvarsministeren taler på hele regeringens vegne. Det tror jeg sådan set også vores soldater er interesseret i at vide, for det har der indimellem været lidt tvivl om. Så jeg vil bare have forsvarsministeren til at bekræfte, at han taler på både egne og udenrigsministerens vegne, når han siger, at den militære indsats har nytte.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:53

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jamen der er ingen tvivl om, at den militære indsats har nytte. Men når vi kigger på Afghanistan, og det ved jeg at spørgeren med sin erfaring og tidligere position som forsvarsminister også udmærket er klar over, så er det sådan, at det at arbejde sig frem i Afghanistan, det at lave ændringer i Afghanistan, er besværligt, og at det er en vej, som vi også over de kommende år bevæger os frem af, og hvor der givetvis vil være tilbageslag og bump på vejen osv. Men det har nyt-

tet. Man skal bare ikke bilde sig selv ind, at det her er en dans på roser.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu prøver jeg at få et ja eller nej-svar igen: Tegner forsvarsministeren både udenrigsministerens og forsvarsministeren holdning, når forsvarsministeren siger, at den danske militære indsats i Afghanistan har nytte – ja eller nej?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Ja. Jeg tegner forsvarsministerens holdning, udenrigsministerens holdning og de øvrige ministres holdning, når jeg siger, at det er regeringens opfattelse, at indsatsen i Afghanistan har nytte.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet sluttet. Tak til fru Gitte Lillelund Bech, og tak til forsvarsministeren.

De næste to spørgsmål af hr. Troels Lund Poulsen er efter ønske fra spørgeren overgået til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 32, til ministeren for ligestilling og kirke er af hr. Christian Langballe.

Spm. nr. S 847

30) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad mener ministeren om, at den nuværende forsvarsforligskreds er blevet lovet, at der ikke kan ske en udskillelsesprocedure om indkøb af skibsbaserede helikoptere uden inddragelse af forsvarsforligskredsen?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Spm. nr. S 849

31) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvordan stiller ministeren sig til den tidligere forsvarsministers tilfald om at inddrage og give forsvarsforligskredsen mulighed for at stille spørgsmål til forsvarrets indstilling, når de tre skibsbaserede helikoptere skal begrænses til to kandidater, jf. processen omkring indkøb af nye skibsbaserede helikoptere?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Spm. nr. S 856

32) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Kan ministeren uddybe, hvad det er, der for ministeren gør den svenske kirke til et fyrtårn og et forbillede?

Skriftlig begrundelse

I et interview med ministeren i Kristeligt Dagblad den 24. oktober 2011 har ministeren udtalt, at den svenske kirke for ham står som et fyrtårn og et forbillede for den danske folkekirke.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe bedes oplæse spørgsmålet.

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Kan ministeren uddybe, hvad det er, der for ministeren gør den svenske kirke til et fyrtårn og et forbillede?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Det, som spørgeren henviser til, er jo en artikel i Berlingske Tidende, og jeg kan da godt forstå, at den kan give anledning til spørgsmål, specielt hvis man læser overskriften, hvor der står, at kirkeministerens vil frigøre kirke og stat. Når man så læser ned i artiklen, kan man jo hurtigt se i forhold til det, som jeg er blevet citeret for, at det eneste, jeg siger, er, at jeg vil give kirken mere selvbestemmelse, og at vi gerne vil gøre folkekirken mere demokratisk, gøre den stærkere.

Det med det kirkelige fyrtårn er, sådan som jeg ser det, ikke noget, som jeg kan citeres for, men det med forbilledet er fuldstændig korrekt. Det, som jeg er citeret for om forbilledet, og det, jeg mener – og det skal læses i den kontekst – er, at forbilledet er, at man i 2000 slap båndene mellem stat og kirke i Sverige. Og det er jo det, som vi også lægger op til i Danmark, og som også står i regeringsgrundlaget, og som ordføreren og jeg rent faktisk skal over og snakke om her om 5 minutter, nemlig: Hvordan kan vi kigge på en styrelseslov i en dansk kontekst for den danske folkekirke?

Så det forbilledige ligger i, at man har strukket båndene lidt og er gået væk fra diskussionen om adskillelse af kirke og stat i Sverige, og det er det, som jeg synes er positivt. Og så har der været negative ting, ingen tvivl om det, omkring den svenske kirke og også kirkemødet; der har været masser af udfordringer, men det er det med båndene, og det er det demokratiske, som jeg synes er smukt.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Jeg har i min begrundelse henvist til den artikel, hvor kirkeministeren udtaler sig, så det behøver jeg ikke gøre mere opmærksom på.

Men det, jeg vil sige med det, er, at det jo ganske enkelt ikke er rigtigt. I det svenske kirkeråd, som er den øverste myndighed i den svenske kirke, er der 251 pladser, og heraf er 153 direkte udpeget af de politiske partier, mens 98 er loyale over for partierne, hvilket vil sige, at den svenske kirke er endt med at blive meget mere politisk, end den var før. Man har simpelt hen fået et politisk miniparlament i kirkerådet.

Jeg kan ikke rigtig forstå det, når kirkeministeren går ud og siger, at det skulle være et forbillede. Så må jeg sige, at så spørger jeg mig selv: Har kirkeministeren undersøgt sagen, før kirkeministeren henviser til det svenske kirkeråd som et forbillede?

	Kl. 16:58	det er den politiske beslutning, han fortryder mest at han har taget. Gør det indtryk?	Kl. 17:01
Anden næstformand (Søren Espersen): Kirkeministeren.			
	Kl. 16:58	Anden næstformand (Søren Espersen): Ministeren.	Kl. 17:01
Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen): Jeg vil da gerne tage det én gang til. Det, som jeg sagde i min indledning, var, at det, at man har løsnet båndene mellem stat og kirke, er det, der er det forbilledlige. Det er det, jeg godt kan lide. Beslutningen om, hvem der så kommer til at sidde i hvad og hvor, er jo demokratisk – det er demokratiets vilkår. Sådan er det også her i Folketingssalen, om man kan lide det eller ej. Men det, som jeg synes er positivt, er, at man i stedet for at snakke om adskillelse af kirke og stat slipper båndene en lille smule. Det er fint.	Kl. 16:58	Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen): Det er jo ikke det, jeg forholder mig til i artiklen. Så vil jeg også lige gøre spørgeren opmærksom på, at der er mange andre end statsministeren, der har udtalt sig. Der er mange, der synes, at den udvikling, der er sket i Sverige, er positiv. Jeg ved godt, at der er nogle bevægelser i Sverige – det, man i Danmark kalder den kirkelige højrefløj – som i det svenske kirkemøde ligesom er blevet marginaliseret, men igen er det et udtryk for og en konsekvens af, at man har fået demokrati.	Kl. 17:02
Anden næstformand (Søren Espersen): Hr. Christian Langballe.			
	Kl. 16:59	Anden næstformand (Søren Espersen): Dermed er spørgsmålet sluttet. Det næste spørgsmål er ligeledes til kirkeministeren og ligeledes af hr. Christian Langballe.	Kl. 17:02
Christian Langballe (DF): Altså, nu er der andre steder rundtomkring i Europa, hvor man har løsrevet kirken fra staten, så når kirkeministeren henviser til Sverige, må der være en særlig grund til det. Jeg siger så bare, at den svenske kirke er blevet meget mere politisk, og lur mig, om det ikke også er grunden til, at der har været de udmeldelser. Hvis man går ind på den svenske kirkes hjemmeside, er det simpelt hen en katapult for politiske budskaber. Teologien er forsvundet, og man diskuterer ikke det kristne budskab. Nej, det er en måde, hvorpå politikerne så at sige kan markere sig i den offentlige debat. Når kirkeministeren henviser til Sverige, må der være en særlig grund til, at det er Sverige, han henviser til, ellers kunne han henvise til Tyskland eller alle mulige andre lande.	Kl. 16:59	Spm. nr. S 858 33) Til ministeren for ligestilling og kirke af: Christian Langballe (DF): Hvordan harmonerer ministerens tale om større selvbestemmelse med, at ministeren og regeringen vil pålægge folkekirken et kønsneutralt ægteskab?	
Anden næstformand (Søren Espersen): Ministeren.	Kl. 16:59	Skriftlig begrundelse Ministeren ville først gerne have adskilt kirke og stat, senere har ministeren udtalt, at kirken skal frigøres fra staten, så den får større selvbestemmelse. Der henvises endvidere til regeringsgrundlaget s. 74 og s. 66.	
		Anden næstformand (Søren Espersen): Hr. Christian Langballe bedes oplæse spørgsmålet.	Kl. 17:02
Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen): Grunden til, at jeg henviste til Sverige, er, at vi på mange områder sammenligner os med Sverige. Hvis ordføreren havde læst andre artikler, ville han kunne se, at jeg også fremhæver Norge som et godt eksempel på, at der sker en masse ting. Jeg vil igen sige, at det, som jeg synes er positivt, er, at man har løsnet båndene. I dag skal vi over og snakke om, hvordan vi kan finde en ny model for en ny styrelseslov i Danmark. Og med hensyn til det teologiske og hvad man diskuterer, er det ikke noget, jeg som kirkeminister blander mig i. Med hensyn til det demokratiske vil jeg igen sige, at det er demokratiets vilkår, at man ikke kan bestemme, hvem der bliver valgt. Sådan må det altid være.	Kl. 17:00	Christian Langballe (DF): Tak til formanden. Hvordan harmonerer ministerens tale om større selvbestemmelse med, at ministeren og regeringen vil pålægge folkekirken et kønsneutralt ægteskab?	Kl. 17:02
Anden næstformand (Søren Espersen): Hr. Christian Langballe.	Kl. 17:00	Anden næstformand (Søren Espersen): Kirkeministeren.	Kl. 17:02
Christian Langballe (DF): Jeg må så bare konkludere, at kirkeministeren henviser til Sverige, men måske ikke helt har undersøgt, hvordan den svenske model er skruet sammen. Jeg vil så godt spørge, om det gør indtryk på kirkeministeren, at den tidligere socialdemokratiske statsminister, der gennemførte adskillelsen af kirke og stat, Göran Persson, har været ude at sige, at		Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen): Nu er det jo en festens dag i dag, og måske har virkeligheden overhalet spørgsmålet. For det, man jo kan læse i Politiken og andre medier, er, at regeringen vil give homoseksuelle lov til at blive kaldt for ægtefæller, at blive viet på rådhuset og indgå ægteskab – det samme også i folkekirken; altså at indgå ægteskab og blive ægtefæller. Vi har ikke talt om, at vi vil pålægge folkekirken et kønsneutralt ægteskab. Det står der heller ikke i regeringsgrundlaget. Det er der heller ikke tale om i dag. Og med hensyn til selvbestemmelse er det jo lige præcis det, som vi rent faktisk skal tale om i dag. Hr. Christian Langballe og jeg har tidligere talt om, at vi gerne vil give kirken mere selvbestemmelse og en ny styrelseslov, mere transparens om-	

kring økonomien og magtfordelingen osv. Så jeg synes et eller andet sted, at tingene harmonerer ganske fint. Men at vi vil pålægge folkekirken et kønsneutralt ægteskab, er ikke blevet sagt i dag, og det er heller ikke blevet sagt tidligere.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:03

Christian Langballe (DF):

Jeg forstår det ikke. Det kan godt være, at det ser sådan ud oppe i kirkeministerens hoved, men jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, kirkeministeren siger.

Kirkeministeren har villet have et kønsneutralt ægteskab og er også gået til valg på det. Det, jeg så bare siger, er, at jeg måske synes, at der er tale om – sådan kunne man i hvert fald tolke det – en høj grad af hykleri, når man på den ene side siger, at man vil have adskilt stat og kirke, det var det første, kirkeministeren sagde under valgkampen, og man nu er gået videre og på den anden side siger, at man vil have en kirkeforfatning, der gør, som kirkeministeren selv har udtalt, at han faktisk selv kan blive arbejdsløs.

Så spørger jeg mig selv: Hvad er interessen for kirkeministeren i folkekirkens indre forhold, når det er sådan, at man netop vil sikre kirken større selvbestemmelsesret? Jeg synes simpelt hen, der er noget, der overhovedet ikke hænger sammen, og jeg kan ikke forstå, at der ikke bliver svaret på det. Hvis det var sådan, at kirkeministeren mente, at folkekirkens indre anliggender skulle ordnes så at sige af et kirkeråd, eller hvad man nu kunne komme i tanker om, så ville selve den ritualdiskussion jo ikke foregå her i Folketinget. Hvad er det for noget?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:05

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg har næsten lyst til at spørge: Hvad for noget? Spørgeren har været rigtig meget igennem og har bevæget sig rigtig langt væk fra spørgsmålet.

Med hensyn til det, der blev sagt før valgkampen, tror jeg, det er vigtigt at anerkende, at kontraktpolitikens tid er forbi. Selvfølgelig går vi til valg på nogle forskellige ting, og så må man jo blive enige hen ad vejen. Men hvad det har med spørgsmålet at gøre, ved jeg ikke, så jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt: Vi har overhovedet ikke planer om – og det er heller ikke blevet sagt i dag – at pålægge et kønsneutralt ægteskab. Sådan er det.

Med hensyn til spørgsmålets første sætning om større selvbestemmelse har jeg sagt det nogle gange, og jeg vil sige det igen: Vi vil gerne kigge på en ny styrelseslov, som gør, at forholdene i folkekirken bliver mere transparente, det kan være omkring økonomien, det kan være omkring magtfordelingen. Det er der ikke noget for-dækt i.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:06

Christian Langballe (DF):

Hvis kirkeministeren mener, at folkekirken, hvad angår de såkaldt indre anliggender, selv skal være herre i eget hus, hvorfor har vi så den diskussion om de homofile vielser her i dag? Kirkeministeren må da mene, hvad han siger. Kirkeministeren siger på den ene side,

at vi i folkekirken skal være herre i eget hus, og på den anden side fremlægger kirkeministeren så et forslag om homofile vielser. Det synes jeg ikke harmonerer. Man sidder med den fornemmelse, at det dybest set bare er en politisk markering. Der er ikke nogen interesse i folkekirken. Det er lidt ligesom med den svenske kirke, hvor politikere bruger kirken til at lancere deres egne politiske mærkesager.

Jeg spørger: Hvordan harmonerer det forhold, at de kirkelige anliggender er det, som folkekirken selv skal ordne, med, at kirkeministeren jo selv har fremsat et forslag og er i gang med at revidere forskellig lovgivning?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:07

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det ville hjælpe ministeren rigtig meget, hvis spørgeren holdt sig til et spørgsmål. Det var en hel kaskade. Jeg vil hjælpe spørgeren med en ting omkring, hvorfor vi diskuterer spørgsmålet om homoseksuelle ægteskaber. Nu kommer hjælpen: Det er jo rent faktisk, fordi spørgeren har spurgt om det. Der står lige præcis her, om regeringen vil pålægge folkekirken et kønsneutralt ægteskab. Det er derfor, at det er det, vi diskuterer. Det bør ikke komme som en overraskelse. Jeg går ud fra, at spørgeren selv har skrevet det. Jeg kan selvfølgelig tage fejl.

Regeringen har ingen planer om at pålægge et kønsneutralt ægteskab eller tvinge noget som helst igennem på nogen som helst måde.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:08

Christian Langballe (DF):

Jeg må sige, at jeg ikke rigtig forstår det. Man kan sige, at hvis kirkeministeren har den holdning til folkekirken, at man i folkekirken skal være herre i eget hus, hvorfor så hele den diskussion med, at man vil indføre homofile vielser? Hvorfor er det blevet gjort til en politisk mærkesag, hvis det er, at det er kirkens eget indre anliggende? Jeg forstår det simpelt hen ikke. Mit spørgsmål er sådan set klart nok. Det er: Hvordan harmonerer det forhold, at kirken skal være herre i eget hus, med, at vi står og har den diskussion om homofile vielser her i Folketinget? Det var jo noget, man eventuelt kunne have rejst internt i folkekirken, det kunne være et behov, der rejste sig, og hvor man rejste diskussionen, men for kirkeministeren er det en politisk mærkesag.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:09

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil sige, at jo, der findes gråzoner, sådan som tingene er skruet sammen i dag med folkekirken og med Folketinget. Det medgiver jeg. Men det er jo netop derfor, vi gerne vil kigge på en ny styrelseslov. Det er, fordi der er de her gråzoner. Det siger folkekirken selv, det siger biskopperne, og det siger regeringen også, og det er jo netop derfor, vi vil gå ind og kigge på det. Det er, så der bliver renere linjer. Og igen: Grunden til, at vi diskuterer det her, er jo, fordi spørgeren selv har spurgt om det.

Kl. 17:10

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Christian Langballe, og tak til ministeren for ligestilling og kirke.

Det næste spørgsmål er stilet til ministeren for udviklingsbistand af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:10

Spm. nr. S 683

34) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ansvarlig økonomisk politik, at regeringen i sit oplæg til FFL 2012 påtænker at hæve ulandsbistanden, samtidig med at regeringen forventer et underskud på statens finanser på næsten 100 mia. kr.?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Mener ministeren, at det er udtryk for en ansvarlig økonomisk politik, at regeringen i sit oplæg til FFL 2012 påtænker at hæve ulandsbistanden, samtidig med at regeringen forventer et underskud på statens finanser på næsten 100 mia. kr.?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 17:10

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for spørgsmålet.

Med regeringsgrundlaget sætter vi fokus på, at Danmark skal have en aktiv og ansvarlig udviklingspolitik. Det er jo nødvendigt, hvis vi skal påvirke omverdenen i overensstemmelse med vores holdninger, med vores værdier og værne om værdien til at kunne ytre sig frit og leve et trygt liv uden fattigdom.

Jeg er glad for, at vi med vores finanslovsforslag lægger op til at hæve den danske udviklingsbistand. Det sagde vi inden valget at vi ville gøre, og det gør vi nu. Det langsigtede mål er at få bistandsprocenten tilbage på 1 pct. af BNI, og som led i den bestræbelse og bestræbelsen på at bekæmpe den globale fattigdom øger vi udviklingsbistanden med 234 mio. kr. i 2012 og yderligere 366 mio. kr. i 2013. Men grunden til, at 1-procentsmålsætningen ikke kan nås hurtigere, er naturligvis hensynet til statens finanser.

At Danmark har vist, at vi vil styrke vores internationale engagement, er allerede blevet bemærket. EU's høje repræsentant, Catherine Ashton, understregede, da jeg talte med hende i sidste uge, at en forøgelse af den danske udviklingsbistand ikke kun er en investering i at redde liv ude i verden. Det er også en investering i at redde Europa, skabe eksport, vækst, arbejdspladser i Europa. Denne udtalelse er netop et udtryk for, at et globalt engagement er en nødvendighed. Det bidrager også til at skabe fred og stabilitet og mindske flygtningestrømme. Så en stærk global indsats gør en forskel ude i verden, men det gør søreme også en forskel i Danmark.

Jeg er stolt af, at Danmark går foran i dette arbejde og lægger pres på de øvrige lande for at fastholde et stærkt internationalt engagement. Tak.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Allerførst tak for svaret, og det glæder mig da, at vi har en udviklingsminister, som lægger vægt på, at vi skal have en ansvarlig udviklingspolitik. Det var i hvert fald det, der blev indledt med i svaret fra ministeren, men jeg vil da også gerne have ministerens ord for, om ikke også udviklingsministeren vil prøve at udvide sin horisont lidt til også at have en ansvarlig økonomisk politik for husholdningsregnskabet Danmark A/S. For det er jo sådan, som jeg også skitserede i mit spørgsmål fra starten, at vi jo kan se frem til en finanslov, som er lige ved at kunne runde 100 mia. kr. i minus – 100 mia. kr. bruger vi mere, end vi får. Det betyder jo så også, at de her ekstra penge, den her kvarte mia. kr., som man ønsker at bruge allerede efter den 1. januar 2012, er penge, som danske skatteydere skal låne enten i udenlandske banker, eller også skal der udstedes nogle flere statsobligationer. Det er nogle penge, som vi skal forrente, det er nogle penge, som vi skal tilbagebetale med renters rente på den ene eller den anden måde.

Derfor undrer det mig lidt, at ministeren tilsyneladende lægger meget vægt på den her ansvarlige udviklingspolitik, men tilsyneladende negligerer, at der er en ganske uansvarlig økonomisk politik. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og der vil jeg gerne have ministerens kommentar til det skisma.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:13

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for det. Vi skal have en ansvarlig udviklingspolitik, vi skal have en ansvarlig udenrigspolitik, og vi skal have en ansvarlig økonomisk politik. Det er den linje, regeringen har lagt frem med regeringsgrundlaget og med finansloven.

Når man skal sikre Danmarks økonomi, skal man tænke på kort sigt, og man skal tænke på lang sigt. På kort sigt skal der spares, der skal investeres, der skal kickstartes for at få gang i økonomien, men på længere sigt skal vi også foretage de rigtige investeringer for at sikre, at vi også på lang sigt kommer ud af den økonomiske krise, ikke kun i Danmark, men også i Europa. Når vi investerer i forskning og uddannelse, er det en investering, der på lang sigt skal skabe resultater og grobund for, at vi kan komme ud af krisen og igen få vækst og øget velstand i Danmark.

Når vi investerer i en aktiv udenrigspolitik og en udviklingspolitik, gør vi det ud fra den samme type ræsonnement; ikke alene gør vi det, fordi vi vil bidrage til at løse nogle af de problemer ude i verden, der dog er endnu større end i Danmark, men også for at skabe vækst og velstand i Danmark på lang sigt.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen netop med hensyn til det her med øget vækst og velstand i det danske samfund mener ministeren så virkelig, at vi øger væksten og velstanden i det danske samfund ved for det første at vedtage en finanslov, som jo helt klart ligner et minus på 100 mia. kr., og ved for det andet så oven i købet at synes, at vi skal være lidt flottenhejmeragtige og sådan bare lige finde en ekstra kvart mia. kr., låne pengene, forrente dem over mange år med tilbagebetalingsregler osv. og så give dem væk?

Vi låner pengene den 1. januar, og så giver vi dem væk den 2. januar. Det er jo sådan set det, der ligger i det her forslag, hvis man kigger på forslaget til finanslov ud fra de økonomiske rammer, der er til brug fra udviklingsministerens ressortområde. Og der er det, jeg synes, at det er en kende underligt, at man synes, det er flot, at man vælger at bruge lånte penge til at øge statens udgifter i fjerne lande.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:16

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Det er som sagt tidligere ikke kun en investering i at løse nogle af de store problemer, der er. Selv om krisen kradser i Danmark, og det erkender jeg at den gør, og det skaber arbejdsløshed og bekymring i Danmark, så tror jeg, at mange danskere ved, at krisen rundtomkring i verden kradser endnu mere. Og hvis ikke vi investerer i at løse verdens allerstørste problemer, skaber vi ustabilitet og usikkerhed rundtomkring, og den ustabilitet og usikkerhed vender tilbage til os selv i form af ufred og flygtningestrømme, og i form af færre muligheder for danske virksomheder og færre muligheder for danske forbrugere. Derfor er en investering i verden også en investering i os selv. Vi gør det, fordi vi vil bidrage til at løse de store problemer, der er, men også for at vi samlet i verden kan stå sammen om at skabe vækst og velstand og mindre fattigdom.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Men det er så tilsyneladende det, der er den store forskel mellem regeringens og måske tilmed også Det Radikale Venstres politik og så den politik, vi i hvert fald i Dansk Folkeparti har, og det er jo, at vi sådan set synes, at vi gerne vil være med til at bidrage, men at vi ikke vil gøre det for lånte penge.

Ovre i Jylland, hvor jeg kommer fra, er der et begreb, der hedder, at man giver sin bagdel væk – der findes også et lidt værre ord for det – og det er jo i realiteten det, der er tale om her. Man vælger at være flottenhejmer, man vælger at gå ud og sige: Nu vil vi gerne komme med noget positivt, og det positive er så, at vi vælger at gældsætte landets borgere for en ekstra kvart milliard kroner, 234 mio. kr., og i 2013 er det omkring 600 mio. kr. Og så er det faktisk i øvrigt et mål, at man vil helt op på 1 pct. af BNI. Det er jo alt andet lige ganske flottenhejmeragtigt.

Det har vi jo kunnet se mange andre steder med den regering, vi har fået, man gik bl.a. til valg på, at der skulle være mindre klassekvotienter og flere timer med tolærerordninger, det skulle være slut med syge på vores sygehuse, der lå på gangen osv. Det er nogle løfter, som man tilsyneladende har valgt at negligere, dem kunne man ikke finde penge til, men derimod har man kunnet finde penge till at give væk. Og der synes jeg måske, at ministeren skulle komme med en lidt bedre forklaring på, hvordan det kan være, at man prioriterer på denne aldeles mærkværdige måde.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Hvis man lærte én ting af 1930'ernes økonomiske krise i Europa, var det, at hvis man forsøger at løse krisen ved at lukke sig ude, lukke

sig inde og sætte barrierer op til resten af verden, så går det endnu mere galt. Og det er jo den lærestreg, vi skal huske i den nuværende økonomiske krise. Vi må ikke lukke os inde, og vi må ikke lukke verden ude – tværtimod er det måske netop nu, vi skal investere i verden.

I tiden efter anden verdenskrig investerede USA enorme summer i Europa i et forsøg på at sætte gang i væksten, i et forsøg på med økonomiske investeringer at bidrage til fred og stabilitet i Europa. Det virkede, og det dannede baggrunden for den fred og den stabilitet, der blev formet i tiden efter anden verdenskrig. Det samme skete i Sydkorea efter koreakrigen – igen store investeringer i Korea, der trak sig ud af fattigdommen, ud af ufreden, og som i dag er et marked for danske virksomheder og bidrager til den globale vækst. Den tænkning står regeringen for, og derfor prioriterer vi, som vi gør.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål og sidste spørgsmål er ligeledes til ministeren for udviklingsbistand af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:19

Spm. nr. S 685

35) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvad er ministerens holdning til ulandsbistandens effektivitet, og er ministerens enig i professor Martin Paldam fra Aarhus Universitets konklusion, som er baseret på 40 års intensiv forskning, om, at effekten af bistandshjælpen overordnet set er lig nul?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »U-landsbistand er penge ud af vinduet« på www.information.dk/153481.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:19

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Hvad er ministerens holdning til ulandsbistandens effektivitet, og er ministerens enig i professor Martin Paldam fra Aarhus Universitets konklusion, som er baseret på 40 års intensiv forskning, om, at effekten af bistandshjælp overordnet set er lig nul?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 17:19

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg vil gerne takke hr. Hans Kristian Skibby for spørgsmålet.

Da professor Paldam i sin tid satte sig for selv at undersøge effekterne af dansk udviklingsbistand og i 1997 udgav bogen »Altruismens politiske økonomi« konkluderede han:

Vi har lært, at ulandshjælp kan gøre god nytte, hvis den er vel planlagt og godt udført.

Undersøgelsen baserede sig på besøg hos konkrete danske projekter. Så professor Paldam har et mere nuanceret syn på udviklingsbistanden, end det er indikeret af spørgeren. Siden er både bistanden selv og betingelserne for at give god bistand blevet bedre.

Det studium, som jeg tror hr. Hans Kristian Skibby refererer til, er et studium, der ser på statistiske sammenhænge mellem udviklingsbistandens samlede størrelse og den økonomiske vækst i et land samt simple indikatorer for demokrati og for korruptionsbekæmpel-

se. Der kan det helt rigtigt være svært at se at se en enkel, statistisk sammenhæng. Vi forsøger jo allerede i dag at give udviklingsbistand til de fattigste lande og nedsætter bistanden, hvis landene får en høj velstand. Og hvis der i et land er en naturkatastrofe eller store problemer, som mindsker væksten, øger vi omvendt udviklingsbistanden. Derfor er det svært i en simpel, statistisk analyse at påvise en enkel sammenhæng.

Når det så er sagt, er der nyere undersøgelser end dem, professor Paldam har udført, herunder undersøgelser af FN's verdensinstitut for udviklingsøkonomisk forskning, der netop har konkluderet, at udviklingsbistand på lang sigt har en positiv sammenhæng med vækst. Derfor er jeg ikke enig i den konklusion, der antydes af spørgeren, for der er mange gode eksempler på gode resultater af Danmarks udviklingssamarbejde. Der er børn, der kommer i skole; der er mennesker, der kommer ud af fattigdom.

Derudover må man sige, at udviklingsbistanden helt generelt ikke mindst i Afrika har været med til at skabe det fundament for uddannelse, sundhed og infrastruktur, der nu medvirker til, at landene oplever høje vækstrater.

Derfor: Udviklingsbistanden bidrager til modtagerlandenes vækst; udviklingsbistanden giver gode resultater.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:21

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Det glædede mig jo så, at ministeren er fuldstændig overbevist om, at alle de her penge er givet rigtig godt ud. Jeg noterede mig også tidligere i debatten her i dag, at ministeren var inde på, at man i regeringen havde et erklæret mål om, at den danske udviklingsstøtte skal stige fra de nuværende 15,2 mia. kr. – 15,2 mia. kr. er ganske mange penge! Man ønsker, at den skal stige med et betydeligt milliardebælt for at komme op på 1 pct. af det danske BNI.

eg vil da gerne spørge ministeren om det her med, hvad der egentlig er målbart, og hvad der ikke er målbart. Siden det er så utrolig vigtigt for den nye regering i disse krisetider, hvor vi må spare mange andre steder, at bruge flere milliarder i udviklingsstøtte, må regeringen vel også kunne dokumentere eller i det mindste have en klar forventning om, at der med de ekstra milliarder, man vælger at give væk for lånte penge vel at mærke – det er penge, vi låner, det skal vi ikke glemme, vi låner nogle milliarder og giver dem væk – vil være en positiv, gavnlig effekt. Det er sådan set det, der er det grundlæggende i mit spørgsmål.

Jeg ved jo godt, at det ikke har været nemt for en forsker at lave 40 års forskning baseret på forskellige perioder i et land som Danmark, når vi har forskellige regeringer og dermed forskellige forudsætninger for, hvordan pengene bliver brugt. Men jeg vil gerne endnu en gang spørge ministeren om, om ikke man, siden man er så forhippet på at give de her mange milliarder væk, så ikke godt kunne tænke sig, at vi gør noget mere ud af at undersøge konsekvenserne af at give pengene væk. Bliver de brugt på den bedst mulige måde, eller bliver de, sådan som professoren i hvert fald hentyder, faktisk mange steder brugt på nogle ting, som måske nærmest er overflødige? Jeg er udmærket klar over, at tømme, hvede, fødevarer, vand osv. naturligvis er gavnligt og ganske vigtigt, men man bruger jo også penge på mange andre ting end det.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:23

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for uddybningen. Jeg er stærkt optaget af både at vise og demonstrere og diskutere, at udviklingsbistanden virker. Der er som sagt en stribe af gode resultater, en stribe af gode eksempler. De analyser, der henvises til, er jo ikke analyser, der i over 40 år er udført af professor Paldam alene, men det er en analyse af de analyser, der har fundet sted gennem 40 år.

Jeg erkender klart, at hvis man går tilbage i tiden under den kolde krig, blev udviklingsbistanden ofte anvendt til formål, der lå langt fra ønsket om at bekæmpe fattigdom og langt fra ønsket om at fremme væksten. Der har været talrige eksempler under den kolde krig på, at udviklingsbistanden har været benyttet til mange andre formål og til politiske og strategiske overvejelser. Men de seneste resultater viser en klar positiv effekt, og vi sætter gang i øgede studier for netop at demonstrere, at udviklingsbistanden virker.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Hvis man kigger mange andre steder på den danske økonomi, eksempelvis hos kommunerne, hvor de jo igennem flere år har oplevet, at det har været sværere at få pengene til at strække, har man sagt, at det, de skal gøre i kommunerne, er, at de skal sørge for at investere intelligent. Det betyder, at man skal sørge for at bruge de penge, som man egentlig anerkender at man har for få af, så godt som muligt og så målrettet som overhovedet muligt for derved at få så meget ud af de her penge som overhovedet muligt. Value for money kalder de det sikkert i andre lande, hvis man vil have den engelske adgang til det.

Men der synes jeg jo at ministeren i stedet for at fokusere på at få de her ekstra milliarder ud og give dem væk til forskellige fjerne lande, måske skulle prøve at gå ind at kigge på, hvordan vi forvalter de penge, vi i forvejen har på det danske statsbudget. Jeg må jo minde ministeren om, at vi allerede under den tidligere regering ifølge den finanslov, som vi har nu, og som vi opererer under i øjeblikket, har en økonomisk ramme til rådighed på over 15 mia. kr. Jeg synes, at ministeren måske skulle prøve at reflektere lidt over at bruge de penge intelligent frem for bare at finde nogle flere penge.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:26

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Det bekymrer jeg mig om og interesserer mig for hver evig eneste dag, og udviklingsbistanden er nok et af de områder og en af de udgiftsposter på det danske budget, som bliver underlagt de fleste og de grundigste evalueringer. Det bliver fulgt meget tæt, og vi sætter som sagt gang i et nyt, stort forskningsprojekt, der vil resultere i mere end 100 studier af, hvad der virker, og hvad der ikke virker.

Professor Finn Tarp fra Københavns Universitet har lavet analyser, der viser, at hvis man giver bistand på ca. 25 dollar pr. person om året over en periode på 30-40 år, øger det væksten med ½ pct. i landene. Den vækst giver mindre fattigdom, den giver masser af arbejdspladser, og den giver masser af muligheder, også for danske virksomheder udeomkring i verden, så det her er en god investering. Det er også en investering i os selv.

Kl. 17:27 Mødet er hævet. (Kl. 17:29).

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak for det. Men når man så i hvert fald anerkender princippet om, at vi skal investere intelligent og have fokus på at få så meget for de her udviklingsmilliarder som overhovedet muligt, kan vi så også se frem til, at man i den nye regering med den nye udviklingsminister i spidsen bl.a. vil gennemføre flere af den type opgaver eller ideer, som vi så under den tidligere udviklingsminister?

Jeg tænker specielt på, at man jo valgte at lave en hurtigere udfasning f.eks. af det danske bidrag til, jeg tror det var Nicaragua, hvor man jo var træt af, at præsidenten, Daniel Ortega, var mere end korrupt, og hvor man så sagde, at når ikke de kunne få styr på de her midler og man ikke kunne se, at det gik på den rette måde, så var vi nødt til at udfase den danske støtte. Kan vi så opleve en udviklingsminister, som vil begynde at tage nogle penge fra de her lande, som får donorbeløb fra Danmark?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:28

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg har hele tiden fokus på, hvor pengene gør nytte, og ikke kun på, hvor vi bruger dem, men også hvordan vi bruger dem. Udfasningen af bistanden til Nicaragua fortsætter uændret, om end vi vil forsøge at etablere et regionalt menneskerettighedsprogram, som stadig væk kan fastholde et pres også på regeringen i Nicaragua, men bistanden udfases.

Der er rigtig mange gode eksempler. I Afghanistan har 80 pct. af befolkningen nu adgang til primær sundhed, og antallet af skoleelever er tidoblet på 9 år – over en tredjedel af de skoleelever er piger. Det er et fantastisk positivt resultat, dansk bistand har været med og har gjort en forskel. Det skaber fred og stabilitet og fremgang i Afghanistan, og om noget kommer det til gavn for os selv. Det kommer til gavn for de mange piger, der nu er i skole, og de mange børn, der får en uddannelse. Det kommer søreme til gavn for selv.

Jeg er glad for, at spørgeren anerkender, at vi forsøger at gøre det intelligent. Det er lige præcis det, vi gerne vil.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Hans Kristian Skibby, og tak til ministeren for udviklingsbistand.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 17:29

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. november 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.